



د پوهني وزارت

د عاليې تعلیم، د ښوونکو د روزنې او د ساینس د مرکز سمیت
د عاليې تعلیم د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف صومې ریاست

اسلامي ښوونه او روزنه

نهم ټولگي

۱۰۶



د درسي کتابونه د پوهني په وزارت پوهنيزي امر لري.
په بازار کې يې اغېسته او خرڅونه په کک، مع وه
له سره غورځوونکي سره قانوني جمله کېږي.

Ketabton.com





د پوهني وزارت

د تعليمي نصاب د پراختيا، د ښوونکو
د روزني او د ساينس د مرکز معينيت
د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي
کتابونو د تاليف لوی رياست

اسلامي ښوونه او روزنه

نهم ټولگي

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ .ش.

الف

لیکوالان:

- استاد نور الله صافی
- استاد سید فاضل شاہ باچا
- مولوی عبدالصبور عربی
- استاد فضل الله نیازی
- استاد رقیب الله ابراہیمی

علمی ادیوران:

- دکتور محمد یوسف نیازی
- استاد احسان الله ناشر
- استاد محمد آصف کوچی
- استاد فیض محمد عثمانی

دینی، سیاسی او فرهنگی کمیٹہ:

دکتور محمد یوسف نیازی

حیب الله راحل د پرنی وزارت سلاکار د تعلیمی نصاب د پراختیا پہ ریاست کی.

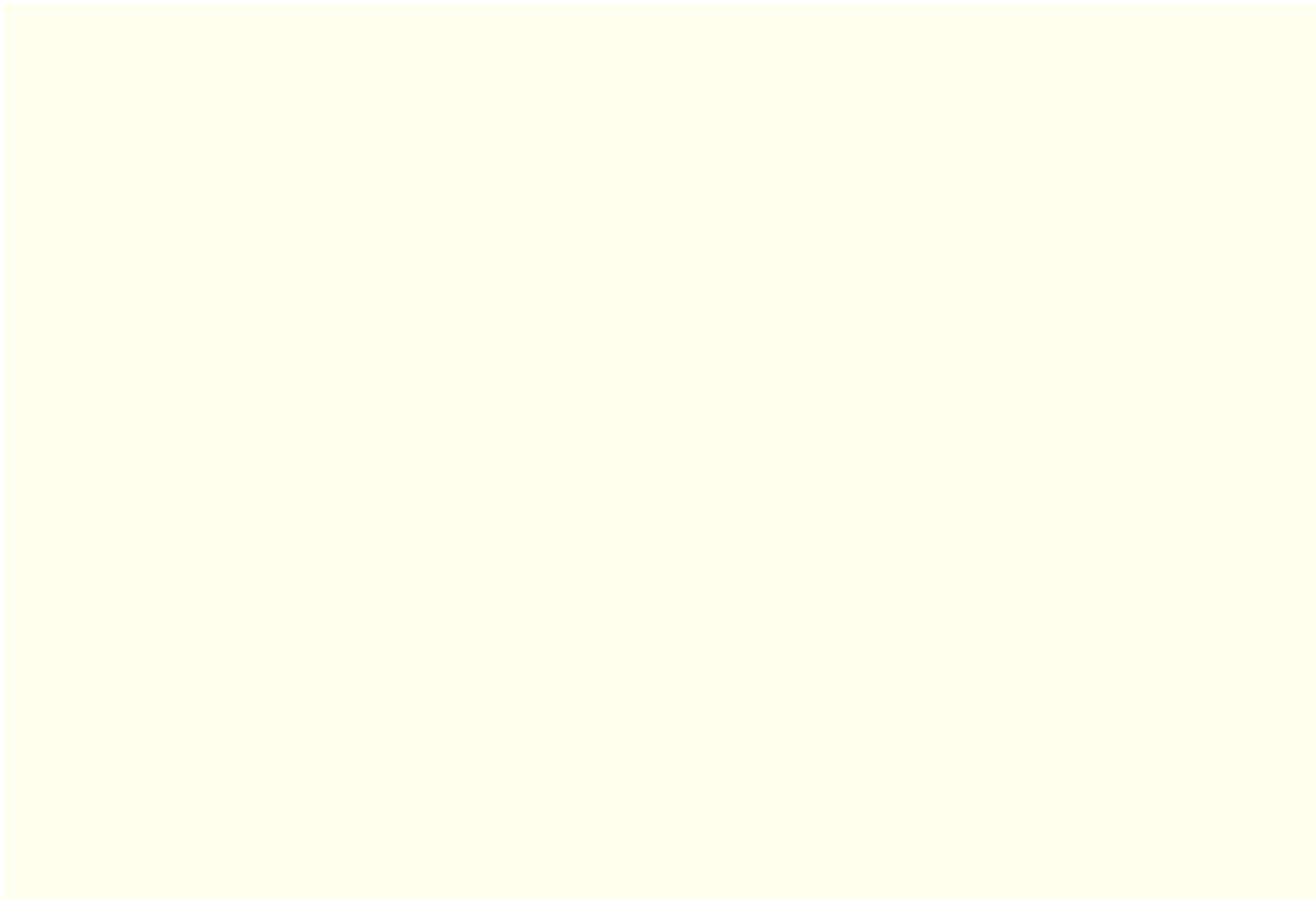
د تدقیق، تصحیح او خاڑنی کمیسیون:

دکتور اسدالله محقق د تعلیمی نصاب د پراختیا، د تیزونکو د روزنی او د ساینس د مرکز معین
دکتور شیر علی ظریفی د تعلیمی نصاب د پراختیا د پروژنی، مسؤل
د سرمؤلف مرستیال عبدالظاہر گلستانی د تعلیمی نصاب د پراختیا او درسی کتابونو د تالیف لوی رئیس

کمیون: استاد رقیب الله ابراہیمی

طرح او ویزاین: محمد سہیل انصاری او عیاب الله غفاری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهني د وزير پيغام
گوانو ښوونکو او زده کوونکو،

ښوونه او روزنه د هر هېواد د پراختيا او پرمختگ بنسټ جوړوي. تعليمي نصاب د ښوونې او روزنې مهم توکی دی چې د معاصر علمي پرمختگ او ټولني د اړتياوو له مخې رامنځته کېږي. څرگنده چې علمي پرمختگ او ټولنيزې اړتياوې تل د بدلون په حال کې وي، له دې امله لازمه ده چې تعليمي نصاب هم علمي او رغنده لگښت ووموي. البته نه بنياني چې تعليمي نصاب د سياسي بدلونونو او د اشخاصو د نظرونو او هيلو تابع شي. دا کتاب چې نن ستاسو په لاس کې دی، پر همدې ارزښتونو چمتو او ترتيب شوی دی. علمي گټورې موضوعگانې ټکي زياتې شوي دي. د زده کړې په بهير کې د زده کوونکو فعال ساتل د تدرسي پلان برخه گرځېدلې ده. هيله من يم دا کتاب له لارښوونو او تعليمي پلان سره سم د فعالې زده کړې د ميتودونو د کارولو له لارې تدریس شي او د زده کوونکو مينلې او پلرونه هم د خپلو لوبو او زامنو په باکفېته ښوونه او روزنه کې پرله پسي گډه مرسته وکړي چې د پوهني د نظام هيلې ترسره شي او زده کوونکو او هېواد ته يې برلاوي ور په برخه کړي. پر دې ټکي پوره باور لرم چې زموږ گران ښوونکي د تعليمي نصاب په رغنده پلي کولو کې خپل مسؤليت په رښتيني توگه سرته رسوي.

د پوهني وزارت تل زيار کاږي چې د پوهني تعليمي نصاب د اسلام د سپېڅلي دين له بنسټونو، د وطن دوستۍ د پاک حس په ساتلو او علمي معيارونو سره سم د ټولني د څرگندو اړتياوو له مخې پراختيا ومومي. په دې توگه کې د هېواد له ټولو علمي شخصيتونو، د ښوونې او روزنې له پوهانو او د زده کوونکو له ميندو او پلرونو څخه هيله لرم چې د خپلو نظرونو او رغنده وړاندیزونو له لارې زموږ له مؤلفانو سره د درسي کتابونو په لا ښه تاليف کې مرسته وکړي.

له ټولو هغو پوهانو څخه چې د دې کتاب په چمتو کولو او ترتيب کې يې مرسته کړې، له ملي او نړيوالو درنو مؤسسو او نورو دوستو هېوادونو څخه چې د نوي تعليمي نصاب په چمتو کولو او تلونو او د درسي کتابونو په چاپ او وېش کې يې مرسته کړې ده، مننه او درناوی کوم.

ومن الله التوفيق

فاروق وردگ

د افغانستان د اسلامي جمهوريت د پوهني وزير

د مطالبو پر ليک

سر ليک

منځ

۱. د ايمان اړين څيزونه.....
۲. اتفاق او يووالی.....
۳. دين خير غوښتنه ده.....
۴. د اړيکو پر ټول.....
۵. دوه مخي.....
۶. تقوا او پرهېزگاری.....
۷. تواضع (عاجزي کول).....
۸. کفالت.....
۹. د کفالي پای.....
۱۰. حواله.....
۱۱. حواله ۲.....
۱۲. وکالت ۱.....
۱۳. وکالت ۲.....
۱۴. مضاربت.....
۱۵. مضاربت ۲.....
۱۶. هبه.....
۱۷. هبه ۲.....
۱۸. وديعت (امانت).....
۱۹. مدينې منورې ته د نبي کریم صلی الله عليه وسلم هجرت.....
۲۰. مدينې منورې ته د نبي کریم (ص) رسېدل.....
۲۱. د مسلمانانو تر منځ د وروړگلوۍ تړون.....
۲۲. له نورو قبيلو سره د رسول الله (ص) تړونونه.....
۲۳. د مسلمانانو په ضد د قريشو پاڅون.....
۲۴. د بدر غزا.....
۲۵. د احد غزا.....
۲۶. د سلام فضيلت.....

۸۵. د ۲۷ د وخت او سلامتیا (صحت) ارزښت.....
۸۷. د رشوت حراموالی.....
۸۹. د حلال کسب طلب.....
۹۲. د الله (ج) نعمتونه.....
۹۶. د مزدور حق باید ډیر ژر ورکړل شي.....
۹۹. د علم زده کړه فرض ده.....
۱۰۲. غضب.....
۱۰۵. لقطه (موندل شوی مال).....
۱۰۹. مزارعت (دهقاني).....
۱۱۲. مساقات (باغباني).....
۱۱۵. وقف.....
۱۱۸. صلح (سوله).....
۱۲۱. شرکت.....
۱۲۵. د وجود هو شرکت.....
۱۲۸. شفقه.....
۱۳۲. له ځان څخه دفاع کول.....
۱۳۵. وصیت.....

د ايمان اړين څيزونه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَفِيَّهُ». متفق عليه

د راوي پيژندنه:

نوم يې عبدالرحمن بن سخرالدوسي لقب يې ابوهريره او د هجرت په اړوم کال مسلمان شوی دی ډيره موده يې د پيغمبر (ص) خدمت کړی له همدې امله يې له رسول الله (ص) څخه گڼ شمير احاديث روايت کړي دي. دغه جليل القدر صحابي په تقوی او پرهيزگاري مشهور او د لوړ ذکاتو خاوند و او د هجرت په (۵۸) کال وفات شو.

فعاليت:

ابوهرة څوک دی؟ معرفي يې کړئ.

د کلمو معنا:

۱. قَلِيلٌ خَيْرًا : نو ښکې خبرې دي وکړي.
يا دي چوپ او سي.
۲. أَوْ لِيَصْمُتْ: نو د خپل گاونډي عزت دي وکړي.
۳. فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ: نو د خپل مېلمه عزت دي وکړي.
۴. فَلْيُكْرِمْ صَفِيَّهُ: نو د خپل مېلمه عزت او پالنه دي وکړي.

د حديث شريف معنا:

له ابې هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله ﷺ وفرمايل: که څوک په الله تعالی او د آخرت په ورځ ايمان لري نو د خیر خبرې دي کوي او يا دي چوپ اوسي، او که څوک په الله تعالی او د آخرت په ورځ باندي ايمان لري نو د خپل گاونډي درناوی دي وکړي، او که څوک په الله تعالی او د آخرت په ورځ ايمان لري نو د خپل مېلمه عزت او پالنه دي وکړي.

د حديث شريف حکمت:

په الله تعالی او د آخرت په ورځ باندي ايمان درلودل د زړه عمل دی، خو هغه وخت نور خلک پورې پوهيدای شي، چې ښې او ښايي يې په خبرو او يا عمل کې څرگندي شي، نو په خبرو او عمل کې د ايمان ښې بډې حديث شريف کې بيان شوي دي، هغه دا چې هر وخت د خیر خبرې ورڅخه اورېدل کېږي، او له خلکو سره ښکې کورنکي وي، په ځانگړي ډول له هغو خلکو سره چې له ده سره زيات کارو بار لري زيات ښه چلند وکړي، لکه: گاونډيان، همکاران، مېلمانه او يا هغه خلک چې کور او يا د کار ځای ته يې راځي.

فعالیت: ایمان تعریف کریں۔ د حدیث شریف گئی:

۱. نبی خبری کول د ایمان نبنه ده: په الله تعالی او د آخرت په ورځ باندي ایمان انسان د نیکو خبرو کولو، له ناوره خبرو څخه ډډې کولو او په بی ځایه خبرو باندي ځان او یا نورو ته له ضرر رسولو څخه ډډې کولو ته هڅوي، پاتې دي نه وي چې خبرې کول د خبرو ټولو ډولونو لکه: ژبني، قلمي، اشاري، د اورېدلو یا لیدلو ټولو ډولونو ته شاملېږي، چې باید مؤمن انسان د دغو ټولو شیانو استعمال ته پاملرنه وکړي.

ځکه کله چې انسان خپلو خبرو ته پاملرنه ونه کړي شونې ده چې دروغ ووايي، په چا باندي تهمت وټري، د چا بی عزتي وکړي، غیبت وکړي او یا د خلکو وخت په بی ځایه خبرو او بی ځایه غوښتنو ضایع کړي.

۲. له ناوره خبرو څخه چوپ او سپل غوره دي: که یو انسان د نیکو او غوره خبرو توان ونه لري او ونه شي کولای چې په نیکو خبرو سره خلکو ته گټه ورسوي نو بده باندي لازمه ده چې چوپ و اوسي.

فعالیت: هغه ضرورته چې له ناوره او بدو ویلو څخه را منځ ته کېږي کوم دي؟

۳. د گاونډي عزت او درناوی کول د ایمان نبنه ده: گاونډی چې پدې حدیث شریف کې ذکر شوی دی ټولو هغو خلکو ته ویل کېږي چې له انسان سره د کور، کار او یا هم د ښوونې او روزنې په چاپیریال کې نږدې ژوند کوي.

گاونډی مختلفي مرتبي او درجي لري، چې عزت او درناوی کول یې د ایمان نبنه ده، همدارنگه د گاونډي اکرام او درناوی هم مختلفي مرتبي لري، خو تر ټولو کمه مرتبه یې داده چې هر سړی له دوي سره په ورین تندي مخامخ او راشه درشه وکړي.

فعالیت: کوم څیزونه دي چې هر څوک کولای شي د گاونډي عزت پرې وکړي؟

د مېلمه عزت او درناوی کول د ایمان بله نښه ده: مېلمه په عرف کې هغه سړي ته ویل کېږي چې د انسان کور ته په اجازه او یا دده په دعوت سره ځای ته په اجازه خو په عامه معنا سره ټولو هغو خلکو ته ویل کېږي چې د انسان کور یا د کار ځای ته په اجازه او یا دده په دعوت سره ورشي، چې پدې صورت کې ټولو هغو خلکو ته ویل کېږي چې دعوت ورته شوی وی او یا دعوت ورته نه وي شوی آن د دغو ورو مرو اجیبو ته هم ویل کېږي. نور څرنگه چې د مېلمه درجي او مرتبي متفاوتي دي همدارنگه عزت او درناوی یې هم مختلفي مرتبي لري چې تر ټولو کمه مرتبه یې له مېلمه سره په ورین تندي مخامخ کېدل دي.

ارزونه:

۱. لاندې عباراتونه تکمیل او پوره کړئ:
✓ من کان یؤمن بالله و الیوم الآخر فلیقل.....او ل.....
- ✓ و من کان یؤمن بالله و الیوم الآخر.....جاره.
- ✓ و من کان یؤمن بالله و الیوم الآخر.....ضیفه.
۲. هغه عبارت چې د حدیث شریف په درېو جملو کې تکرار شوی کوم دی؟
۳. هغه عبارتونه چې د حدیث شریف په درې واړو جملو کې متفاوت دي کوم دي؟
۴. د لوست د حدیث شریف معنا بیان کړئ.
۵. د حدیث شریف حکمت بیان کړئ.



۱. د پورتني حدیث شریف عباراتونه له تکمیل او پوره کولو څخه وروسته حفظ کړئ.
۲. د لاندې موضوعاتو څخه د یوې په اړه لنډه مقاله ولیکئ:
✓ نیکې خبرې او په فرد او ټولنه د هغې اثر.
- ✓ د گاونډي عزت او درناوی کول.
- ✓ د مېلمه عزت او درناوی کول.

اتفاق او یووالی

عَنِ الْأَعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ، وَتَوَاضُعِهِمْ، وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْحَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ غَضَبٌ، تَدَاخَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى» متفق عليه

د راوی پېژندنه:

نوم يې نعمان د بشير بن نعلبه انصاري زوی د خورج له قبلي څخه دی، مديني منوري ته د نبي کریم صلی الله عليه وسلم له هجرت څخه وروسته په انصارو کې تر ټولو لومړی زېږېدلی دی، خپله راوي، پلار او مور يې ټول صحابه وو، دغه جليل القدر صحابي سخي، نیک خوږه، شاعر، زړه ور او بنسکلی نطاق و، او د هجرت په ۲۵ کال وفات شو.

د کلمو معنا:

۱. تَوَادُّهُمْ: د دوي تر منځ دوستي.
۲. تَوَاضُعُهُمْ: د دوي تر منځ زړه سوي.
۳. تَعَاطُفُهُمْ: د دوي تر منځ مهرباني.
۴. تَدَاخَى: يو بل را بلې.
۵. السَّهْرُ: بې خوږي.
۶. الْحَمَى: تبه.

د حديث شريف معنا:

له حضرت نعمان بن بشير رضي الله تعالى عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: مسلمانان په خپلو منځونو کې په دوستي، زړه سوي، او شفقت کې د يو بدن مثال لري، که د بدن يو غړی په درد شي د بدن نور غړي هم په پرېشاني او تبه کې له هغه سره گډون کوي.

د حديث شريف حکمت:

اتفاق او يووالی د ټولو ملتونو د بريا لپاره او کاميابۍ اصلي لامل دی، هغه ملت چې وگړي يې د بدن د غړو په څېر متحد او د خپلې ټولني د نېکمرغي له پاره کار کوي، په خوښيو او ستونزو کې يو له بل سره شريک وي، په يقيني توگه هغه بريالی او نېکمرغه ملت دی.

له همدې امله نبي کریم صلی الله علیه وسلم پدغه مبارک حدیث کې مسلمانان په هر وخت او هر ډول شرائطو کې اتفاق او یووالي ته را بللي دي، تر څو مسلمانان د خپل ځان او ټولني د نېکمرغي، له پاره د یو بدن د غور په څېر کار وکړي.

فعالیت:

د بدن له غور سره د مسلمانانو په تشبیه کې غور وکړئ، او وړانګې چې مسلمانان د خپل وضعیت د بڼه والی له پاره باید څه تدابیر ونیسي؟ عمده ټکي یې په فردي او یا ډوله بیزه توګه بیان کړئ.

د حدیث شریف ګټې:

۱. ټول مسلمانان د یو بدن د غور په څېر دي.
۲. اتفاق، یووالی او له نفاق څخه ځان ساتل پر مسلمانانو باندې لازم دي.
۳. د اسلامي ټولني ټول وګړي باید په امتیازاتو او حقوقو کې سره برابر وي، او باید دا ټول د ټولنیز عدالت تر سیوري لاندې وي.
۴. همدارنګه د اسلامي ټولني ټول وګړي په مسئولیت، وچایو، او د ستونزو په حل کولو کې باید سره شریک وي او هر یو د خپل توان په اندازه د هغې په حل کولو کې ونډه واخلي.
۵. هېڅ یو وګړی باید امتیازات پر خپل ځان او یا څو تنو پورې ځانګړي نه کړي.
۶. هېڅ یو وګړی باید د ستونزو د حلولو مسئولیت ته شا نه کړي.
۷. مسلمانان باید تر ټولو وختونو زیات د ستونزو او تکلیفونو په وخت کې یو بل ته نږدې شي، او د ټولني له اصلاح، او ستونزو له حل څخه پرته په بل شي ځان مصروف نه کړي.
۸. د مسلمانانو اتفاق او یووالی له نورو بشري ټولنو سره د جنګ او اختلاف معانیه لري، بلکې مسلمانان د یووالي او اتفاق په صورت کې کولای شي چې خپلې ټولنیزې، اقتصادي او سیاسي ستونزې حل او له منځه یوسي، او په نړۍ کې د یو فحصال او بشريت ته د ګټه رسونکي غړي په حیث ښکاره شي، د نورو خلکو د اوږو اقتصادي او ټولنیز پټی نه وي، بلکې د دې مبارک حدیث (خیر الناس من یفیع الناس) په اساس ټول بشریت ته د خدمت مصدر وګرځي.

ارزونه:

۱. د لاندې حدیث شریف عبارات بشپړ کړئ:
«مَثَلٌ فِي تَوَادُّهِمْ، وَتَرَاحِيهِمْ، وَتَعَاطُفِهِمْ، كَمَثَلِ إِذَا امْتَشَكِيَ مِنْهُ عَضْوٌ»
..... لَهُ سَائِرُ الْحَسَنِدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى
۲. د حدیث شریف مفهوم واضح کړئ.
۳. لاندې کلمې معنا کړئ:
✓ تَوَادُّهِمْ:
✓ تَرَاحِيهِمْ:
✓ السَّهْرُ:
✓ الْحَمَى:
✓
۴. د حدیث شریف حکمت واضح کړئ.
۵. له حدیث شریف څخه په لاس راغلي گټي بیان کړئ.



۱. د لوست حدیث شریف له مفهوم سره حفظ کړئ.
۲. د حدیث شریف د مطالبو په اړه یوه لنډه مقاله ولیکئ او یو مناسب عنوان ورته غوره کړئ.

درېم لوست

دین خیر غوښتنه ده

عَنْ تَمِيمِ بْنِ أَوْسِ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (رَأَيْتُ
الْصَّيْحَةَ، فُلَانًا لَيْنٌ؟ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَرَسُولِهِ وَالْأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَاقِبَتِهِمْ) ((رواه مسلم

د راوي پېژندنه:

نوم يې تميم د اوس بن خارجه زوی، د هجرت په نهم کال پر اسلام مشرف شو، لومړی کس
وړ چې نبي کریم ﷺ ته يې د منبر جوړولو مشوره ورکړه او په مسجد نبوي کې يې چراغ بدل
کړ، ډېر تهجد به يې کول، په مدينه منوره کې اوسېده خو د عثمان رضي الله عنه له شهادت څخه وروسته
شام ته ولاړ او د هجرت په څلورېنځم کال په فلسطين کې وفات شو.

د کلمو معنا:

۱. الاخلاص، خیر غوښتنه او نورو خلكو ته نېکه مشوره ورکول.
التَّصِيْحَةُ:
۲. د مسلمانانو پيشوايان او حاکمان.
أُمَّةٌ الْمُسْلِمِيْنَ:
۳. عام مسلمانان.
عَاقِبَتِهِمْ:

د حديث شريف معنا:

له تميم بن اوس الداري رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل: دين د خیر غوښتنه
ده، موږ وويل د چا لپاره؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل: د الله تعالی لپاره، د هغه د کتاب او رسول
لپاره، د مسلمانانو د امامانو لپاره او د ټولو مسلمانانو لپاره.

د حديث شريف حکمت:

له الله تعالی سره اخلاص، د خلكو له پاره خیر غوښتنه، د الله تعالی د خوښې د پاره حاکمانو او
عامو مسلمانانو ته نېکې مشورې ورکول ډېر ارزښناک کار دی، چې د ټولني د پرمختگ او له
ډېرو ستونزو څخه د برياليتوب لامل کېږي.
په همدې اساس نبي کریم صلی الله علیه وسلم پدې حديث شريف کې دين له خیر غوښتنې سره
په ځای کړی او فرمايلي يې دي: دين خیر غوښتنه ده.

فعالیت: یوبل ته د نصیحت د نه کولو زیانونه په فردي او یا گروهی ډول بیان کړی.

د حدیث شریف گټې:

۱. انسان باید له الله تعالی سره اخلاص ولري: یعنی د الله تعالی په ذات او صفاتو ایمان ولري، له هغه سره شریک نه کړي، په اوامرو یې عمل وکړي او له نواهیو څخه یې ځان وساتي.
۲. د الله تعالی له کتاب سره باید اخلاص ولرو: د الله تعالی په کتاب چې قرآن کریم دی ایمان ولرو، او د هغې په لارښوونو عمل وکړو.
۳. د الله پیغمبر سره باید اخلاص ولرو: د الله تعالی پر پیغمبر چې حضرت محمد (ص) دی باید ایمان ولرو او د هغه په لارښوونو عمل وکړو.
۴. د مسلمانانو د پېشوایانو له پاره خیر غوښتونکي و او سو: پداسې ډول چې له هغوی سره د کارونو په سرته رسول کي مرسته وکړو او د ښکو مشورو، ښو نظرونو، د لارښوونې او توفیق په غوښتلو سره دوي د آخرت او دنیا ښېگڼو ته وهڅوو.
۵. د عامو مسلمانانو په حق کي د خیر غوښتل: دوي ښکو کارونو ته دعوت کړو، په دنیوي او اخروي ګټورو کارونو کي ورسره مرسته او تعاون وکړو.

ارزونه:

۱. د لاندې حدیث شریف عبارت تکمیل او پوره کړی:
✓ الدین:..... قلنا لمن؟ قال الله و لکتابه و لرسوله والمسلمین و عامتهم.
۲. د پورتنې حدیث شریف معنا واضح کړی.
۳. د پورتنې حدیث شریف حکمت واضح کړی.



۱. د لوست حدیث شریف حفظ کړی.

۲. د خلکو په منځ کي د نصیحت (خیر غوښتنې) د فکر د خپرېدو د ارزښت په اړه یوه مقاله ولیکي.

د اړیکو پریکړول

عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ « لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ ». متفق عليه.

د راوی پيشونده:

نوم يې خالد بن يزيد انصاري (خزرجي) دی د بنو نجار له قبيلې سره تړاو لري. د اصحابو کرامو په منځ کې په ابو ايوب انصاري مشهور و، د عقيې د دويم بيعت پر مهال يې د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره بيعت وکړ او له رسول الله صلی الله عليه وسلم سره يې په ټولو خړواتو کې گډون درلود، ابو ايوب انصاري د حضرت علي رضي الله عنه سره ناسته ولاړه درلوده او د مجلس ملگری يې و او د هجرت په پنځلسم کال د قسطنطنيې ښار ته نژدې وفات او خاورو ته وسپارل شو.

د کلمو معنا:

۱. لَا يَحِلُّ: روا نه ده.
۲. أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ: دا چې د خپل وروړ سره اړیکې پرېکړي.
۳. فَوْقَ ثَلَاثِ: زیات له درې (ورځو).
۴. يَلْتَقِيَانِ: د یو بل سره مخامخ کېږي.
۵. يُعْرِضُ هَذَا: مخ اړوي دی له هغه څخه.

د حدیث شریف معنا:

له ابو ايوب انصاري رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

((هېڅ مسلمان ته روا نه ده چې د خپل مسلمان وروړ سره له درې ورځو څخه زیاته موده اړیکې پرېکړي، چې کله سره مخامخ شي، نو یو له بل څخه مخ واړوي، خو په دوی کې غوره کس هغه دی چې په بل رومي سلام واچوي)).

د حدیث شریف حکمت:

اسلام د بیروالي، ټولنیزو اړیکو د ټینګښت، اجتماعي ژوند، بسپني، سرښندنې او وروړ گلوۍ دین دی، داسې ستونزه نشته چې د اسلام په مقدس او سپېڅلي دین کې د هغې لپاره حل نه

وي، د يو بل څخه په مخ اړولو او د اړېكو په پرې كولو او يو بل ته د سلام په نه اچولو سره ستونزې نه هوارېږي او كله داسې هم كېږي چې دا كار د ډېرو نورو ستونزو د زياتيدو لامل وگرځي، نو په دې مبارک حديث كې رسول الله صلى الله عليه وسلم د مسلمانانو ترمنځ د اړېكو د پرېكولو څخه سخت ممانعت كړى دى او له درې ورځو څخه زيات يې پر هغې ټينگار او هميشه والى له شريعت څخه سرغړونه بللې ده.

د حديث شريف گټې:

۱. د نورو سره د اړېكو د پرېكولو حرمت: د هيڅ مسلمان لپاره جايز نه ده چې د شخصي او دنيوي گټو په خاطر د خپل مسلمان ورور سره اړېكي پرېكړي، ځكه دغه كار د تكبر او غرور نښه ده او كه چيرې دغه كار ته ادامه وركول شي، نو په دېمنۍ او نفرت بدلېږي او هغه كسان چې په يو ځاى كې سره ژوند تېروي له يو بل څخه لرې كوي او په زړونو كې يې كينه راپاروي.

۲. لږ تر لږه درې ورځو كې د اړېكو راژړندلې كول: كله چې كوم سړى له خپل مسلمان ورور څخه خفه شي، نو لازمه ده چې د درې ورځو په ترڅ كې دې سوچ او فكر وكړي او خپلو خطاگانو او تيروتنو ته دې متوجه شي، د پوهې او علم خاوندانو سره دې مشوره وكړي او خپلې تيروتنې دې هغوى ته څرگندې كړي او د هغوى څخه دې د ستونزو د حل غوښتنه وكړي، كه چيرې مصلحتينو دا درك كړه چې ملامتي په مقابل لوري كې ده بيا دې هم له ده څخه غوښتنه وكړي تر څو له مقابل لوري سره اړېكه ونيسي او د دوى ترمنځ دې جوړ جاري وشي.

۳. هر څوك چې په پخلاقيني پيل وكړي هغه غوره دى: ډېر خلك داسې فكر كوي چې كه چرې دېمنۍ ته دوام وركوي او په مقابل لوري شرطنه ومي، نو دې غيرتمند بلل كېږي، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم غوره او غيرتمند هغه څوك بللى دى چې په پخلاقيني او سلام اچونه كې پر بل لومړيتوب وكړي.

۴. پر مسلمانانو لازمه ده چې سوله رامنځته كړي: كله داسې كېږي چې بېكېلې خواږې دواړه د خج او بدلې اخيستلو په قهر او غوسه كې راگيرې وي او هره شيبه مقابل لوري ته د سخيو مجازاتو د وركولو پلانونه جوړوي او لازم تدبېرونه نيسي او د اسلام د سپېڅلي دين د لارښوونو او ارشاداتو څخه يې خبره وي او يا هم هغو لارښوونو ته كوم

ارزښت نه ورکوي، نو په داسې حال کې پر مسلمانانو فرض ده، ترڅو د خپلې وسعې او توان په اندازه د بښکلو خواوو تر منځ په پخلاينه کې برخه واخلي او په دې لار کې هر ډول سستي او تقصير د لورپو گناهونو د ارتکاب سبب گرځي، ځکه چې الله تعالى فرمايي: ژباړه: ((که د مسلمانانو دوه ډلې يو له بل سره په جگړه کې بښکلي وي، نو ترمنځ يې سوله وکړئ او سره پخلايې کړئ)).^۱

فعاليت:

زده کوونکي دې د اړيکو د پرېکولو په اړه په ځانگړيز او يا گروپي بڼه څرگندوي وکړي.

ارزونه:

۱. پورتني حديث معنا کړئ.
۲. د لاندې حديث شريف عبارت تکميل کړئ: لا يحل لمسلم احاه فوق ثلاث ليال، يالتيان فيعرض د هذا و يعرض هذا و الذي يبدأ بالسلام.
۳. د حديث شريف گڼي په لنډ ډول بيان کړئ.
۴. د حديث حکمت وروايست.

کورنۍ دنده:

۱. د حديث دا عبارت ياد کړئ (لا يحل لمسلم ان يهجر احاه فوق ثلاث ليال).
۲. د اړيکو د پرېکولو د اضراو په هکله يوه لنډه مقاله وليکئ.

۱- (روان طائفتان من المؤمنین اقتلوا قاصصاً یتبینهما) د الصحرات سورت، ۹ آيت.

پنجم لوست

دوه مخي

عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «تَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ذَا الرَّجْحَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هَوَاءً بِوَجْهِهِ وَهَوَاءً بِوَجْهِهِ» متفق عليه

د راوي پيشونده:

نومړی عاليقدر راوي په لومړني لوست کي معرفي شوی دی.

د کلمو معنا:

۱. تَجِدُونَ: تاسو مومي.
۲. ذَا الرَّجْحَيْنِ: دوه مخي.
۳. يَأْتِي: راځي
۴. هَوَاءً: دوی
۵. وَجْهًا: مخ

د حديث شريف معنا:

له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي پيغمبر صلي الله عليه وسلم وفرمايل: (تاسو به د قيامت په ورځ د ټولو خلكو بد کس هغه څوک ومومي چي د خلكو تر منځ دوه مخي کوي، يعني ځينو ته په يو مخ او ځيني نورو ته په بل مخ څرگندوي چي دي خلكو ته يو څه او هغو نورو ته بل څه وايي، (تر څو يې تر منځ نيکي او دوستانه اړيکي خرابې کوي)

د حديث شريف حکمت:

دوه مخيتوب د انسان اخلاقي او تربوي نيمگړتيا څرگندوي، د افرادو او ټولو تر منځ اړيکي زيانمنې کوي او د هغوی تر منځ د کرکي او دښمني لامل گرځي چي وروسته بيا په جگړو او وینو تړيو لو بدلوي، دغه ټول کار يو ټول نفاق او غولونه ده ، بيا پيغمبر صلي الله عليه وسلم مسلمانان ور څخه په کلکه منعه کړي دي.

فعالیت: د دوه مخي ضرورته په ځانگړيزه او يا گروپي بڼه بيان کړئ.

د حديث شريف گټي:

۱. د قيامت په ورځ به تر ټولو بد کس دوه مخي کس وي: دوه مخي يوه ډبره بسده کړنه ده چې د الله ﷻ په نرد ډبره لويه گناه ده، خو ځيني خلک دوه مخي يو لوی هنر گټي او په هغې وياړي، خو دوی په حقيقت کې په يوې لړبي گناه اخته کېږي، نو په دې حديث شريف کې دوه مخي انسان ډبر بد انسان گڼل شوی دی.
۲. دوه مخي او دوه رنگي يو ډول نفاق او دوکه ده: دا ځکه دوه مخي انسان د دې پر ځای چې د دودو خفرو مسلمانانو او يا ډلو ترمنځ د روحي جرړې هڅه وکړي، دا کوښښ کوي، ترڅو د هغوی ترمنځ تاوتریخوالی او نفرت زيات کړي، دوه مخي انسان کله چې کومې ډلې ته ورشي د هغې تاييد کوي او هغه سل پر سلو په سمه او مقابل لوري بې سل پر سلو په ناروا بولي، ترڅو په دې توگه خپله گټه په دواړو خواوو کې خوندي وساتي او له بلې خوا دواړو ډلې سره نورې هم په دښمنۍ کې رابښل کړي.
۳. مسلمان بايد د دې جرئت ولري، ترڅو گنهگار ته د هغه گناه ور په گوته کړي: مسلمان بايد دواړو ناراضو ډلو ته د هغوی خطاگانې ور په گوته کړي، البته د حق دا وينا بايد په ډبر حکمت او نرمۍ سره دواړو خواوو ته وويل شي او هغوی بايد په دې پوه شي چې د دوی حقيقي او واقعي دوست هغه څوک دی چې درې نسه د دوی خطاگانې څرگندوي او نېکې مشورې ورکوي.
۴. د مداحو او غوره مالو خلکو څخه ځان ژغورل: ځکه ډبر ځل داسې هم کېدای شي چې مداحان او غوره مالان د خپلو گټو په خاطر له رېښتيا ويلو ډډه وکړي، خصوصاً هغه وخت چې د حق وينا د دوی د دوستانو د خفگان لامل گرځي.

ارزونه:

۱. د لاندې حدیث عبارت تکمیل کړئ:
شَرُّ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَأْتِي هُوَ لَاءَ وَ هُوَ لَاءَ بَوَّحُهُ.
۲. د حدیث عبارت ولولئ او مفهوم یې شرح کړئ.
۳. د حدیث حکمت بیان کړئ.
۴. د حدیث گټې شرح کړئ.

کورنۍ دنده:

۱. لاندې عبارتونه له معنا سره په یادو زده کړئ:
«نَحْنُ نَشْرُّ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ذَا الْوَجْهِينَ الَّذِي يَأْتِي هُوَ لَاءَ بَوَّحُهُ وَ هُوَ لَاءَ بَوَّحُهُ»
۲. د دوه مخي تر عنوان لاندې لنډه مقاله ولیکئ.

تقوا او پرهیزگاري

عن معاذ بن جبل رضی الله تعالی عنهما عن رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم قال: ((رَأَى اللهُ حَيْثُمَا كُنْتُمْ ، وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّبًا)) رواه الترمذي

د راوی پيشزنده:

معاذ بن جبل د انصارو د خزوج له قبيلي څخه ؤ ، په ځوانۍ كې په اسلام مشرف شوی و، او له پيغمبر صلی الله علیه وسلم سره د بيعت په مهال په عقيې كې هم موجود و ، د حفاظو ، فقيهو او مجتهدينو صحابو و څخه گڼل كېږي ، په ټولو غزاگانو كې يې گډون كړی دی ، پيغمبر صلی الله علیه وسلم يې ته د قاضي په حيث وليږه ، او د هجرت په انلسم كال په اردن كې وفات شو .

د كلمو معنا:

۱. لَه اللهُ شَخْصَهُ وَوَلِيَږږه .
له الله څخه وروبره .
۲. پَه هَر ځَايِ اَوْ هَر حَالَتِ كې چې يې .
د بدۍ پسې نيكي وكړه .
۳. اَتَّبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ:
پاكوي يې (نيكي بدې پاكوي او له مينيڅه يې وړي).
۴. تَمَحُّبًا:
پاكوي يې (نيكي بدې پاكوي او له مينيڅه يې وړي).

د حديث شريف معنا:

له معاذ بن جبل رضي الله عنه څخه روايت دی چې : پيغمبر صلی الله علیه وسلم فرمايلي دي : په هر ځاي او هر حالت كې چې وي له الله جل جلاله څخه وروبره ، او كه چيرې درڅخه كومه گناه صادره شوه ، نو حتماً ورپسې نيك كار وكړه ، ځكه چې نيكي بدې له مينيڅه وړي .

د حديث شريف حكمت:

انسان په هغه وخت كې د گناه مرتكب كېږي كله چې الله جل جلاله هير كړي، غصه او عذاب يې له پامه وغورځوي ، او يا دا چې گناه نه پيژني ، نو كله چې انسان د الله تعالی په يادولو او د هغه په عبادت ځان عادت كړي، او له هغه څخه درملداره وپره يې په سترگو كې وي، او په دې پوره شي كوم كار چې كوي يې گناه ده ، په دې صورت كې به هيڅكله انسان د گناه مرتكب نه شي . په دې حديث كې پيغمبر صلی

الله عليه وسلم د انسانانو پام دي ته را اروي تر خو له الله جل جلاله څخه وروبريږي ، څکه چې له الله جل جلاله څخه ويږه د فرد او ټولني په اصلاح کي رغنده رول لري .

فعاليت: د دوو کسانو کړني چې يو يې له الله جل جلاله څخه وروبريږي او بل نه وروبريږي په ډله يزه توگه مقايسه کړئ.

د حديث شريف گڼي:

۱. پرهيزگاري: له الله جل جلاله څخه په هر ځاي کي وروپېدل، دا احساس د انسان وجدان وپټن ساتي او په وجود کي يې د يو داخلي څارونکي په حيث دننه تر سره کوي . له خيانت، د نورو پر حقوقو له تيري کولو او بل هر بد عمل څخه يې ژغوري .
 ۲. له بد عمل څخه وروسته د نیک عمل تر سره کول: انسان بايد د الله جل جلاله له رحمت څخه نا هيلې نه شي، کله چې ورڅخه د بيلا بيلو لاملونو په وجه کومه گناه صادره شي ، نو له گناه څخه دې توبه وباسي او نیک کار دې وکړي ، څکه الله جل جلاله د خپلي مهرباني له مخي د نیک کار په سرته رسولو سره گناه له مينځه وړي.
- خو که چيري انسان د نورو په حقوقو تيري کړی وي ، لازمه ده چې هر چاته خپل حق ورکړي ، او توبه وباسي، تر څو الله جل جلاله ورته بخښنه وکړي .

ارزونه:

۱. لاندې نيمگړي جملې پوره کړئ:
أَتَى اللَّهَ حَيْثَمَا..... وَأَتَّبِعَ.....الْحَسْبَةَ.....تَمَجُّهَا
۲. د لوست د حديث مفهوم ذکر کړئ.
۳. د لاندې کلماتو معنا وروايست.
أَتَى اللَّهَ حَيْثَمَا كُنْتَ
۴. هغه گڼي چې د لوست حديث ورته لارښوونه کوي ذکر کړئ.

کورنۍ دنده:

۱. د لوست حديث حفظ کړئ.
۲. د حديث حکمت په خپلو کتابچو کي وليکئ.

تواضع (عاجزي کول)

عن عمر رضی اللہ عنہ قال: أُنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ» رواه البيهقي في شعب الإيمان.

د راوي پيژندنه:

دغه ستر صحابي امير المؤمنین حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د خطاب خوي او د مسلمانانو دريم خليفه ؤ ، د نوموړي په اسلام راوړلو سره مسلمانان په مکه مکه کي خورا قوي شول ، په ټولو غزاگانو کي يې گډون درلوده، د هجرت په ديارلسم کال د مسلمانانو خليفه وټاکل شو ، د هجري سني بنسټ يې کېښود ، او د خلافت په دوران کي يې د عراق شام او مصر اوسيدونکي په اسلام مشرف شول ، د عدالت په پلي کولو کي يې شهرت درلوده ، نوموړی د هجرت په درويشتم کال د دري شپيتو کالو په عمر په مدينه منوره کي د يو مجوسي غلام له خوا چې ابولؤلؤ نومېده په شهادت ورسیده ، او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د قبر تر څنگ د ابوبکر الصديق رضي الله عنه په خوا کي دفن کړای شو .

د کلمو معنا:

۱. مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ: چا چې د الله جل جلاله لپاره عاجزي وکړه .
۲. رَفَعَهُ اللَّهُ: الله جل جلاله به يې مقام او منزلت اوچت کړي .

د حديث شريف معنا:

له حضرت عمر رضي الله عنه څخه روايت دی چې ويلي يې دي : له پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه مې واوريدل چې ويل يې : ((چا چې د الله تعالی د رضا لاس ته راوړلو په مقصد عاجزي وکړه ، نو الله جل جلاله به يې مقام او درجي اوچتې کړي)) .

د حديث شريف حکمت:

لويې او تکبر انسان د نورو په وړاندې خورا وړوکی کوي، ولی د دې پر خلاف عاجزي کول انسان د نورو په زړونو کې لويوې او خلک ورته په درنه سترگه گوري، متواضع انسان د هميش لپاره کونښن کوي چې خپلې ټولني ته خدمت وکړي او نه غواړي چې څوک يې ويژني ، نه غواړي چې د حقوقو او امتيازاتو په حاصلولو په نورو برتري ولري ، د خدايي جل جلاله د رضا د حاصلو لپاره د ټولني تر ټولو وگړو خان کم بولي ، شپه او ورځ بدې فکر کي وي چې

څرنگه د خلکو خدمت وکړي، په دې حدیث کې پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پورته صفاتو لرونکو اشخاصو سره وعده کوي چې : الله جل جلاله به دوي ته د دوي بدله ورکړي ، مرتبي به يې اوچتي او عزت به يې زیات کړي.

فعالیت : په ډله ییزه توګه د تراضع (عاجزی) گڼي ، او د تکبر (لویي) تاوانونه ذکر کړئ.
د حدیث شریف گڼي:

۱ . عاجزي باید د الله جل جلاله لپاره وي: انسان باید په هیڅ صورت کې ځان په نورو پورته و نه گڼي ، او د کبر (لویي) او د نورو له سپک گڼلو څخه ځان وساتي ، او کونښن دې وکړي چې کومې نېکۍ يې د خلکو سره کړي یادونه يې خلکو ته و نه کړي، خپل نیک کارونه الله جل جلاله ته وسپاري، په یقيني توګه چې الله جل جلاله به يې بدله په دواړو جهانو کې ورکړي.

۲ . الله جل جلاله د متراضع انسان مرتبه اوچتوي: کله چې انسان د الله لپاره تراضع وکړي ، نو عادل ذات خپل بنده هیڅکله ذلت ته نه پیروي ، بلکې الله جل جلاله هغه ته عزت ورکوي او مرتبه يې لوړوي ، هغه ته د خپلو نیکانو بندګانو په زړونو کې ځای پیدا کوي ، او د الله تعالی سره يې هم مرتبه اوچتوي .

ارزونه:

- ۱ . لاندې نمېگړي عبارتنه پوره کړئ:
منالله رفعه الله.
- ۲ . د لوست حدیث معنا کړئ.
- ۳ . د لوست له حدیث څخه چې کومې گڼي په لاس راځي، بیان يې کړئ.
- ۴ . د حدیث حکمت بیان کړئ.

کورنۍ دنده:

- ۱ . د لوست حدیث د معنا سره حفظ کړئ.
- ۲ . د لوست حدیث د خپلې کورنۍ غړو ته ووايست.

کفالت

د کفالت تعريف:

کفالت په لغت کې: يو ځای کېدو ته وايي.

او د فقهارو په اصطلاح کې: په يو چا د لازم (ثابت) مال او يا د هغه د ځان ضمانت کول په داسې توگه چې غوښتونکي يې د اصيل او کفيل دواړو څخه غوښتلاى شي کفالت بلل کېږي. لنډه دا چې پور د کفيل په غاړه نه ثابتېږي او د اصيل له غاړې څخه نه ساقطېږي.

لکه زېد احمد ته پور او يا ورسره څه شې امانت ږدي، مگر زېد په احمد اعتبار نه لري، محمود زېد ته وايي: زه د احمد ضامن يم که چېرې له هغه څخه ورک شي زه يې حاضرېوم، زما پسه اعتماد له ده سره معامله وکړه، دا معامله کفالت بلل کېږي، چې پدې اساس په کفالت کې پور د کفيل په غاړه ثابت نشو او همدارنگه د مديون له ذمې څخه ساقط نشو.

د کفالت د روايې دليل:

د ضمانت روايې په قرآن کریم، احاديثو او اجماع باندې ثابت دی.

لومړی: قرآن کریم:

الله تعالی فرمائي: **«وَلَمَّا جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ»** (سوره يوسف، ۷۲ آيت)
ژباړه: او هغه چاته د يو اوښ بار به په جايزه کې ورکول کېږي چې (د يوسف عليه السلام) ورکه شوي پيمانه راوړي، او زه يې ضامن يم.
په دې آيت کریمه کې (زَعِيمٌ) د کفيل په معنا دی.

دويم: سنت:

نبي اکرم صلی الله عليه وسلم فرمائي: **«الزَّعِيمُ غَارِمٌ»**^۱
ژباړه: ضمانت کونکی به تاوان گالي.

(^۱) ترمذي، ۲/ ۲۹۵

درېم: اجماع:

ټولو مسلمانانو د کفالت په روا والي باندې له دې امله اجماع کړې ده چې خلک ورته اړتيا لري.

فعاليت: زده کوونکي دې د خپل چاپيريال څخه داسې يو مثال راوړي چې د چا د مال او يا ځان ضمانت يې کړی وي.

د ضمانت د روا والي حکمت:

د حقوقو دساتني، د وگړو ترمنځ مرسته، پررونو او داسې نورو مالي معاملاتو کې آسانتيا، او ددې لپاره چې د حق خاوند په خپل پور، او چاته د څه په ورکولو کې ډاډمن اوسي، او همدارنگه د خلکو څخه ستونزې دفع او له منځه ولاړې شي تر څو په خپل منځ کې په ډاډه زړه يو د بل سره مهاملي وکړي، دا هغه ټول مطالب دي چې د ضمانت دروا رالي د حکمت له جملې څخه شميرل کېږي.

د کفالي رکن:

د کفالي رکن ايجاب او قبول دی. (۱)

البته ايجاب د کفيل له لورې او قبول د پور د خاوند له لورې.

د کفالت جوړونه:

کفالت په دوه ډوله دی:

۱. د يو چا د ځان ضمانت کول چې دې ته کفاله بانفس وايي.
۲. د يو چا د مال ضمانت کول چې کفالت بالمال بلل کېږي.

د کفالت اړوند ځينې اصطلاحات:

کفيل: هغه څوک دی چې د بل چا د مال او يا ځان ضامن کېږي.

مکفول عنه: اصلي پرورې چې د اصيل په نامه هم يادېږي.

مکفول له: د حق خاوند.

د کفالي محل: د کفالي محل به يا نفس وي او يا مال.

(۱) فتح القدير/۵/ ۳۹۰- الدر المختار/۴/ ۲۶۰

د کفالي شـرطـونه: کفالت ځانگړي شـرطـونه لري چې صـيغـي، کفـيل، اصـيل، مـکفـول له او مـکفـول به پورې اړه لري او په لاندې ډول بيانېږي:

د صيغې شـرطـونه:

۱. کفالت بايد په داسې صيغه يا لفظ وي چې په التزام دلالت کوي، مثلاً ووايي:
زه ستا د هغه پور ضامن يم چې فالاني کس درڅخه اخيستي دی.
او يا: زه د فالاني شخص ضامن يم.

۲. د کفالت لفظ بايد په غير متعارف شرط پورې تړلی نه وي، مثلاً د چا په راتگ پورې يې وټري.
۳. د کفالت لفظ بايد وخت پورې ونه تړل شي، دا که د مال کفالت وي او د بانس، څکه چې د کفالت څخه مقصد ورکړه او يا حاضرول دي، کله چې وخت پکې رامنځ ته شي بيا دا مقصد نه ترسره کېږي.

د کفيل شـرطـونه:

۱. کفيل بايد د تبرع (ورکړې او بخښلو) اهليت ولري يعنې عاقل او بالغ وي، د لېوني او ماشوم کفالت صحيح نه دی.
۲. کفيل به آزاد شخص وي نو د غلام (مړني) کفالت صحيح نه دی، څکه چې دا يو خدائي کار دی، حال دا چې مړنی ددې اهل نه دی.

د اصيل يا مديون شـرطـونه:

۱. اصيل بايد د مکفول به په تسليمولو قادر وي، که پخپله وي او يا د کوم نائب په واسطه.
۲. اصيل بايد کفيل ته معلوم وي.

د مکفول له شـرطـونه:

۱. مکفول له (د قرض خاوند) بايد معلوم وي.
۲. مکفول له بايد عاقل وي.
۳. مکفول له به د عقد په مجلس کې حاضر وي. (۱)

(۱) فتح القدير، ج ۵، ص ۳۹۰، بدائع الصنائع ۲/۶

د مکفول به شرطونه:

۱. د مکفول به یا ضمانت شوی شی تاوان به اصل (مدیون) گالی.
۲. مکفول به باید له هغه شیانو څخه وي چې ورکړه يې د کفیل له لورې امکان ولري، خو عقد گټور واقع شي.
۳. د ضمانت شوي مال پیر به لازم او صحیح وي.

فعالیت: زده کوونکي دې په خپل منځ کي کفیل، مکفول به، مکفول له او مکفول عنه په داسې مثالونو روښانه کړي چې یو یو کس به دې نومونو ونوموي.

د کفالي احکام:

۱. داین به د کفیل څخه د هغه څه مطالبه کوي چې په اصل باندې يې لري.
۲. کفیل به د اصل څخه هغه څه غواړي چې د څه شي ضمانت يې کړې دی.

ارزونه:

- لاندي پوښتنو ته ځواب وړایاست:
- کفالت لغتاً او اصطلاحاً تعريف کړئ.
- د کفالي رکن وړایاست.
- کفالت په څو ډوله دی؟ بیان يې کړئ.
- د کفالي اړوند اصطلاحات تعريف کړئ.
- لاندي خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
۱. هغه کس چې له هغه څخه د مال ورکولو اړیا د شخص حاضرولو غوښتنه کيږي د په نوم یادېږي.
 ۲. مکفول عنه ته هم ويل کيږي.



د خپل ټولگي د ملگرو په نومونو اخیستو سره د کفالت پاملال او کفالت بالفلس صورتونه وليکئ، او هر کس ته د کفالت په اصطلاح کي نوم ورکړئ.

د کفالي پاي

په تير درس کې مو ولوستل چې کفالت په دوه ډوله دی، يو ته کفالت بالمال او بل ته کفالت بانفس وايي، پدې لوست کې غوراو چې هغه کارونه وپيژنو چې کفاله پرې پای مومي.

(۱) کفالت بالمال په يو د دورو لارو سر ته رسېږي:

۱. د مال ورکول غوښتونکي ته، او يا هغه څه کول چې د ورکړې په معنا وي، برباره ده که دا ورکړه د کفيل لخوا وي، او يا د پورورۍ لخوا وي.
۲. ابراء او يا صلح کول، نو کله چې غوښتونکي پورورۍ يا کفيل ته ابراء وکړي او يا ورسره په يوه اندازه مال روضه وکړي، کفالت پاي ته رسېږي.

(۲) کفالت بانفس په لاندې شیانو سره پای مومي:

۱. د سړي سپارل غوښتونکي ته په هغه ځای کې چې د قاضي مجلس ته يې حاضرولي شي.
۲. ابراء: کله چې د حق خاوند کفيل ته ابراء وکړي نو کفالت بانفس پای ته رسېږي.
۳. کله چې په خپله مکفول عنه مو شي کفالت بانفس پای ته رسېږي.

فعاليت: څو تنه زده کونکي دې په انفرادي توگه د کفالي د يو يو شرط د حکمت په اړه

خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

په اصیل باندې د کفیل درجوع شرط نه:

۱. کفالت باید د مکفول عنه په اجازه سره شوی وي، که داسې نه وي، بیا کفیل ورکړې شي د پورورۍ څخه نه شي غوښتلاي، ځکه چې په دې صورت کې د کفیل ورکړه خیرات شمیرل کېږي.
۲. کفالت باید په صحیحې اجازې سره تر سره شوی وي، نو د هغه ماشوم اجازه د اعتبار وړ نه ده چې په ده باندې بندیز ونه ایښودل شوي وي.
۳. د ضمانت نسبت به اصل ته کېږي، لکه چې کفیل ته ووايي: زما څخه ضامن شه تر څو د قرض ورکولو معنا پکې رښتینې شي، نو کله چې مدیون د ضمانت نسبت ځان ته ونه کړي، بیا د کفیل او اصل ترمنځ هېڅ علاقه نه پاتې کېږي.

مسئله:

- که چیرې دوه تنه د یو سړي د زرو افغانیو ضمانت وکړي، په داسې حال کې چې دوی دواړه یو د بل تضمین ونه کړي، بیا د دواړو ضامنانو څخه یو تن خپله حصه پور ادا کړي، نو د هغه څه چې ده ورکړي دي، د خپل ملګري څخه هېڅ غوښتنه نه شي کولای ځکه چې ده هغه د خپل لوری څخه ورکړي نه د ملګري له لوری څخه، خو د اصیل (مدیون) څخه یې غوښتلای شي، ځکه چې د همدې په امر ضامن شوی دی.

- وړاندې له دې چې ضامن منل شوی مال نه وي ورکړی د مدیون څخه یې نه شي غوښتلای، نو هر کله چې کفیل منل شوی شي داین ته ورکړ بیا یې د پور وړي څخه غوښتلای شي.

په اوسني عصر کې په کفالت باندې د اجورې اخیستلو حکم:

دا غوره ده چې د کفالت عقد پرته له کومې اجورې ترسره شي، بیا هم که چیرې پور وړي څه اندازه مال د خیرات، هدیې او بخشش په نامه خپل کفیل ته ورکړي گناه نه لري، ځکه چې دا دده د هغه ښېګڼې په لړ کې ده، چې ضامن دده سره کړې ده.

- که چیرې کفیل اجوره شرط کړي څه حکم لري؟

ځواب: د ضرورت او ټولنیز حاجت لپاره په کفالت باندې اجوره اخیستل روا ده، ددې لپاره چې د خلکو مصالحو یا ښېګڼو کې خنډ رانه شي، لکه بهر ته د مزدورۍ، یا درس لپاره تگ.

د اوسني عصر د مهمو تجارتي کفالتونو ډولونه:

۱. د درک ضامن کېدل:

هغه دا چې پلورونکي ته د پیسو ضمانت ورکړي او مشتری یا اخیستونکي ته د مسیعي تضمین ورکړي.

۲. د بازار ضمانت کېدل:

دا چې د بازار د تاجر د ټولو پورونو ضمانت وکړي، یعنې تاجر چې څه شیان په بازار کې رانیسي د هغو د پیسو تضمین په غاړه راخلي.

۳. د وزن، گز او پیماني ضامن کېدل:

دا چې دا تاجر یا دوکاندار چې د وزن، گز او پیماني په هکله څه وايي صحیح دي د غلطۍ اوردغۍ یې زه ضامن یم.

ارزونه:

أ. لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:

۱. په کومو حالاتو کې کفالت بالمال او کفالت بالفنس پای مومي؟
۲. ایا کفیل د اصیل څخه غوښتنه کولای شي؟ ددې مسئلې شریزه په لنډ ډول بیان کړئ.
۳. د اوسنۍ زمانې د تجارت اړوند مهم ډولونه د کفالت وړایاست.
- ب. لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 ۱. کفالت باید په امر او اجازې د سرته ورسېږي.
 ۲. د بازار ضمانت او تعهد عبارت دی له

کورنۍ دنده:

دلرست مهم ټکي په خپله ژبه په پنځو کرښو کې ولیکئ

حواله

زبير په بلال پيڅوس زره افغانی پور لري، بلال احمد ته وايي: پيڅوس زره افغانی زبير ته زما له درکه وركړه، احمد وايي سمه ده. دې كار ته د فقهي په اصطلاح كې حواله ويل كېږي. دا عمل په څلورو عناصرو مشتمل دی چې د فقهي په علم كې هر يو خپل نوم لري. بلال ته محيل، زبير ته محال، احمد ته محال عليه او پور ته محال به وايي.

د حوالې تعريف:

حواله په لغت كې: نقلولو ته وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح كې: د مدينون له غاړې څخه د ذمي اخیستونكي غاړې ته د غوښتني نقلولو ته حواله وايي.

دا د كفالي پر خلاف ده، ځكه په كفاله كې غوښتونكي په اصل او كفيل دواړو حق لري او په هر يو چې يو لاسی شي، خپل حق ورڅخه غوښتلی شي، مگر په حواله كې د محيل له غاړې څخه حق ساقطېږي.^(۱)

د حوالې د روا والي دليل:

د پور حواله د نبي اکرم صلی الله عليه وسلم په احاديثو او اجماع باندي روا شوی ده.
۱. رسول الله صلی الله عليه وسلم فرماني: (مَطْلُ الْعَبِيِّ ظَلَمٌ وَإِذَا أُبِيعَ أَخَذَكُمْ عَلَيَّ فَالْتَبِعْ)^(۲)
ژباړه: غني چې د پور وركولو توان ولري د پور خنډول يې ظلم دی، هر كله چې څوك غني ته حواله كړی شو، حواله دې ومنې.
۲. مسلمانانو د حوالې په جواز باندي اجماع كړي ده.^(۳)

(۱) فتح القدير د عنايي سره، ۵/ ۲۴۳، الدر المختار: ۴/ ۳۰۰

(۲) نصب الدایة، ۴/ ۵۹

(۳) فتح القدير، ۵/ ۲۴۴

د حوالي حکم:

حواله په پورونو کې روا ده، خو په اعيانو کې جواز نه لري، ځکه چې دا د نقل او اړولو په معنا ده، حال دا چې دا کارونه په پورونو کې راتلاى شي نه په اعيانو کې، ځکه اعيان مشخص وي او کوم عين چې له يوه سره وي هغه له بل سره نه وي، نو څوک نه شي کولى چې هغه عين حقدار ته ورکړي چې په بل لازم دى.

فعايت: څو تنه زده کونکي دې دحوالي مختلف موارد تمثيل کړي.

د حوالي اړوند ځيني اصطلاحات:

۱. **مُحِيلٌ**: هغه کس ته ويل کېږي چې پور ورباندې وي .
۲. **مُحَالٌ**: هغه کس ته وايي چې د حق خاوند وي.
۳. **مُحَالٌ عَلَيْهِ**: هغه شخص دى چې دبل پور ورکړه يې په ځان منلې وي.
۴. **مُحَالٌ بِهِ**: هغه پور ته ويل کېږي چې بل کس ته حواله شوى وي.

د حوالي رکن:

په ځانگړو الفاظو سره ايجاب او قبول د حوالي رکن دى. ^(۱) ايجاب د حواله کونکي له خوا او قبول د حواله اخيستونکي او حواله شوي له خوا.

د حوالي شرطونه:

الف: د صيغي (ايجاب او قبول) شرطونه:

۱. ايجاب او قبول بايد په يو مجلس کې وي.
۲. عقد بايد قطعي وي هيڅ ډول خیار به پکې شرط شوى نه وي.
- ب: د محيل يا حواله کونکي شرطونه:
 ۱. حواله کونکى بايد عاقل او بالغ وي.
 ۲. حواله کونکى به په خوښۍ سره حواله ترسره کوي، په زور سره حواله صحيح نه ده.
- ج: د محال يا د حق خاوند شرطونه:
 ۱. محال يا د حق خاوند به عاقل او بالغ وي.

(۱) الدر المختار، ۴/ ۳۰۱ او وروسته پاڼه

۲. محال عليه يا حواله شوی شخص به په حواله خوښ او راضي وي.
۳. حواله شوی شخص باید حواله د عقد په مجلس کې ومومي.

د: د محال عليه شرطونه:

۱. د ده شرطونه کټ مټ د محال يا د حق خاوند شرطونه دي.
- هـ: د محال به شرطونه:

۱. محال به يا حواله شوی مال باید پور وي، که چېرې پور نه وي، عين وي په دي صورت کې تسليمول دعین حواله نه، بلکه وکالت بلل کېږي. (۱)

د حوالې احکام:

۱. د حواله کورنګي خلاصېدل: کله چې حواله د مقابل لورې په منلو سره پای ته ورسېده حواله کورنګي براهت لاس ته راوړ او له پور څخه خلاص شو.
۲. د حق د خاوند د غوښتنې ثابتېدل، په هغه چا باندې چې دی ورته حواله شوی.

ارزونه:

۱. لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:
 ۱. حواله لغتاً او اصطلاحاً تعريف کړئ.
 ۲. حواله په کومو شیانو کې رواده؟ په لڼه ډول یې بیان کړئ.
 ۳. د حوالې رکن وړایاست.
 ۴. د حوالې کورنګي اړوند شرطونه بیان کړئ.
 ۵. د حوالې داخیستونکي اړوند شرطونه وړایاست.
- ب. لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو سره ډک کړئ:
 ۱. حواله په رواده نه په اجناسو کې.
 ۲. د حوالې په صیغه کې شرط دی اوباید د عقد مجلس کې را منځ شي.



حواله له کفالت څخه توییر لري؟ ددې موضوع په اړه پښه کړنې ولیکئ.

(۱) بنایع الصناع، ج ۲، ص ۲۸

حواله ۲

په تېر درس کې مو حواله وپېژندله، په دې درس کې به د حوالې پای او د محال علیه رجوع په حواله کونکي باندې وپېژنو.

لومړی: د حوالې پای: حواله په لاندې شیانو پای مومي:

۱. د محیل او محال علیه له خوا د حوالې فسخه کول یا له منځه وړل: هر کله چې حواله فسخه یا له منځه ولاړه شي محال باید بیرته خپل شي د محیل څخه لاس ته راوړي.
۲. محال علیه مړینه اویا مفلس کېدل: د محال علیه د مړینې او یا د مفلس کېدو په صورت کې حواله له منځه ځي او محال باید خپل پور له محیل څخه وغواړي.
۳. د محال علیه ادا یعنی کله چې محال علیه حق محال ته وسپاري.
۴. کله چې محال مړ شي او محال علیه یې وارث وگرځي، دحوالې مال به محال علیه له محیل څخه غواړي.
۵. کله چې محال خپل حق محال علیه ته وپخښي او هغه یې ومني.
۶. کله چې محال خپل حق محال علیه ته خیرات ورکړي او هغه یې خیرات ومني.
۷. کله چې محال هغه چاته ابراء وکړي چې دا ورته حواله شوی او ورته ووايي چې زه په تا باندې هیڅ مطالبه نه لرم.^(۱)

فعالیت: خو ته زده کړونکي دې په انفرادي توگه دحوالې دپوړ شو شرط حکمت په هکله خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

په محیل باندې د محال علیه رجوع:

دلته موږ په دوه شیانو خبرې کوو:

۱. د رجوع شرطونه.
۲. هغه څه چې په هغې باندې رجوع کېږي.

(۱) (بایع الصناع، ۲/ ۱۸، فتح القدير، ۵/ ۴۴۷)

لومړی: د رجوع شرطونه:

۱. حواله باید د محیل په امر ترسره شوي وي.
۲. حواله شوی مال باید محال ته ورکړي شوی وي، او یا محال له خوا محال علیه ته بسپارل شوی وي او یا خیرات ورکړ شوی وي، او ده ورسره منلی وي.
۳. محیل باید په محال علیه باندې هم مثل پور ونلري.

دویم: په څه به رجوع کيږي؟

محال علیه محیل څخه دهغه څه غوښتنه کولای شي چې ده پرې حواله ورکړي وي، نه هغه شی چې محال ته ورکړل شوی وي، نو که چېرې محال علیه د پیسو پر ځای محال ته جنس ورکړي د حواله کوونکي څخه به پیسي غواړي نه جنس.

د حوالې په اړه مسایل:

لومړۍ مسأله:

د حوالې په پای کې مو ولوستل چې حواله د محال علیه په له منځه تگ سره پای مومي. دا له منځه تگ د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه په نظر په لاندې دوه شیانو صورت مومي:

۱. کله چې محال علیه مړ شي.

۲. کله چې محال علیه د حوالې څخه منکر او د قاضي له لوري قسم ورکړل شي، په داسې حال کې چې د حق خاوند هېڅ شاهدان ونه لري.

د صاحبینو په نظر په دریم شي هم راتلای شي هغه دا چې:

۳. کله چې محال علیه په ژوندانه کې مفلس او قاضي دده په افلاس پریکړه وکړي.

دویمه مسأله:

که چېرې د حق خاوند د حوالې مال ترلاسه کړي، او بیا د حواله کوونکي سره اختلاف پیدا کړي:

حواله کوونکي ووايي: ستا په ما باندې هېڅ نشته، بلکه ته ما د قبض لپاره وکیل کړی وي، څه چې دې ترلاسه کړي هغه زما دي.

د حق خاوند ووايي: نه داسې نه ده بلکه تا ماته د خپل هغه یو زر افغانیو پور ترلاسه کولو حواله راکړې، چې ددې سړي څخه یې ترلاسه کړه، دې صورت کې:

د حواله کونکي خبره د قسم سره د باور وړ ده، ځکه چې مجال د پور ادعا کوي او حواله کونکي مېکر دی، بیا د شاهدانو د نه لرلو په صورت کې د مېکر خبره د لوړې سره د قبول وړ ده.

سفتجه:

په حواله باندې د دا ډول پیسو استول جواز لري، هغه دا چې پر سرې چاته یو اندازه مال د امانت په توګه په یو بنار کې ورکوي او بیا ترې په بل بنار کې تسلیم شي. ^(۱)

ارزونه:

أ. لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:

۱. حواله په کومو شیانو پای ته رسېږي؟ په لنډ ډول یې بیان کړئ.
۲. د رجوع شرطونه وړایاست.
- ب. لاندې عبارات بشپړ کړئ:
 ۱. دامام ابو حنیفه (رح) په نظر د له منځه تلو سره حواله پای مومي.
 ۲. کله چې د حق خاوند او حواله کونکي تر منځ اختلاف منځ ته راشي، د خبره په کولو سره د اعتبار وړ ده.



کورنۍ د نده:

د حوالې د ګټو په اړه مختصره مقاله وليکئ.

وکالت ۱

احمد په کابل کې اوسېږي. خوارې چې له هرات څخه یو موټر واخلي، دغه ملګری محمود د هرات اوسیدونکی دی، هغه یې خپل له خوا د موټر په اخیستلو کې وکیل وټیوه تر څو ده ته موټر واخلي.

د وکالت تعریف:

وکالت په لغت کې د ساتي، سپارني او اعتماد په معنی راغلی دی. او د فقهي په اصطلاح کې: په جائز او معلوم تصرف کې د ځان پر ځای د بل چا ټاکل وکالت بلل کېږي.^۱

د وکالت د روا والي دلیل:

وکالت په قرآن کریم، نبوي احادیثو، او اجماع باندي روا شوی دی.

۱. قرآن کریم: الله تعالی فرمائي: *وَأَنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَنِيهِمَا فَأُتِعُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا* (النساء: ۳۵) پدې آیت کریمه کې (حکمان) د بنېخي او خاوند له لورې وکیلان دي.

ب. احادیث: رسول الله ﷺ حکیم بن حزام د قرباني له پاره د مال اخیستلو په خاطر وکیل کړی ؤ همدا راز یې عروة البارقي د پسه د اخیستلو له پاره وکیل نیولی ؤ.^۲

ج. اجماع: د دې له پاره چې یو انسان نه شي کولای خپل ټول کارونه پراخي ترسره کړي، له دې امله د وکالت په روا والي باندي اجماع راغلي ده.^۳

۱- و گوره: بدائع الصنائع، ج: ۱، ص: ۱۹.

۲- د دې حدیث تخریج ابوداؤد او ترمذي کړی دی.

۳- و گوره: فتح القدير، ج: ۲، ص: ۶.

فعالیت: یو شمیر زده کورنکي دي په انفرادي توگه د وکالت د شرطونو پیړیو حکمت خپلو ملگرونه بیان کړي.

د وکالت حکم:

و کالت په اصل کې یو مباح کار دی، لاکن ځینې وخت مستحب او مکروه هم رانلای شي، مگر په هغه صورت کې چې د موکل څخه ضرر دفع کوي بیا واجب دی.

د وکالت د روا والي حکمت:

داسې پیښې چې ځینې وخت یو انسان د ځینې کارونو د کولو څخه عاجز وي، او دا کار بل څوک په نښه توگه کولای او مخ په وړاندې بولای شي د همدې ښېگڼې او حکمت لسه پاره وکالت روا شوی دی.

د وکالت ارکان:

د وکالت رکن ایجاب او قبول دی.
د وکالت اړوند ځینې اصطلاحات:

۱. موکل: هغه شخص دی چې په یو جایز او معلوم کار او تصرف کې دځان پر ځای بل کس ته د کولو واک ورکوي.

۲. وکیل: هغه کس دی چې له موکل لخوا د ورکړې شوي واک په اساس دهغه له طرف یو کار ترسره کوي.

۳. موکل به: هغه جایز او معلوم کار او تصرف څخه عبارت دی چې د موکل او وکیل تر منځ پرې اتفاق کېږي.
د وکالت شرطونه:

د وکالت شرطونه ځینې وکیل، موکل او د وکالت د عقد په محل کې شرط دي.
أ. د وکیل شرطونه: وکیل څلور شرطونه لري:

۱. وکیل به عاقل وي، خو په عقد پوه شي یعنې داسې چې بیهه یا پلورنه وپېژني.

۲. وکیل باید د عقد کولو قاصد وي، نه دا چې ټوکي او مسخري کوي.

۳. وکیل باید معلوم او معین شخص وي نه داسې چې دوه تنو ته وروایي، له تاسې څخه یو زما وکیل یاست، دا وکالت د جهالت له امله صحیح نه دی.

۴. وکیل به خپل موکل (هغه څوک چې دی یې وکیل نیسي) په کامله معنا پیژني، يعنې وصف او شهرت به یې ورته معلوم وي.

ب. د موکل شرطونه: موکل دوه شرطونه لري:

۱. هغه څوک چې وکیل نیسي(موکل) باید عاقل وي، نو د لېوني، توکيل صحيح نه دی.

۲. موکل به دهغه تصرفاتو چې وکیل ورته نیسي، مالک وي.

ج. د عقد د محل یا موکل به شرطونه:

۱. هغه شیان او کارونه چې وکالت پرې ترسره کېږي باید د مباحاتو څخه نه وي، نو د یو چا وکیل کول د معدنونو په راویستلو باندې روا نه دي.

۲. د عقد محل (موکل به) به د موکل ملکیت وي.

۳. موکل به له داسې ډلې څخه وي چې نیابت به مني، نو په بدني عباداتو لکه لمونځ باندې د یو چا وکیل کول روا نه دی.

د وکالت احکام:

ددې لپاره چې د وکالت احکام وپیژنو باید ډولو نه یې هم وپیژنو، نو د وکیلانو ډولونه دا دي:

۱. د خصومت وکیل: دا هغه وکیل دی چې د قاضي په وړاندې محاکمو کې د خپل موکل نیابت کوي، نوموړی پرته له قصاص او حدودو څخه په خپل موکل باندې د اقرار مالک دی، ځکه چې دا د مدعي د دعوی د خراب، د حق روښانتیا او اثبات له پاره ټاکل شوی نه د جنگ او جنجال په خاطر.

۲. ډېور د اخیستلو له پاره وکیل: دا هغه وکیل دی چې د پور غوښتنو له پاره ټاکل کېږي.

۳. د اخیستلو او پلورلو له پاره وکیل: دهغه وکیل دی چې د موکل لخوا ورته د اخیستلو او پلورلو واک وسپارل شوی وي.

لومړی: د خصومت د وکیل احکام:

۱. پرته له قصاص او حدودو څخه په نورو شیانو کې یواځې د اقرار واک لري.

۲. د قبض یا ترلاسه کولو واک ورسره نشته، ځکه یو څوک د لاینجې گپلو له پاره امین گرځول کېږي اما د مال په هکله معتمد نه وي.^(۱۱)

دویم: د هغه وکیل احکام چې د پورغوښتنې له پاره ټاکل شوی وي:

۱. ډېور تر لاسه کولو واک نه لري، ځکه چې یواځې د غوښتنو له پاره ټاکل شوی دی.

۲. دا واک هم نه لري چې بل څوک د خان پر ځای و ټاکي.

۱- وگوره: فتح القدير، ج: ۶. ص: ۹۷، المسوسط: ج: ۱۹، ص: ۱۹.

دریم: د پلورني او اخیستني وکیل احکام:

دا وکیل به په خپلو کونړو کې آزاد او یا به یې تصرفات مقید وي، که چېرې یې تصرفات مقید وي لاندې احکام لري:

۱. د هغه قیدو رعایت پرې لازم دي چې د موکل له لوري ورته ټاکل شوی دي.
 ۲. که چېرې د موکل له ټاکلو قیدو څخه مخالفت کوي بیا د موکل اجازې ته اړتیا لري.
- اما که چېرې د موکل لخوا په تصرفاتو او کونړو کې آزاد وي، نو احکام یې دا دي:
۱. اخیستنه او پلورنه به په هغه روپړ کوي چې هغې وطن کې رانجې او چلند ولري.
 ۲. اخیستنه او پلورنه به مناسب ارزښت او قیمت تر سره کوي.

ارزونه:

لاندې پوښتنې ځواب کړئ:

۱. وکالت په لغت او اصطلاح کې څه ته وايي ؟
 ۲. د وکیل ، موکل، او د عقد محل څخه مقصد دی؟
 ۳. دوکیل په اړه شرطونه وروباست.
 ۴. د عقد دځای شرطونه بیان کړئ.
 ۵. دخصومت وکیل اړوند احکام بیان کړئ.
- لاندې عبارات بشپړ کړئ:
۱. موکل دوه شرطونه لري: .
 ۲. موکل باید.....
 ۳. په هغه څه کې چې وکیل په کې تصرف کوي باید موکل د هغه.....وي.
 ۴. د خصومت وکیل: هغه وکیل دی چې د..... په وړاندې محاکمو کې د خپل..... نیابت کوي.

کورنۍ دنده:

د وکالت اړوند اصطلاحات په یادو زده کړئ. او د وکالت په هکله په پنځو کونړو کې یوه مقاله ولیکئ.

وکالت ۲

د وکیلانو ډیرو والی، د وکالت ختم، د دې باب له ځینو اړوندو مسایلو سره

۱- د وکیلانو ډیرو والی:

ډیر داسې پېښې چې د یو تن څخه ډیر اشخاص په تصرفاتو او شخړو کې وکالت کوي، نو پدې صورت کې به یو شخص دوه یا ډیر وکیلان لري.

الف: که چېرې یو تن ډیر وکیلان پداسې توگه سره ولري چې هر یو ته یې خانگي عقد یا کار سپارلی وي، دې صورت کې به هر یو خپل کار پرته د بل وکیل له مشورې څخه مخ په وړاندې وړي.

ب: که چېرې یو سړي د یو کار لپاره ډیر وکیلان نیولې وي، دې صورت کې هیڅ یو ځانسه پرته د موکل له اجازې څخه ټاکلی کار نشي ترسره کولای، مگر هغه کارونه کولای شي چې هغه مشورې ته اړتیا نلري، لکه د امانتو سپارل او د پرونو پرې کول.

۲- د وکالت صفت:

الف: وکالت پرته له اجرې څخه:

مفت وکالت کول روا دي، لکن پدې بیا عقلمین ملزم ندی، نو هر یو کولای شي چې دا عقد فسخه کړي.

ب: په اجرې باندې وکالت: دا وکالت په دوه صورتونو کې راتلای شي:

۱. دا چې د انعام بیه ولري، یعنی چې په عقد کې وخت او کارونه ونه ټاکل شي، دې صورت کې چېرې عقد ندی.

۲. اما که چېرې د اجرې بیه ولري، یعنی چې وخت او کار پکې وټاکل شي، بیا ملزم دی ۱.

۳- د وکالت پای: وکالت په لاندې شیانو باندې پای ته رسېږي:

۱. کله چې موکل خپل وکیل گوښه کړي، خو پدې شرط چې وکیل پرې خبر وي، او د بل کس حق ورسره تړاو ونلري.

۲. کله چې موکل خپله د وکیل دنده ترسره کړي، ځکه چې دې وخت کې وکالت هیڅ گڼه نه لري.

۱- وگوره: منابع الصنائع: ۶/ ۳۷، الدر المختار: ۷/ ۳۱۵.

۳. کله چې د وکالت غرض ترسره شي، يعني هغه تصرف اجرا شي د کوم لپاره چې وکیل نیول شوی دی.
۴. کله چې موکل یا وکیل خپل اهلیت په مړینه او یا دائمې ليو تيوب سره د لاسه ورکړي.
۵. کله چې هغه عین له منځه ولاړ شي چې د هغې د تصرفاتو لپاره وکیل نیول شوی وي.
۶. د موکل له لاسه د موکل فیه وتل.

فعالیت: وکالت د کفالت سره څه توپیر لري؟ په ډولیز اویا انفرادي توگه دغه موضوع روښانه کړئ.

د وکالت اړوند مسائل:

۱. داسې وکالت هم شته چې هیڅ حقوق نلري، لکه په چا پسي د تگ راتگ وکالت، پرته له ملازمت څخه هیڅ نلري.
۲. ځینې وکالتونه داسې دي چې حقوق یې وکیل ته راجع کېږي او بیا د نورو حقوق موکل ته راجع کېږي، بناء:
 - الف: هر هغه عقد چې موکل ته یې د نسبت اړتیا نه وي، ځان ته یې نسبت کول صحیح کېږي، بناء حقوق یې عاقد ته راجع کېږي لکه د پلورلو عقد پس همدا وکیل به هغه چا ته چې ورباندې یې شي پلورلی میوه سپاري او پیسې به ترلاسه کوي.
 - ب: که چېرې عقد داسې وي چې هغه د موکل نسبت ته اړتیا لري، د دې حقوق موکل ته راجع کېږي لکه نکاح.
 - ج: همدا راز که چېرې داسې عقود وي چې د هغې تمام په قبض او ترلاسه کولو سره راځي لکه بخشش، قرض او داسې نور. د دې نسبت به هم موکل ته کوي او حقوق یې هم همده ته راجع کېږي.
- د اخیستلو د وکالت ډولونه: دا وکالت په دوه ډوله دی:
 - ۱- عام: هغه داسې چې موکل وکیل ته ورواځي، څه چې دې خوښ وي ما ته یې اخله یا څه چې گوري ما ته یې اخله.
 - ۲- خاص: داسې چې موکل خپل وکیل ته ورواځي: ما ته جامي یا کور او یا غاړکي وراخله.

۱- الدر المختار: ج ۷ ص ۳۹۳، المسبوط ۵۰/۱۹، بدائع الصنائع: ۳۸/۶، تکملة فتح القدير ۱۲۶/۶.

ارزونه:

۱. ایا بیرکس کولای شی خوتنه و کیلان ونیسی؟ بیان بی کری.
۲. په اجوره سره دوکالت یو مثال وریاست.
۳. کله و کالت پای مومی؟ دری موارد بی وریاست.
لاندي عبارات بشپړ کری:
 ۱. پرتله له اجورې وکالت دی، مگر یو دعاقدینو کولای شی چې عقده کړي.
 ۲. دوکیل د گوښه کولو دوه شرطونه دي:
 ۳.

کورنی دنده:

د درس مهم مطالب په خپل عبارت په پنځو کرینو کې ولیکي.

مضاربت

د مالونو د شرکت څخه یو ډول شرکت د مضاربت شرکت دی، هغه داسې چې پانگه د یو چا او کار ورباندې بل څوک کوي، دا شرکت د اجارې سره ورته والی لري، ځکه چې کارگر په مال کې د هومره گڼې مستحق دی چې څومره کار یې په مال کې وي.

د مضاربت تعریف:

مضاربت په لغت کې د ضرب یا سفر په معنا دی، ځکه چې کارگر سفر ته اړتیا لري. او د فقهاوو په اصطلاح کې: هغه عقد دی چې مالک مال د تجارت لپاره بل چا ته پداسې ډول ورکوي چې گڼه به دواړه د ټاکلي شرط سره سم ویشي. یا په بل عبارت دا هغه شرکت دی چې مال د یو چا او تجارت ورباندې بل څوک کوي^(۱) مضاربت ته قراض هم ویل کېږي. د مضاربت روا والی: مضاربت په قران کریم، احادیثو او اجماع باندې ثابت دی.

قران کریم: الله جل جلاله فرمائي: «وَأَخْرُونَ يَصْرُفُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ» (د المزمل سورت، ۲۰ آیت)

ژباړه: (.... او نور په ځمکه کې گرځي د الله جل جلاله د فضل لپاره) لپورنه کوي. مضارب هم په ځمکه کې د الله جل جلاله د فضل لپورنه کوي.

حدیث: د عبدالله ابن عباس رضی الله عنهما څخه روایت دی چې: ((حضرت عباس رضی الله عنه به چې کله د مضاربت لپاره چا ته مال ورکاوه، په مضارب باندې به یې دا شرط اېښودل چې زما مال سره به په بحر کې نه ځي، نه به خپورونو ته کوښېږي او نه به ورباندې ژوندی مسال اخلي، که پخپری دې دا کارونه وکول تاوان به یې ته گانې، کله چې دا شرطونه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورسېدل، اجازه یې ورکړه^(۲).

اجماع: د صحابه کرامو رضوان الله علیهم اجمعینو د ټولگي څخه په روایت کې راځي چې دوی د یتیم مال په مضاربت ورکوي او لدې څخه هېڅ چا انکار ندی کوي^۳، بناء دا اجماع شمیرل کېږي.

^۱ - وگوره: المسبوط ۲۲/۱۸.

^۲ - د دې تخریج طبراني په الاوسط کې کوي.

^۳ - وگوره: نصب الرایة ۴/۱۱۳.

د مضاربت د روا والي حکمت:
خلاکو ته د مال څخه د گڼي اخیستلو لار برابرول، یو بل سره پداسي شکل مرسته کول چې د یو بل له تجربو څخه په گڼه اخیستلو بڼه گڼه ترلاسه او غوره نتیجې ته رسېدل د مضاربت د روا والي حکمت گڼل کېږي.

د مضاربت رکن ایجاب او قبول دی، په هغو الفاظو باندې چې په مضاربت دلالت کوي.
د مضاربت ډولونه:
مضاربت په دوه ډوله دی، مطلق مضاربت او مقید مضاربت.

۱- مطلق مضاربت:
مطلق مضاربت هغه دی چې څوک بل چاته خپل مال د مضاربت په نوم ورکوي او کار، د کار ځای، صفت او هغه کس چې ورسره معامله کوي تعین نه کوي.
۲- مقید مضاربت:

هغه مضاربت دی چې یو څوک چاته ټاکلي اندازه روڼی، د معین بڼار، معین مال، معین وخت او یا یو خاص شخص سره د معاملي کولو لپاره ورکوي، یعنې دا روڼی پدې شرط درکوم چې اخیستل او ترخول به د فلاني سره کوي.^(۱)

د مضاربت حکم:
مضاربت یو غیر لازم عقد دی، برباره ده چې د کار د پیل څخه مخکې وي او که وروسته، بڼاه هر یو له عاقدینو څخه یې له منځه وړلای شي، همدارنگه په میراث هم نه وړل کېږي.
د مضاربت شرطونه:

د مضاربت د صحت لپاره ځینې شرطونه په عاقدینو، راس المال (پانگه) او گڼه کې پیل پیل شرط شوي دي.
د عاقدینو شرطونه:
عاقدین د مال له خاوند او مضارب څخه عبارت دي. د دوی شرطونه کت مست د وکیل شرطونه دي، چې مونږ به وکالت کې ذکر کول.

۱- بدائع الصنائع ۶/۷۸۸.

د پاڼگي شرطونه:

دمضاربت د راس المال (پانگي) شرطونه دا دي:

۱. د مضاربت پانگه بايد د چلیدونکو پیسو څخه وي.
 ۲. د مضاربت د پانگي اندازه بايد معلومه وي.
 ۳. د مضاربت پانگه به معینه او موجوده وي، پور به نه وي.
 ۴. د مضاربت پانگه به کارېگر (مضارب) ته سپارل کېږي.
- د گټې شرطونه:

د گټې شرطونه په لاندې ډول دي:

۱. د گټې اندازه به څرگنده وي.
۲. گټه به ټیټه او پراگنده وي، یعنې په نیمایي، دریمه یا څلورمه به دواړه سره متفق شوي وي.

فعالیت: څرټنه زده کړونکي دې دمضاربت مختلف شکلونه تمثیل کړي

ارزونه:

لاندې شیان تعریف کړئ:

۱. مضاربت لغتاً او اصطلاحاً تعریف کړئ.
۲. مطلق او مقید مضاربت تعریف کړئ.
۳. د مضاربت حکم څه دی؟
۴. د راس مال شرطونه په مضاربت کې بیان کړئ.
۵. په مضاربت کې د گټې شرطونه وراياست.



کورنی دنده:

د مطلق او مقید مضاربت صورتونه په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

مضاربت ۲

په تير درس كې مو مضاربت د ارگانو او شرايطو سره وپېژانده، په دې درس كې د مضاربت احكام او هغه شيان چې مضاربت ورباندې پاكې مومي وړاندې كوو.

هر كله چې مضاربت د يو شرط د خپل له امله فاسد شو مضارب دمناسبي مزدورۍ مستحق گڼل كېږي او په گڼه كې نشي شريكيداي، نو كه چيرې يو څوك چا ته ووايي: زما جال د بېكار لپاره واخلم، څه چې دې بېكار كړل د مضاربت په توگه زما او ستا تر منځ شريك دي، په دې صورت كې د مضارب لپاره د مضاربت په اساس هيڅ نشته، ځكه دا صحيح مضاربت ندى او نه ورباندې د صحيح مضاربت احكام پلي كېږي، بلكه دې سړي ته به مناسبه مزدورې وركول كېږي، برباره ده چې نوموړي مضاربت گڼه كړې وي او كه نه، ځكه چې فاسد مضاربت د فاسدې اجارې غونډې دى.

د صحيح مضاربت احكام:

۱. مضارب (كارگر) چې كومه پانگه په لاس كې لري ورسره امانت ده او دى په خپله امين گڼل كېږي، ځكه چې ده دا مال د خپل مالک په اجازه قبض كړى دى.
۲. مضارب په اخيستني او پلورني كې وكيل گڼل كېږي، ځكه ده د بل چا په مال كې په اجازې سره تصرف كوي او د وكيل معنا همدا ده.
۳. مضارب په مضاربت كې د خپلې برخې د گټې په اندازه شريك شميرل كېږي، ځكه دى د مال د څښې برخې مالک وگرځيد د هغه كار په اساس چې ده ترسره كړى دى.
۴. كله چې په يو سبب د اسبابو سره مضاربت فاسد شو، اجازه گرځي او مضارب د مال د خاوند مزدور دى، نو مناسبه اجوره به وركول كېږي.
۵. كه چيرې مضارب د عقد ټاكلو شرطونه څخه مخالفت وكړي، غاصب شميرل كېږي، ځكه ده د بل چا په ملكيت تيرى كړى دى.
۶. د مضاربت تاوان د مال په خاوند دى، په هغه صورت كې چې گڼه شتون ونلري، خو كه چيرې د گټې څخه وروسته تاوان رامېنځ ته شوى وي دا تاوان به د گټې څخه وركول كېږي ۱.

فعالیت: زده کورنگي دي د فاسد مضاربت مثالونو په هکله په خپلو منځو کي مباحثه وکړي.

د مضاربت پای: مضاربت په لاندې شیانو سره پای مومي:

۱. په فسجه او له منځه وړلو باندې مضاربت پای مومي.
 ۲. کله چي مضارب د تصرفاتو څخه گوښه شي مضاربت پای ته رسېږي.
 ۳. کله چي یو د عاقدینو څخه د مال خاوند یا مضارب مړ شي.
 ۴. کله چي یو د عاقدینو څخه لېونی شي.
 ۵. کله چي د مضاربت پانگه د مضارب په لاس کي له منځه ولاړه شي.
- د مضاربت په هکله مسئلې:
۱. کله چي د مضارب لپاره پرته له تجارتي مال څخه گټه وټاکل شي مضاربت جواز نلري.
 ۲. مضارب دا واک لري چي دمضاربت مال بل چا ته د دي لپاره ورکړي تر څو د بل بېسار څخه ورته سامان راوړي، بېاسي حال کي چي اجوره یې ورسره نه وي منلې.
 ۳. مضارب دا واک نلري چي د مضاربت مال بل چا ته د مضاربت لپاره ورکړي او د چا سره شریک شي، او نه یې د خپل او بل مال سره گډولای شي، مگر که چيري د مال خاوند ورته داسې وپلې وي چي کارونه پخپله خوښه کوه، بیا خپلواک دی.
 ۴. مضارب به خپل واجبي مصارف د مضاربت له مال څخه کوي، دوا او د علاج مصارف هم په واجبي نفقاتو کي شمیرل کېږي، ځکه د بدن اصلاح یې پدې باندې راځي او پرته له جوړ صحته هېڅ تجارت نشي کولای.
 ۵. که چيري مضاربت گټه کړي وي مصارف به د همدې څخه کېږي او که چيري یې گټه نه وي کړي بیا به د پانگي څخه حساسېږي، ځکه چي مصارف د مال څخه له منځه تللي برخه ده.
 ۶. که چيري د مضارب او د مال خاوند تر منځ د مال د بېرته ورکړي په هکله اختلاف رامنځ ته شو، د مال د خاوند خبره د باور وړ ده.
 ۷. مضارب ته به تر هغه پورې گټه نه ورکول کېږي تر څو چي مال په پیسو بدل او د مال خاوند ته یې نقدي تسلیم کړي.

ارزونه:

الف: لاندې پوښتنو ته ځواب وړاىاست:

۱. په کومو حالاتو کې اجر مثل دمال په خاوند باندې لازميږي.
۲. د مضاربت اړوند څينې احکام وړاىاست.
۳. د مضاربت عقد څه وخت له منځه ځي؟ په لنډه ډول يې بيان کړئ؟
۴. ايا مضارب کولای شي مضاربت مال بل چاته په مضاربت ورکړي؟
۵. مضاربت کوونکي دمضاربت اړوند مصارف له کوم ځای څخه پوره کړي؟ موضوع روښانه کړئ.

ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:

۱. هغه مهم حالات چې مضارب ورباندې د مناسبې مزدورۍ مستحق گرځي عبارت دي له
۲. ستاسې په مقرر کتاب کې د صحيح مضاربت احکام عبارت دي له
۳. مضاربت پدې شیانو پای مومي.



د لوست مهم مطالب په خپلو کتابچو کې وليکئ.

هېبه

هېبه هديې او صدقې ته شامله ده، ځکه چې معاوي يې سره نږدې دي، که چېرې څوک څه شی کوم از سرې ته د الله جل جلاله د رضا په خاطر ورکړي، دا صدقه ده، خو که چېرې يې چاته د دوستۍ له کبله ورکړي، بيا هديه، او که دا يوه معنا هم پکې موجوده نه وي بيا هېبه ده.

د هېبه معنا:

هېبه په لغت کې ورکړې او تبرع ته وايي.^(۱)

او د فقهاءو په اصطلاح کې هر هغه عقد او ترون چې په ژولانده کې پخپله خوښه پرته له کوم عوض څخه بل ته ملکیت ثابتوي هېبه بلل کېږي.^(۲)

د هېبه د روا والي دليل:

هېبه په قران کریم، احاديثو او اجماع باندې روا شوي ده.

۱. قران کریم: الله جل جلاله فرمائي: «فَإِنْ طِئَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا» (سورة النساء، ۴ آيت) ژباړه: که چېرې ناسي ته خپلو بشخو د مهر څه برخه دروېښه نو په خوښۍ سره يې وخورئ.

۲. سنت: نبي اکرم صلی الله عليه وسلم فرمائي: «أَنَا تَحْقِرَنَّ أَحْمَأَكَنَّ أَنْ تُهْدِيَ لِجَارَتَيْهَا وَكَلُو كِرَاعَ شَاةٍ مُّحْرَقًا».^(۳) ترجمه: که يوه ښځه خپلي گاونډۍ ته په هديه کې د پسه يو ښنگړی (سوم) ورکوي هغه دي هم سپک نه گڼي.

۳. اجماع: د هېبه د ټولو ډولونو په استحباب اجماع شوي ده.

د هېبه رکن: ايجاب او قبول د قبض سره د هېبه رکن دی.^(۴)

۱- لسان العرب ۱/ ۸۰۳.

۲- فتح القدیر ۷/ ۱۱۳.

۳- مؤطا امام مالک (رح).

۴- المسوط ۲/ ۷۵.

فعالیت: یوشمیر زده کورنګي دي دهې خو صورتونه تمثيل کړي.

د هېي شرطونه: هېه ځانګړي شرطونه لري چې په لاندې ډول بیانېږي:

۱. هېه کورنګي باید د هېي (بخشش) ورکولو اهلیت ولري یعني عاقل او بالغ وي.
۲. موهوب (ښل شوی شی) باید د هېي په وخت کې موجود وي.
۳. موهوب باید ارزښتناک مال وي، نو د تښتېدلې اوبښ هېه صحیح نده.
۴. موهوب باید مملوک مال وي، نو د مباحاتو ښل صحیح ندي.
۵. موهوب باید د هېه کورنګي ملکیت وي، د بل چا د مال هېه کول صحیح نه دی.
۶. موهوب مال باید جلا شوی او په امان کې وي، د ټیت او خور شي هېه کول صحیح ندي.
۷. د موهوب مال قبض باید د واهب په اجازه ترسره شوی وي.
۸. د قبض ډولونه:

د هېي قبض په دوه ډوله راتلای شي، چې یو ته اصالتاً او بل ته نیابتاً قبض وبل کېږي.

۱- اصالتاً قبض: هغه قبض دی چې یو سړی پخپله د ځان لپاره شی قبض کوي، د جواز

شرط یې یو راځي عقل دی، بلوغ ورته شرط ندي، نو د لېوني قبض صحیح ندي.

۲- نیابتاً قبض: هغه قبض دی چې د ماشوم پر ځای دهغه ولي ترلاسه کوي، د جواز شرط

یې د ولایت موجودیت او سرپرستي ده.^(۱)

د هېي حکم:

د ملکیت ثبوت دی د هغه چا لپاره چې هېه ورته شوی وي ، پداسې توګه سره چې رجوع او فسخته پکې راتلای شي، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرماني: ((واهب یتیمه خپل ښې مال په هغه صورت کې غوښتلای شي چې عوض یې نه وي اخیستی.))^(۲)

۱- بدائع الصنائع: ج ۵ ص ۱۲۶.

۲- نصب الرایه ۴/۱۲۵.

ارزونہ:

الف: لاندي پر بنيتي خواب ڪري:

۱. هيءَ ٻه لغت او اصطلاح ڪي ڇهه ته وايي؟

۲. ذهني شرط نه بيان ڪري.

۳. قبض ٻه ڇو لارو سر ته رسيري؟ واضح ٻي ڪري.

۴. ذهني حڪم وروايات.

ب: لاندي خالي خالي ڇاڻو نه ٻه مناسبو ڪلمو ڏک ڪري:

۱. هيءَ ورڪورنگي بايد د د اهليت وري.

۲. رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمائي: ((واهب خيل بنهائي مال تير ته غو بنهائي شي

تر ڇو چي نه وي اڃيستي))۱

ڪورني ڏنڊه:

دلورست مهم مطالب ٻه خيلو ڪتابچو ڪي وليڪي.

هېبه ۲

په تير درس کې مو د هېبه تعريف، شرايط او ارکان وپېژندل، اوس پدې هکله نوره څېړنه چې په هېبه باندې د رجوع مواع او خپلو اولادونو ته ورکړه او داسې نور بيانوو.

لومړی: په هېبه باندې د رجوع مواع:

احمد محمود ته خوا وېښله وروسته له څه مودې بيرته پېښمانه شو غواړي چې بيرته خپله خوا د محمود څخه واخلي، ايا دا کار ورته روا دی او که نه؟

دا کار په خپل ذات کې روا دی خو دا يو کمزوی عمل دی چې د انسان د شان سره مناسب نه دی، خو په ځينو صورتونو کې د موانعو له امله رجوع ورباندې روا نده.

پر هېبه باندې د رجوع مواع:

۱. کله چې د هېبه مالي عوض ورکړل شي:

يعني واهب ته د هېبه مالي بدله ورکړي، او واهب دا عوض قبض کړي، بيا خپل بېنېل شوی شي نشي غوښتلاى.

۲. کله چې خپلوانو ته شي وېښل شي:

که چېرې يو څوک خپلو داسې خپلوانو ته چې د ده د محارمو څخه وي مال بخشش کړي، بيرته يې ورڅخه نشي غوښتلاى، ځکه چې خپلوي معنوي عوض دی.

۳. کله چې بېنېل شوي شي کې زياتوالی وشي:

۴. يعني بېنېل شوي خوا بېچي وزيروي او يا تړته وي وگډول شي بيا يې غوښتل روا ندي.

۵. کله چې موهوب له ملکيت څخه وروځي:

يعني يا يې خرڅ کړي او يا يې بل چا ته بېنېل وي رجوع ورباندې نشي کولاى.

۶. کله چې يو د عاقدينو څخه خپل ژوند له لاسه ورکړي.

۷. کله چې بېنېل شوی شي له مينځه ولاړ شي.

۸. کله چې بېنځه خپل خاوند او يا خاوند خپلې بېنځې ته شي بخشش کړي، بيا يې هم نشي غوښتلاى.

دويم: اولاد ته ورکړه:
خپل اولاد ته په ورکړه کې برابرې او مساوات مستحب دي، او په روغتيا حالت کې يو پر بل غوره کول مکروه دي.

له مستحب مساوات څخه مراد کوم ډول مساوات دی؟ پدې هکله فقهاء په ډولو وپشل شوي دي:

۱- د امام ابو يوسف رحمه الله تعالی نظر:
د پلار لپاره دا مستحب ده چې په ورکړه کې د نارینه او ښځينه اولاد تر منځ مساوات مراعات کړي، د ده دليل د نبي اکرم صلی الله علیه وسلم دا حديث دی چې فرمائي: ((ناسي په ورکړه کې د بچو تر منځ برابروي مراعت کړی، که زه چيرې ځني وای ما به ښځينه اولاد ته د نارينه و څخه ډير څه ورکړي وای))^۱

۲- د امام محمد رحمه الله تعالی نظر:
امام محمد رحمه الله تعالی وايي: پلار ته پکار ده چې د اولادونو تر منځ په ژوند کې هغه ویش وکړي کوم چې الله تعالی په ميراث کې کړی، يعنې په ژوند کې دې هم نارينه اولاد ته د ښځينه اولاد په پرتله دوه چنده ورکړي، ځکه دا ویش الله جل جلاله کړی دی.

فعاليت: څو تنه زده کوونکي دې په ډوليز او يا انفرادي توگه دهې د يو يو شرط حکمت په اړه خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

درېم: په ورکړه کې مساوات او برابروي:
په ورکړه کې د اولادونو تر منځ د برابري او مساوات خيال ساتل واجب ندی بلکه يو مستحب عمل دی، نو که چيرې يو څوک ځنو اولادونو ته په نورو باندې زياتوالی کوي صحيح دی سره له کراهيته، خو هغه احاديث چې په برابروي باندې امر کوي، په استحباب محمول دي.
څلورم: مور او پلار ته ورکړه:
مور او پلار ته په ورکړه کې د مساوات او برابري خيال ساتل ست دي مگر ځني وختونه د مور غوره والی په پلار باندې په زياته ورکړه او عزت کولو سره جواز لري، نظر په هغه احاديثو چې پدې هکله راغلي دي.

^۱ - قال عليه السلام: ((سوا بين اولادکم في العطية ولو کنت مؤثراً لآثرت النساء علی الرجال)) مجمع الزوائد ۳/۱۵۳.

پنځم: ورونو او خویندو ته ورکه ه:
په هيو او پخشونو کې د ورونو او خویندو تر منځ تعادل ساتل مستحب دي، په هغه صورت کې چې اړتياو کې سره برابر وي، خو د مشر خاص کول په څه زيات شي جواز لري، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: ((مشر ورو د پلار ځای لري)).^(۱)

د هېي په هکله مستعلي:

۱. که چيرې پر څوک چاته داسې غوا چې گېده کې بېجې ولري، پرته له بېجې هېه کړي روا نده، ځکه دا داسې هېه ده چې په بل شي سره مشغوله او بنده ده.
۲. که چيرې څوک چاته داسې شي چې وپشل شوی او بيل شوی وي وبنې، حال داچې د قبض او ترلاسه کولو اجازه ورنکړي، مگر که د واهب په وړاندي قبض او ترلاسه شي روا دي.

۳. په هېه باندي رجوع صحيح نده، مگر په خوښه يا د قاضي په پرېکه صحيح ده، ځکه چې وروسته د تهايميدو څخه رجوع فسخته گڼل کېږي.

ارزونه:

- أ. لاندې پوښتي ځواب کړئ:
۱. د هېي د بېرته غوښتي مواعع بيان کړئ.
 ۲. په کومو حالاتو کې مور او پلار ته د اولاد تر منځ توپير کول روا دي؟
 ۳. ايا ځوی کولای شي چې د مور او پلار اړيا له خپلوان څخه هغه تحفه چې ورکړي وه بېرته واخلي؟
- ب. لاندې عبارات بشپړ کړئ:
۱. که چيرې څوک چاته غوا پرته له هغه بېجې چې گېده کې يې دي هېه کړي..... په پرېکه صحيح ده.
 ۲. د هېي بېرته د اخيستلو غوښتنه صحيح نده، مگر په او يا د په پرېکه صحيح ده.



کورنۍ دننه:

د لوست مهم مطالب په خپلو کتابچو کې وليکئ ، او خپلې کورنۍ ته دغه لوست ولولئ.

^۱ - بيهقي او طبراني روايت کړی دی.

اته لسم لوست

وديعت (امانت)

احمد زبد ته وايي: دا راډيو واخله ما ته يې وساته او يا دا له تا سره امانت شوه. دي عمل ته

وديعت وايي.

د وديعي معنا:

وديعه د (و،د،ع) له تورو څخه اخيستل شوي چې په لغت كې ترك او پرېښودلو ته وايي، يعنې د بل سره د ساتني پخاطر د شي اېښودلو ته وديعه وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح كې:

صريحاً او يا دلائلاً په خپل مال باندې د بل چا مسطول دحفظ او ساتني لپاره وديعه بلل كېږي.^(۱)

اصطلاحات:

مُودِع: د دال به زير امانت وركوونكي ته وايي

مُودِع: د دال په زور باندې امانت اخستونكي ته وايي.

د امانت د روا والي دليل:

ايداع يا امانت اېښودل په قران كريم او احاديثو باندې روا شوى دى.

لومړى قران كريم: الله جل جلاله فرمايي: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا» (النساء،

۸) الله جل جلاله تاسې ته امر كوي چې امانتونه هغه چا ته وسپارئ چې څوك يې اھليت لري.

دويم حديث:

نبي اکرم صلى الله عليه وسلم فرمايي: «أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَىٰ مَنِ اتَّمَمْتَهَا وَلَا تَخُنْ مِنْ خَلْقِكَ»^(۲) ژباړه: چا چې امين گڼلې يې هغه ته خپل امانت وسپاره، او هغه چا سره خيانت مه كوه چې له تا سره يې خيانت كړى دى.

د امانت يا وديعت ركن:

د وديعت ركن ايجاب او قبول دى.

د وديعت په عقدينو كې يواځې عقل شرط او بلوغ ته اړتيا نه ليدل كېږي.

^۱ - حاشيه ابن عابدين ۴/ ۵۱۵.

^۲ - ابو داود او ترمذي روايت كړى دى.

فعالیت: یو شمیر زده کورنکي دې د ودبیت صورت په ټولگي کې تمثيل کړي.

د امانت حکم: په لازمي او حتمي ډول مالک ته د شي ساتل د امانت حکم دی.
د امانت د ساتلو ليارې:

هغه څوک چې امانت ورسره اېښودل شوی دی د امانت په ساتلو داسې مکلف دی لکه څنگه چې خپل مال ساتي او په هغه چا به يې ساتي چې د ده په عيال کې شامل وي او پده يې نفقه لازمه وي لکه د ده ښځه، زوی او مزدور يې.

ايا وديعه تاوان لري او که څنگه؟

له چا څخه د ساتني لپاره د امانت اخيستل د ثواب کار دی، خو د دې مال ساتنه به د خپل مال په څېر کوي او د ده د تفصير څخه پرته د مال د تلف په صورت کې په ده باندي تاوان نه لازميږي، ځکه نبي اکرم صلی الله عليه وسلم فرمائي: «په هغه چا باندي چې امانت ورسره اېښودل شوی تاوان نشته مگر په هغه صورت کې چې خيانت يې کړی وي بيا به تاوان ورکوي»^۱

فعالیت: څو تنه زده کورنکي دې په انفرادي توگه د ودبیت دهر شرط دحکمت په هکله خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

د امانت د تاوانيدو حالات:

په لاندې حالاتو کې د امانت تاوان ورکول لازميږي:

۱. هغه څوک چې امانت ورسره اېښودل شوی د امانت ساتل پرېږدي.
۲. کله چې مؤتمن امانت د هغه چا سره کېږدي چې هغه د ده په عيال کې نه وي، او يا يې هغه چا ته ورکړي چې دی ورباندي خپل مال عادتاً نه ساتي.
۳. کله چې د امانت مال هغه څوک استعمال کړي چې ورسره اېښودل شوی، يعني امانت استعمال کړي او گڼه تريبه واخلي.
۴. کله چې د امانت څخه منکر شي.
۵. کله چې امانت د خپل مال سره گډه کړي.
۶. کله چې مودع د مودع د ساتني له شرايطو څخه مخالفت وکړي، يعني د هغه د ټاکلو شرايطو لاندې يې ونه ساتي.

^۱ - بيهقي او دار قطني روايت کړی دی.

- امانت په لاندې حالاتو کې پای مومي:
۱. کله چې امانت مال بیرته خپل خاوند ته ورکړي.
 ۲. کله چې یو د عقاقدینو څخه خپل ژوند یا اهلیت له لاسه ورکړي.
 ۳. کله چې د امانت مال مالک بل څوک وگرځي، یعنې ملکیت یې انتقال ومومي.
- د امانت اړوند مسائل:

۱. کله چې د امانت ساتونکي او امانت ورکونکي تر منځ اختلاف څرگند شي، امانت ساتونکي ووايي: ستا امانت ما سره له منځه ولاړ او یا ما درکړ، حال داچې امانت ورکونکي ووايي: نه داسې ڼده، نو د هغه چا خبره د باور وړ ده چې امانت ورسره ایښودل شوی دی، ځکه چې په ساتنه باندې امین گڼل شوی دی.
۲. که چېرې دوه تنه د یو سړي سره څه شی امانت کېږدي او دواړه ولاړ شي، وروسته یو راشي او خپله برخه وغواړي، ده ته به تر هغه چې بل ملگری یې نه وي حاضر شوی خپله حصه نه ورکول کېږي. ۱

ارزونه:

أ. لاندې شیان بیان کړئ:

- ۱- ودیمه یا امانت لغتاً او اصطلاحاً تعریف کړئ.
- ۲- امانت باید څرنگه وساتل شي؟
- ۳- د امانت ساتونکي په کوم حالاتو کې ضامن گڼل کېږي؟
- ۴- په کوم حالاتو کې امانت پای مومي؟
- ۵- که چېرې د امانت خاوند او هغه ساتونکي تر منځ اختلاف پیدا شي، نو کوم یو خبره د اعتبار وړ ده؟
واضح یې کړئ.

ب- لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:

۱. مودع ته هم ویل کېږي، او همدارنگه مودع ته ویل کېږي.
۲. د امانت ساتونکي ضامن نه وي ، په هغه حالت کې چې

کورنۍ دنده:

د خلکو د امانتو نو کښنودل او د هغو داستاورد گټو تر عنوان لاندې په پښو کورنو کې یوه مقاله ولیکي.

نولسم لوست

مدینې منورې ته د نبي کریم صلی الله علیه وسلم هجرت

له هجرت څخه مخکې:

کله چې د مدینې منورې مشرانو له نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره د عقیې دویم بیعت وکړ او قریش لدې بیعت څخه خبر شول نو د مکې د مشرکینو ضرر رسول لاپسې زیات شول، ځکه دوی پوهېدل چې له مسلمانانو سره د مدینې منورې د اوس او خراج قبیلو مرسته د مسلمانانو د قوت لامل گرځي.

پدې وخت کې مسلمانان نبي کریم (ص) ته راغلل او له هغه څخه یې مدینې منورې ته د تللو اجازه وغوښتله، نبي کریم (ص) مدینې منورې ته د هجرت اجازه ورکړه او مسلمانانو مدینې منورې ته په پټه توگه هجرت پیل کړ.

د هجرت په اړه د ابو بکر صدیق (رض) غوښتنه:

ابو بکر صدیق (رض) هم نبي کریم (ص) ته تشریف یوړ او مدینې منورې ته یې د هجرت اجازه ورڅخه وغوښته خو نبي کریم (ص) ورته وویل: یو څه وخته دې انتظار وباسې امکان نشته چې الله تعالی ورته ملاگری پیدا کړي.

د دې خبرې په اورېدو سره ابو بکر صدیق (رض) جوړ خوښ شو او د سفر لپاره په تیاری نیولو بوخت شو، دوه قوې اوبنان یې تیار کړل.

د مکې د مشرکینو د مشرانو د سیسېه:

د قریشو مشرانو دا خبره حس کړه چې نبي کریم (ص) مدینې منورې ته هجرت کوي، او کله چې نبي کریم (ص) مدینې منورې ته هجرت وکړي نو شونې ده چې مسلمانان به د عورت او قدرت خاوندان شي، چې دا به د دوی لپاره لوی خطر وي، لدې امله دوی په دار الندوة کې را ټول شول، چې پدې وخت کې ابلیس هم د نجد د خلکو په جامه کې دې مجلس ته ورغی، او جلسه پیل شوه.

یوه وویل: بربړدئ چې محمد له مکې څخه بهر شي او موږ یې له شر څخه په آرام شو. ابلیس وویل: دا خبره سمه نده، ځکه هغه کولای شي چې په خپل ځان خلک را ټول کړي او په راتلونکي کې د ستاسو لپاره ډیرې ستونزې پیدا کړي.

بل ورويل: هغه بندي ڪو تر هغه ڇي مر شي.
ابليس ورويل: دا هم سمه خبره نده، ڇڪه ڇي ملاگري بي خبر پري او هغه له مور ڇڻه خلاصوي.

ابو جهل ورويل: له هري قبيلي ڇڻه يو نڪره ڄوان ٽاڪو او هر يوه ته تيره توره ور ڪور، تر ڇو ٿول په يو خاي په محمد باندي حمهه وکري او هغه په يو وڙونڪي گزار سره وڙني، ڇي پدي صورت کي به د محمد قبيله (عبدالمناف) و نشي ڪولاي له ٿول عريو سره جنگ وکري، تر په پای کي به ار شي ڇي د ديت اڃستلو ته غاره ڪپوڏي.

ابليس ورويل: همدا معقوله خبره ده.
پدي ترتيب ٿول له ابليس او ابو جهل سره پدي نظر کي سره شريڪ شول او ٿول اتفاق ته ورسبل.

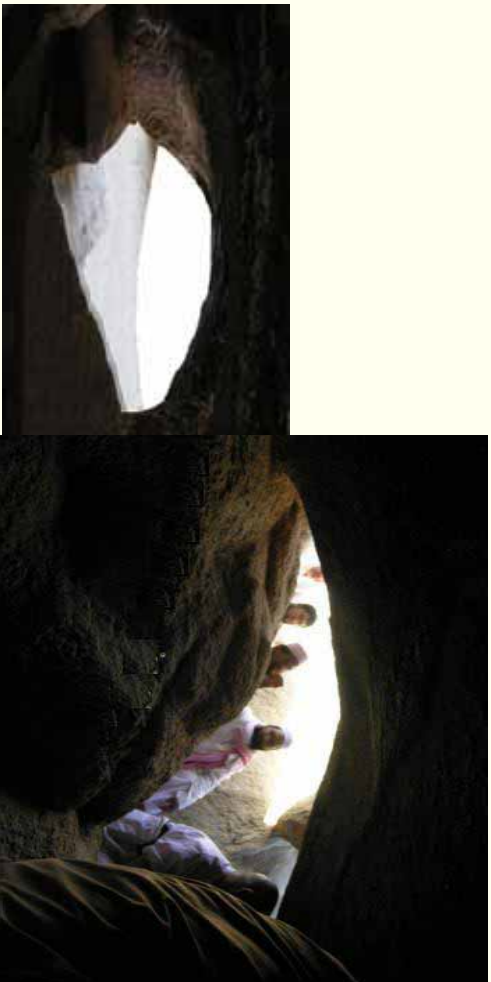
لادي توطني ڇڻه د نبي ڪريم (ص) خبر بدل: پدي وخت کي جبرئيل امين نبي ڪريم (ص) ته راڻي او ورته ويو ورويل ڇي: د هجرت تياري ونيسه او نن شپه په خپله بستره کي مه ويده ڪپره، هماغه وو ڇي نبي ڪريم (ص) د هجرت تياري ونيو.

حضرت علي (رض) ته دنده سپارل: څرنگه ڇي له نبي ڪريم (ص) سره د مڪي د خاڪو ڏيڙ امانتونه موجود وڙ او هغه صلي الله عليه وسلم نه غوڻنبل ڇي دا امانتونه ضائع شي. او همدا رنگه د دي پياره ڇي ابو جهل او ملاگري بي دا گومان وکري ڇي نبي ڪريم (ص) تر اوسه پوري په خپل ڪور کي دي، نو حضرت علي (رض) ته بي وظيفه وسپارله ڇي د ده په ڪور کي پاتي شي، ڇو خاڪو ته بي خپل امانتونه وسپاري او د قريشو توطنه جبروونڪي مصروف وساتي، او ورته بي لارڻيونونه وکړه ڇي هونينار او خپل حال ته متوجه واوسي، همدا رنگه دا اطمينان بي هم ورکڙ ڇي ڪفار ده ته هيڻ ضرر نشي رسولاي، ڇڪه نبي ڪريم (ص) خبر درلود ڇي قريشو يوازي د هغه صلي الله عليه وسلم د قتل دسيسه جوڙه ڪري ده او د نورو د قتل او ضرر له پاره هيڻ تصميم نه لري.

له خپل ڪور ڇڻه د نبي ڪريم (ص) وٽل: نبي ڪريم (ص) د بعثت په څوارلسم ڪال د صفري د مياشتي په اووه ويشتمه ڏينهن له خپل ڪور ڇڻه ورت، په خپل لاس کي بي يو موٽي خاوري واڃيستي، هغه بي د مشرکانو په سرونو و شيندلي، او د ڪفارو د صفونو له منڃه پداسي حال کي تير شو ڇي د يس سورت بي تلاوت ڪاوه. ڇه وخت وروسته دوي متوجه شول ڇي د هغوي د هر يوه په سر خاوري پرتي دي، يوه ورويل: محمد له ڪور ڇڻه وٽي دي.

کفار وارخطا شول، کله چي دوی کور ته ننوتل نو وني ليدل چي نبي کریم (ص) په خپله بستره کي نشته، او پر خای يي حضرت علي (رض) پيدا کړ.
د ثور غار ته ورنگ: مشرکينو د نبي کریم (ص) د پيدا کولو په منظور هر لوري ته کونښونو نه پيل کړل، خو نبي کریم (ص) بدي توانيدلی و چي د ابوبکر صديق (رض) په ملگرتيا سره د ثور غره ته (چي د مکي مکرمي په جنوب ختيځ خوا کي موقعيت لري) ولاړ شي، او هلته په يوه غار کي پناه واخلي.





د ثور په غار کي د نبي کریم (ص) پاتي کېدل:

نبي کریم (ص) له ابوبکر صدیق (رض) سره د ثور په غار کي درې ورځي پاتي شو، او پدې درېو ورځو کي هره شپه د ابوبکر صدیق (رض) د زوی عبدالله په واسطه د مکي د خلكو له احوال څخه خبرېدل، او عامر بن فهیره به (چې د ابوبکر صدیق (رض) غلام و) هره ورځ خپل پسرنه د څړولو له پاره دې ځای ته راوستل، او کله به چې دوی دواړو د هغو له شپډو څخه استفاده وکړه نو د شپي په تیاره کي به بېرته مکي ته را ستنېده.

نبي کریم (ص) دا درک کړې وه چې د مکي مشرکین به له ټولو څخه مخکي د مدیني منوري لاره (چې د مکي مکرمي شمال لور ته موقعیت لري) ډېره وڅاري او تر خپل نظر لاندې به یې ونیسي، نو لدې امله یې د مکي مکرمي جنوب لوری چې په تمامه معنی معکوس او بې گومانه وه غوره کړه. له درېو ورځو وروسته د عبدالله بن اریقظ په ملګرتیا د مدیني منوري په لوري وخوځېدل او له آتو شپو ورځو تېرولو وروسته مدیني منوري ته ورسېدل.

د جایزي او انعام ټاکل: قریش چې د خپلي دسیسي د ناکامېدلو له امله پرېشانه شوي وو، د اضطرابي کېناستلو په پای کي یې تصمیم ونیوه چې د هغوی د نیولو له پاره له هرې ممکنې وسیلي څخه کار واخلي، نو لدې امله یې سره لدې چې د مکي مکرمي څخه د وتلو ټولې لارې یې تړلې وې، داسي اعلان وکړ: هر هغه چا چې دوی دواړه یې موز ته په لاس را کړل سل (۱۰۰) اوښان به انعام ورکړو.

د سراقه بن مالک هڅه: د دې اعلان له امله سراقه بن مالک (چې په هغه وخت کې مشرک و) د هغو خلکو له جملې څخه و چې په هر لوري يې کونښن کولو تر څو د نبي کریم (ص) کوم اثر پیدا کړي او د دغې لورې جابري ور وگرځي.

په ځمکه کې د سراقه بن مالک د آس پښې خښېدل: سراقه وکولای شو چې نبي کریم (ص) وروښي، خو کله يې چې کونښن وکړ خو خپل ځان نبي کریم (ص) ته نږدې کوي نو د آس پښې يې دوه ځلې په ځمکه کې ننوتلې، سراقه پدې متيقن شو چې الله تعالی د خپل پيغمبر حفاظت کوي او دې هېڅکله نه شي کولای چې هغه ته ضرر ورسوي، نو هماغه و سراقه وعله وکړه چې به د نبي کریم (ص) په اړه هېچا ته څه نه وايي، او پدې ترتيب سره سراقه مکې ته وگرځېد.

فعاليت: لاندینيو کسانو د نبي کریم (ص) په هجرت کې څه رول لوبولی دی؟:

ابوبکر، ابو جهل، حضرت علي،

سراقه بن مالک، عامر بن فهير، عبد الله بن اريقط.

زده کوونکي دې پدې فعاليت کې په انفرادي او ډوله ايزه توگه برخه واخلي.

د لوست گټې:

۱. سره لدې چې مسلمانان د الله تعالی په مرسته يقين لري خو بيا هم بايد د کارونو په سسرته رسولو کې پلان، احتياطي تدابير او اسباب په پام کې ولري.
۲. د امانتونو سپارل خپلو خاوندانو ته اسلامي فريضه ده آن تر دې چې په اضطراري حالاتو کې هم بايد ورته پام وشي.
۳. د نبي کریم (ص) په وړاندې د حضرت ابوبکر صديق او حضرت علي رضی الله تعالی عنهما د مقام او منزلت لوړوالی او د پيغمبر (ص) په هجرت کې د دوی رول.
۴. د پيغمبر (ص) په وړاندې د ابو جهل او د هغه د ملگرو بدې.
۵. د الله تعالی لخوا د خپل پيغمبر حفاظت او ساتنه.

فعالیت: نوري هغه گي چي له لوست څخه تر لاسه کيږي، بيان کړئ.

ارزونه:

۱. لاندینيو پوښتنو ته ځواب وړایاست:
 ۱. د دي لوست عمده ټکي په گوته کړئ.
 ۲. نبي کریم (ص) په کوم تاریخ خپل کور پرېښود؟
 ۳. ولي نبي کریم صلی الله علیه وسلم د خپل هجرت مسير د ثور د غاړه په لوري و ټاکه؟
 ۴. د مکي د مشرانو په جلسه کې کومې خبرې وشوې؟
 - ب. لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 - () هغه شپون و چې نبي کریم (ص) او ابو بکر صدیق (رض) د ثور په غاړې د هغه له پسونو څخه گټه پورته کوله.
 - ابلیس د پیغمبر صلی الله د وژلو په اړه د () نظر تایید کړ.
 - پیغمبر (ص) د () نېټه د مدینې منورې په لور د هجرت په نیت له خپل کور څخه ورت.
 - مدینې منورې ته د پیغمبر (ص) او ابوبکر صدیق (رض) د هجرت د لارې لارښوونه () په غاړه درلوده.

کورنۍ دنده:

پورتنی لوست په لنډه توگه په خپلو تعبیرونو سره په خپلو کتابچو کې ولیکئ!

- د لاندې اشخاصو نومونه په صحیح او مکمله توگه پخه ځلي په خپلو کتابچو کې ولیکئ!
- () ابن مالک
() ابن اریقظ، () ابن فہیر، () ابن صدیق، () ابن فہیر، () ابن اریقظ، () ابن مالک
- د لاندینيو کسانو په اړه یوه مناسبه جمله ولیکئ! ابو بکر صدیق، حضرت علي، سراقه بن مالک، عامر بن فہیر، عبد الله بن اریقظ، ابو جهل او ابلیس.

شلم لوست

مدینې منورې ته د نبي کریم (ص) رسېدل

د مدینې منورې لومړي کلي (قبا) ته د نبي کریم (ص) رسېدل:

کله چې د مدینې منورې مسلمانانو د نبي کریم (ص) د هجرت او د مکې مکرمې څخه د هغه صلی الله علیه وسلم د وتلو خبر واوريږي، نو هره ورځ به دښتو ته وتل، او د نبي کریم صلی الله د راتگ له پاره به سترگې په لاره وو، د نیمې ورځې له گرمۍ څخه وروسته به بېرته خپلو کورونو ته ستنېدل، بالاخره د دوشتې په ورځ چې د ربیع الاول د میاشتي آتمه نېټه او د بعثت څوارلسم کال و، له انتظار وروسته بېرته خپلو کورونو ته را وگرځېدل نو پدې وخت کې یو تن بهیودي چې د خرما په ونه کې و، ناڅاپه یې سترگې په نبي کریم (ص) او د ده په خواړه ملگري اوبوکر صديق(رض) ولگېدې، په ناڅاپي توگه یې په لوړ آواز وويل: ای د عربو ټولیه! دغه دی ستاسې هغه لارښود چې تاسو یې د راتگ انتظار کوئ، او لیدلو ته یې تړي او لېواله یاستئ.

مسلمانان چې د نبي کریم (ص) په رارسېدلو ډېر خوشحاله شول، د تکبیر په ویلو سره د نبي کریم (ص) مخې ته ورغلل، او د پیغمبر په صفت سره یې هغه ته هر کلی ووايه.

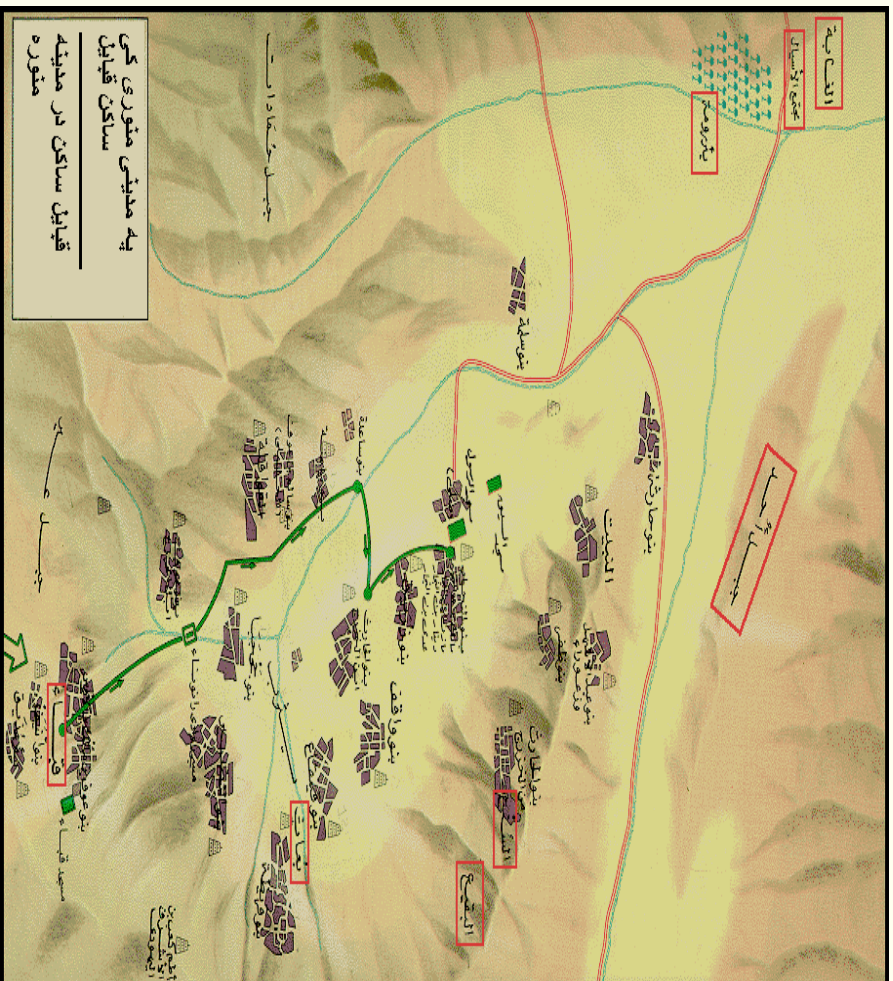
قبا:

قبا د مدینې منورې لومړی هغه کلی دی چې د مدینې منورې جنوب لور ته د مکې مکرمې په لار کې پروت دی، کله چې نبي کریم (ص) قبا ته ورسېد، نو لومړی هغه څوک چې د نبي کریم (ص) د مېلمستیا شرف یې په برخه شو کلثوم بن هلم وه.

رسول الله (ص) په قبا کې د خپل څلور ورځني اقامت په ترڅ کې تر ټولو معنکې د قبا په نوم د هغه مسجد بنست کېږود، چې په قرآن کریم کې ورڅخه د تقوی د مسجد په نامه یادونه شوې ده، او په هغه کې یې لمونځ اداء کول پیل کړل.



د حضرت علي (رض) رسېدل:
 حضرت علي رضی الله تعالی عنه چې کله د پیغمبر (ص) د لارښوونو سره سم د خلکو امانتونزه دوی ته وسپارل نو د مدینې منورې په لور یې حرکت وکړ او پیغمبر (ص) په قباء کې و چې حضرت علي (رض) ورورسېد.
 له قباء څخه د مدینې منورې په لور:



په پنځمه ورځ (چې د جمعې مبارکه ورځ وه) نبي کریم (ص) د بني نجار خلک چې د ده له ماماگانو څخه وو راز بلل، هغوی هم د خپل اخلاص له مخې چې له نبي کریم (ص) سره یې درلود، ټول له خپلو تورو سره د نبي کریم (ص) په خدمت کې حاضر شول، نبي کریم (ص) د بني نجار د خلکو په ملګرتیا د مدینې منورې مرکز ته حرکت وکړ او د جمعې مبارکې ورځې د لمانځه د وخت په رارسېدلو سره یې د نبي سالم بن عوف په منطقه کې د جمعې لمونځ اداء کړ.



مدینې منورې ته داخلېدل: په همدغه ورځ د جمعي د لمانځه له اداکولو څخه وروسته پیغمبر اکرم (ص) د یثرب ښارگوټي ته ننوت، چې لاري ورځي وروسته په مدینه الرسول او یا مدینه منوره سره ونومول شو، (مدینه په عربي ژبه کې د ښار په معنی ده، یعنې د پیغمبر ښار او یا نوراني ښار). مدینې ته د نبي کریم (ص) په رسېدلو د مدینې منورې د کلیو خلک ډېر زیات خوښ او خوشحاله شول، خلکو خپله خوشحالي په مختلفو ډولونو ښکاره کوله، د انصارو ورو او کوچنیو نجونو په ډېره خوښۍ او خوشحالي سره دغه بیتونه د هرکلي د تراني په توګه پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته وړاندې کول:

من ثیبات الوداع طلع البدرعلینا
وجب الشکرعلینا مسا دعصا لله داع
ایها المبعوث فینا جنت با لامر المطاع

ترجمه:

د وداع (په مدینه منوره کې د یو کلی نوم دی) له څو ګو نه پر مسور باندې د خوارلسمې سپوږمۍ را وختله

پر مور باندې شکر واجب دی تر هغې چې د الله لوري ته یو دعوتګر دعوت (بلنه) کوي. ای مور ته راتلونکېه! تا له ځان سره داسې حکم راوړی دی چې مثل او اطاعت یې فرض دی. د هرکلي بیتونه او د هغې ترجمه په ازموینه کې داخله نده.

د انصارو د خلكو هيلي:

سره لدې چې د انصارو خلك شتمن او بډاي نه و خو د هغه ايماني احساس له مخې چې دوی درلود هر يوه يې غوښتل چې نبي کریم (ص) د هغه کور ته تشریف يوسي، د نبي کریم (ص) د اوبس پرې به يې نيولو او وبل به يې: پر ما احسان وکړه، زه به خدمت کې يم، مگر رسول اکرم (ص) فرمايل: د اوبس لاره خوښې کړئ! هغه خپل ځای پيژني. تر هغه چې اوښه د ابو ايوب انصاري د کور مخې ته گوډاه شوه، او پيغمبر (ص) ورڅخه را ښکته شو او له هغه څخه وروسته يې د ابو ايوب انصاري په کور کې استوگنه غوره کړه.

په مدينه منوره کې د نبوي مسجد جوړول:



په مدينه منوره کې تر ټولو لومړی کار چې نبي کریم (ص) تر سره کړ، هغه د نبوي مسجد جوړول وو، چې رسول اکرم (ص) په خپلو مبارکو لاسونو باندې په جوړولو کې يې کار وکړ. د لوست گټې:

۱. د مدينې منورې د خلکو (انصارو) مينه او اخلاص د پيغمبر (ص) سره.
۲. په اسلام کې د مسجد جوړولو ارزښت، ځکه تر ټولو لومړی کوم کار چې پيغمبر (ص) په مدينه منوره کې تر سره کړی هغه د مسجد جوړول ؤ.
۳. د مسلمانانو د مشرانو د هر کلي لپاره د خوښې، خوگډولو او د هر کلي د ترانو د وبللو روا والی.
۴. د ابو ايوب انصاري مقام او منزلت.

فعالیت: لدی لوست څخه چي نورې کومې گټې تر لاسه کېږي، بیان کړئ.

ارزونه:

۱. ا. لاندینیو پوښتنو ته ځوابونه وایاست:
د لوست عمده ټکي بیان کړئ.
۲. پیغمبر (ص) او ملگری یې په کومه نېټه قیام ته ورسېدل؟ او څو ورځې یې هلته تېرې کړې؟ او تر ټولو مخکې یې څه وکړل؟
۳. پیغمبر (ص) د کومو خلکو په ملگرتیا د مدینې منورې په لورې حرکت وکړ؟
۴. د یثرب نوم له کوم وخت څخه په مدینه الرسول تبدیل شو؟
- ب. لاندیني خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 ۱. پیغمبر (ص) لومړی د جمعي لمونځ په () کې اداء کړ.
 ۲. په قیام کې د نبي کریم(ص) د اوسېدلو وخت () ورځې وو.
 ۳. پیغمبر (ص) په قیام کې د اوسېدلو په وخت () جوړ کړ.

کورنۍ دنده:



د لوست ارزښتناک ټکي په یوه مقاله کې ولیکئ!
پورتني لوست ته په کتو سره لاندینیو کسانو او قومونو څه رول لوبولی دی؟
یهودي سړي، کلثوم بن الهدم، علي بن ابی طالب، بني النجار، بني سالم،
د انصارو کوچینیو نجونو، ابو ایوب انصاري.

د مسلمانانو تر منځ د وروړو گلوۍ تړون

پېغمبر (ص) د لومړي ځل لپاره د مهاجرينو او انصارو تر منځ د اسلامي وروړو گلوۍ تړون قاييم کړ، چې د هغې اړيکې له نسبي اړيکو څخه هم ډېرې کلکې او محکمې وې.

د مهاجرينو او انصارو تر منځ وروړو گلوۍ: مدينې مورې ته د نبي کریم (ص) له رسېدلو وروسته د مهاجرينو او انصارو تر منځه د وروړو گلوۍ د تړون اعلان وشو، پدې بنياد د انس بن مالک په کور کې يې د نوي تېو صحابه کرامو تر منځ چې نيماني يې انصار او نيماني نور يې مهاجر وو د وروړو گلوۍ د تړون اعلان وکړ، چې د هغې له امله به يې يو له بل څخه ميراث هم وړلاى شو، او دا کار د مسلمانانو يو بل ته د ډېرې پاملرنې لامل و گرځېد.

د مدينې مورې د او سپدونکو سره د يوروالي تړون: لکه څنگه چې نبي کریم (ص) د مهاجرينو او انصارو تر منځ د وروړو گلوۍ تړون غښتلى کړ، همدارنگه يې د انصارو تر منځه او په ځانگړي ډول د اوس او خزرج قبيلو تر منځ چې د ډېرو کلونو را پدېخوا يې له يو بل سره دښمني درلوده، د وروړو گلوۍ تړون قاييم کړ.

همدارنگه پېغمبر (ص) د مدينې مورې له ټولو او سپدونکو يعنې له مسلمانانو، مشرکانو او يهودو سره د وروړو گلوۍ تړون لاسليک کړ، چې د هغې په وسيله د مدينې مورې او سپدونکو ته ديني او اقتصادي ازادې ورکړل شوه، او د بهرني يرغل په وړاندې ملگف وو چې له يو بل سره مرسته وکړي.

د لوست گټې:

۱. د مسلمانانو تر منځ د وروړو گلوۍ د اړيکو ژوندي کول او په ځانگړي ډول په هغه وخت کې چې يوه ډوله له دوى څخه مهاجر او بې کوره وي او بله ډوله په ښه حالت کې قرار ولري.
۲. د گډو مصالحو (گډو) څخه د دفاع په منظور د مختلفو قومونو او طايفو سره د اړيکو د تړون تر سره کولو جواز.
۳. د مسلمانانو تر منځ او په ځانگړي توگه د هغو مسلمانانو تر منځ چې له يو بل سره دښمني ولري، د صلحې او وروړو گلوۍ ټينگول.

فعالیت: لای لوست څخه نورې کومې گټې تر لاسه کېږي؟ بیان یې کړئ.

ارزونه:

۱. لاندینيو پوښتنو ته ځوابونه وایاست:

۱. د دې لوست عمده ټکي بیان کړئ!

۲. د مديني مورې له اوسېدونکو سره د یووالي تړون څرنگه تر سره شو؟

 کورنۍ دنده:

پورتني لوست په لنډه توگه په خپلو عبارتونو په کتابچو کې ولیکئ.

له نورو قبيلو سره د رسول الله (ص) تړونونه

کله چې رسول الله (ص) په مدينه منوره کې د مسلمانانو تر منځه د ورور گلورۍ تړون ټينګ کړ، نو د اسلامي ټولني د پياوړيتوب او د مدينې منورې د ساتنې په غرض يې مدينې منورې ته د نږدې سيمو له اوسېدونکو سره هم تړونونه لاسليک کړل.

د بني عوف له بهر دو سره تړون:

۱. د بني عوف يهود د مسلمانانو متحدین دي، يهود به په خپل دين او مسلمانان به په خپل دين او سي.
۲. که د تړون په يوه لوري د پرديو له خوا تېری کېږي، د تړون په دواړو لورو لازم دي چې په اتفاق سره د يرغلګرو پر وړاندې له يو بل سره مرسته وکړي.
۳. د تړون دواړه لوري په خپل منځ کې د يو بل له پاره د خير غوښتونکي وي.
۴. د تړون هيڅ يو لوری د بل لوري د جنايت مسوول ندی.
۵. د تړون دواړه لوري به د مظلوم مرسته کوونکي وي.
۶. د جنگ په وخت کې به د تړون هر لوری خپل مالي مصارف په خپله غاړه اخلي.
۷. د مدينې منورې سيمه د حرم (ممنوعه سيمې) حيثيت لري.
۸. که د تړون د دواړو لورو تر منځه کومه ستونزه پيلما کېږي نو د الله تعالی او د هغه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د لارښوونو مطابق به فيصله کېږي.

د لوست گټې:

۱. مسلمانان باید کورنۍ و کورې چې له خپلو ګاونډیانو سره نېکې اړیکې ولري.
۲. مسلمان باید دخپل ګاونډي لپاره د خیر غوښتونکی اوسي.
۳. مسلمان باید له مظلوم څخه دفاع وکړي.
۴. د اسلامي هېواد لپاره د ښه امنیت په موخه دا لازمه ده چې له ګاونډیانو سره یې د درستی، او تفاهم تړونونه لاسلیک کړي.
۵. د محاربتو څخه د اسلامي خاورې د دفاع په منظور مسلمانانو ته روا دي چې له غیر مسلمانانو سره اختلاف وکړي.

ارزونه:

۱. لاندینيو پوښتنو ته ځوابونه وړایاست:
۱. د بني عوف له يهودانو سره د پيغمبر (ص) د تړون مهم ټکي بيان کړئ.
۲. د لوست گټې واضح کړئ.

کورنۍ دنده:

دغه لوست په خپل تعبير سره په کتابچو کې وليکئ.

دری ویشتم لوست

د مسلمانانو په ضد د قریشو د سپیسي

د قریشو کافرانو، سره لډي چي مسلمانانو ته يې په مکه مکرمه کي ډول ډول شکمنچي او ضررونه ورسول او مديني منوري ته د هجرت په وخت کي يې هم دوی ته ضرر ورساوه، خو بيا يې هم له مسلمانانو سره له دينمنۍ څخه لاس وانخيست.

عبد الله بن ابی بن سلول ته د قریشو د ليک لېږل:

د مکي مشر کينو عبد الله بن ابی بن سلول ته (چي د مديني منوري له مشرانو څخه وو) ليک واستاوه، چي پکي راځلي وو:

تاسو زموږ دينمن ته ځای ورکړی دی، په الله دې قسم وي، چي يا خو به له ده سره جنگ کوی، او له مديني څخه يې وباسی، او يا دا چي زموږ د راتلو انتظار وباسی، تر څو ستاسي جنگيالي مړه او عزت مو تر پينو لاندې کړو.

د پیغمبر (ص) په وړاندې د عبد الله بن ابی د جنگ تیاری: کله چي دغه ليک د عبد الله او د هغه د ملگرو لاس ته ورځي، هغوی د پیغمبر (ص) مقابلې ته را وړاندې شول، نبي کریم (ص) د دوي له بدو نیتونو څخه خبر شو، پخپله يې د دوي غوښتي ته تشريف يووړ، او دوي ته يې وويل: د عبد الله خبري د مکي د کفارو د درواغجنو تبليغاتو نتيجه ده. هغوی نشي کولای چي د مديني اوسېدونکو ته زبان ورسوي. او عبد الله او ملگرو ته يې وويل: آیا تاسو غواړئ چي له خپلو اولادونو او خپلو وروڼو سره جنگ وکړئ؟

عبد الله بن ابی د پیغمبر (ص) د خبرو په اورېدو سره له جنگ څخه لاس په سر شو او ولاړل.

د لوست گټې:

۱. مسلمانان په حکمت او ښکې موعظې سره کولای شي چې د ډېرو لوړو ستونزو مخه ونيسي.
۲. مسلمانان باید کورنۍ وکړي ترڅو د داخلي اختلافاتو مخنيوی وکړي، په ځانگړي ډول په هغه وخت کې چې کله له خارجي دښمن سره مخ وي.
۳. له مفاقینو سره مخامخ کېدل ډېر ځلي د مسلمانانو تر منځ د نفاق لامل گرځي، او په ځانگړي ډول په هغه وخت کې کله چې د مسلمانانو تر منځ قومي شمارونه موجود وي.
۴. د مسلمانانو لارښود باید په مناسب وخت کې د دښمن له دسيسو څخه ځان خبر کړي و اوسي، څو مخکې له مخکې لاس په کار شي.

ارزونه:

لاندينيو بوښتنو ته ځوابونه وړاياست:

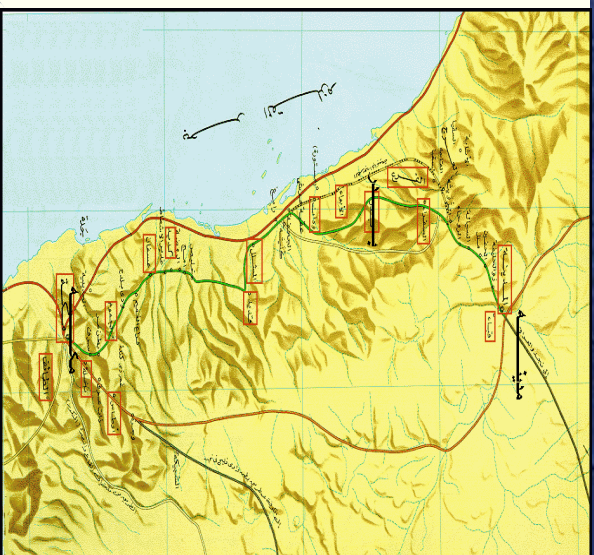
۱. د لوست عمده ټکي بيان کړئ.
۲. د دې لوست گټې په ډاگه کړئ.
۳. عبد الله بن ابي بن سلول څوک ؤ؟

کورنۍ نده:

د دې لوست په اړه يوه مقاله وليکئ او مناسب عنوان ورته غوره کړئ.

دېدر فزا

خاير ويشتم او بېغه ويشتم لوست



د بلدر غزوه د اسلام په تاريخ کې لومړنۍ سرنوشت ټاکونکې غزوه وه چې د رمضان المبارک په مياشت د هجرت په دويم کال په بلدر نومي ځای کې (چې له مدينې منورې څخه په (۱۵۰) کيلو متره فاصله کې واقع دی) د مسلمانانو او مشرکينو تر منځ واقع شوه.

د بلدر د جنگ لاملونه:

کله چې مسلمانانو له مکې مکرمې څخه مدينې منورې ته هجرت وکړ، نو د قرېشو د مشرکينو له وېرې مدينې منورې ته د خپلو مالونو په وړلو ونه توانېدل، هماغه ور چې مالونه يې د مکې د مشرکينو له لورې غضب شول، په همدې بنياد چې کله مسلمانان او په ځانگړي ډول مهاجرين د ابو سفیان په مشرۍ د قرېشو د تجارتي قافلي څخه خبر شول، چې له شام څخه د مکې په لور روانه ده، پدې هوډ شول چې د قافلي لاره ونيسي، او د مسلمانانو غضب شوي مالونه ورڅخه پدې ترتيب بېرته ترلاسه کړي، پيغمبر (ص) له درې سوه او ديارلسو (۳۱۳) تنو مسلمانانو سره له مدينې منورې څخه د ابو سفیان د قافلي د لارې نيولو په نيت را ووت، کله چې دغه خبر ابو سفیان ته ورسېد، هغه سملاسي دمکې مشران د مسلمانانو له نيت څخه خبر کړل، او د خپلې قافلي د نجات له پاره يې د مرستې غوښتنه وکړه، د مکې مشرکينو د خپلې قافلي د نجات له پاره سملاسي له يو زر او درې سوه تنو لښکر سره د ابو سفیان د مرستې لپاره وروړوانگل، خو ابو سفیان د خپلې خبرې په مرسته قافله په بله لار روانه کړه، او مکې ته يې ورسوله.

قرېش د مسلمانانو لډې حرکت څخه ډېر سخت په غوسه شول، او سره لدې چې مکې مکرمې ته د قافلي له روغ رسېدلو څخه خبر شول، مگر د مشرکينو د لښکر مشر ابو جهل د مسلمانانو سره په جنگ کولو ډېر ټينگار وکړ، د مشرکانو د لښکر مشر ابو جهل، د خپل هغه جاهلي غرور له مخې چې يې درلود، قسم ياد کړ او ويې ويل: په الله مې قسم چې بلدر ته به ځم، هلته به درې شپې او ورځې مېلې جوړوم، تر څو ټول عرب زموږ له قوت څخه خبر شي او د تل له پاره له موږ څخه ووېرېږي.

لدې امله د قرېشو لښکر د بلدر په لور حرکت وکړ، خو د بني زهروه درې سوه تنو لپاره مسلمانانو سره له جنگ مخ وړاوه، او د احبس بن شريک په مشرۍ مکې ته واپس وگرځېدل.

د مسلمانانو او د مکی د مشر کینو تیاری:

د بدر په غزا کې د مسلمانانو شمیر ۳۱۳ تنه وو، چې یواځې په دوو آسونو او ۷۰ اوښانو سمبال وو. د مکی د مشر کینو شمیر د بدر په غزا کې ۱۰۰۰ تنه وو، چې د دوی له جملې څخه ۷۰۰ تنو جنگي زغري درلودې، او ۱۰۰۰ تنه یې په آسونو سپاره وو، د اوښانو شمیر یې هم ۲۰۰ زیات و، چې د نقلې لوازمو د نقلولو په وخت کې یې ورڅخه کار اخیست، او د غوښو څخه یې هم ګڼه اخیسته.

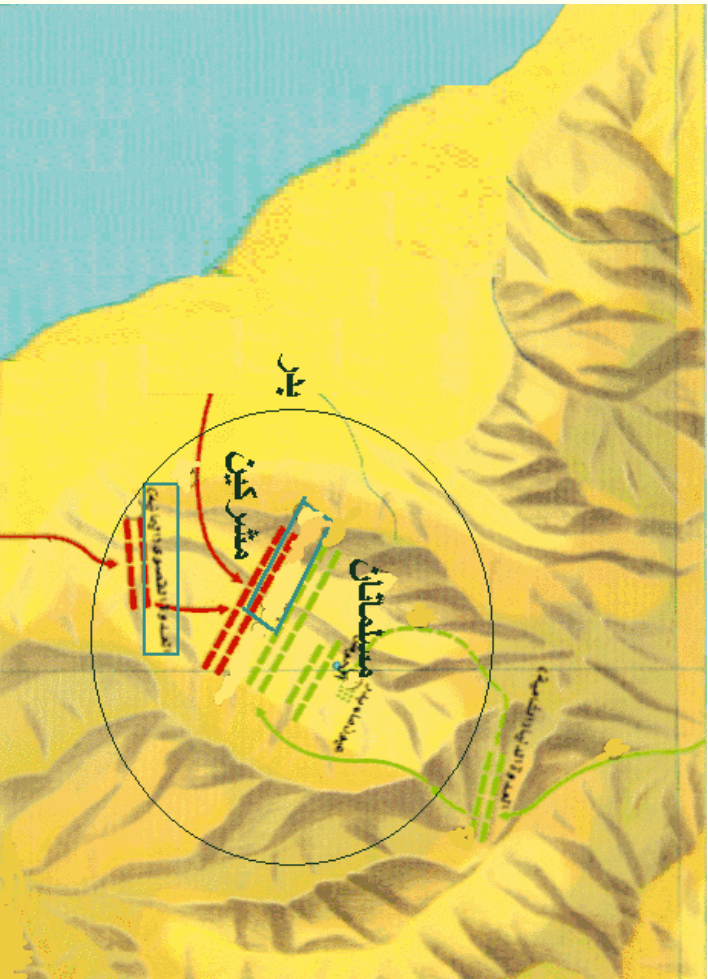
له مجاهدینو سره د رسول الله (ص) مشوره کول:

نبی کریم (ص) د مسلمانانو مشورتي غونډه جوړه کړه، ابو بکر، عمر، مقلاد بن عمرو او سعد بن معاذ رضی الله تعالی عنهم هر یوه په خپل نوبت سره خپل نظرونه څرګند کړل، پدې تصمیم و نیول شو چې د قریشو د لوی لښکر په وړاندې باید مقاومت وشي، او د جنگ له پاره باید تیاري و نیول شي، خیاب بن منذر (رض) د مسلمانانو د جنگ د قرار ګاه په اړه خپل نظر وړاندې کړ، چې باید د بدر اوبو ته نږدې و اوسي، پیغمبر (ص) د ده نظر تایید کړ، هغه ځای یې خوښ کړ چې د بدر اوبو ته نږدې و، او همدارنگه یې نوي ځاګانې و اېستي، تر څو د څښاک پریمانه اوبه ولري.

له الله تعالی څخه دعا غوښتل:

سهار مهال کله چې دواړه لښکري سره مخامخ شوي، رسول الله (ص) د مجاهدینو صفونه برابرو کړل، جنگي مستولینو ته یې خپلې وروستۍ لارښوونې وکړې، لاس په دعا شو او ویې وبل: ای الله! د مرستې هغه وعده دې چې له ماسره کړې وه نن ورځ هغه پوره کړه، ای الله! که نن ورځ د مسلمانو دغه ټولې هلاک شي نو دځمکې پر مخ به ستا عبادت ونه شي.

تن په تن جنگ (مبارزه):



د پيل په وخت كې د معمول په څېر د قرېشو درى ته تر ټولو بڼه ټكړه جنگ كورنكي عتيبه او شېبه د ريښه زامن او وليد د عتيبه زوى چې ټول له يوې كورنۍ څخه وو، د جنگ ميدان ته را وړاندې شول، او د مبارزې لپاره يې د دښمن غوښتنه وكړه، د انصارو څخه درى تنه عسوف، معوذ چې د حارث زامن وو، او عبد الله بن رواحه د دوى مخې ته ور وړاندې شول، خو د قرېشو جنگ كورنكو له دوى سره د جنگ كولو څخه انكار وكړ، او د خپلو ترونو د زامنو غوښتونكي وو.

پېغمبر (ص) د عبيده بن حارث، حمزه او علي رضی الله تعالى عنهم ته د وتلو حكم وكړ. حمزه (رض) خپل دښمن شېبه او علي (رض) هم خپل دښمن وليد ډېر ژر وواژه، يواځې عبيده (رض) چې د پاڅه عمر خاوند و، خپل دښمن ته يې وخت وركړ، تر څو چې حمزه او علي (رضی الله تعالی عنهما) د خپلو دښمنانو له وژلو څخه وزگار شول او ټولو په گډه سره هغه وواژه.

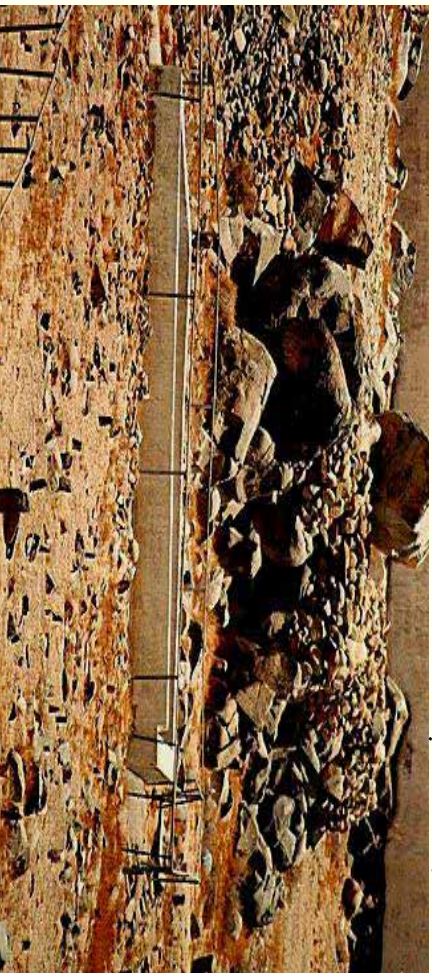
ډله ييز يرغل:

د دغو دريو تنو په وژل کېدو سره د مشرکينو غوسه زياته شوه، له کيڼي څخه په ډکو زرونو يې پر مسلمانانو باندې په ډله ييزه توگه يرغل وکړ، مسلمانانو چې له الله تعالی څخه يې يـمـواخـيـنـيـ غوښتنه د دښمن پر وړاندې ثبات او استقامت و، د کفارو يرغلونه يې يو پر بل پسې په شش و تمبول او په ښه توگه يې له خپل ځان څخه دفاع وکړه. او پداسې حال کې چې د (آحد، احد) کلمه يې پر ژبو جاري وه، دښمن ته يې ملامتوونکي گوزارونه ورکول.

د ابو جهل وژل کېدل: د مشرکانو د لښکر مشر ابو جهل په خپلو لښکرو کې د ماتي د نښو له ليدلو وروسته کوښښ وکړ څو د اسلامي لښکر په وړاندې د هغوی روحيات د دويم ځل له پاره را ژوندي کړي او هر لوري ته به يې منلوي وهلي. ناڅاپه ددو زلميو مجاهدينو د باز په څېر په ابو جهل حمله وکړه، د تورې د گزار له امله يې ورون پرې شو او له آس څخه را پرېوت، او د پرله پسې گوزارونو له امله له حرکت څخه ولوېده.

د مشرکينو ماتي او د دوی تېښته: کله چې د مشرکينو په لښکرو ماته گواه شوه، او د مجاهدينو د سختو حملو له امله د دوی جنگي نظام په بشپړه توگه گډوډ شو، نو مشرکينو د تېښتي لاره غوره کړه، سره لدې چې دوی د جنگ ميدان په ډير بد حالت کې پرېښود خو بيا هم د مجاهدينو له لوري تر ډيرو ليرې ځايونو پورې تعقيب شول.

د جنگ نتيجته: پدې تاريخي غزا کې چې د مشرکينو په رښتوني ماتي او د مسلمانانو په رښتوني برياليتوب پای ته ورسېده، (۱۴) تنه مسلمانان په شهادت ورسېدل، او د مشرکينو له لوري اويا (۷۰) تنه چې ډير يې د قریشو مشران وو، ووژل شول او اويا (۷۰) تنه نور يې بنديان ونيول شول، چې بيا وروسته په مختلفو لارو آزاد شول، تر دې چې ځينې يې لسو تنو زده کوونکو ته د زده کړې په بډاډه کې آزاد شول.



- د لوست گټې:**
۱. د دېسمن کاروان ته لار نېول شونې ده چې په لوی جنگ تبدیل شي، نو لازمه ده چې له پوره لوري د هغې له پاره د جواز دليل پيدا شي او له بل لوري د جگړې د خطر ناکو پايلو له پاره پوره تياری ونيول شي.
 ۲. له خپلو ملگرو او په ځانگړي ډول له محاصرو او متخصصو ملگرو سره مشوره کول بسې پايلې لري.

۳. برياليتوب ته د رسېدو په منظور له ټولو روا امکاناتو څخه گټه اخيستل.
 ۴. الله تعالی ته دعاء او له هغه څخه د مرستې غوښتل.
 ۵. غرور، کبر او خپل ځان غوښتل ناوړه پايلې لري.
 ۶. څرنگه چې مسلمان له مرگ څخه وروسته په بيا ژوند ايمان لري، نو د دېسمن سره په مقابله کې نه وراخطا کېږي، او په لوړه روحیه او پر حواسو باندې د پوره حاکمیت له لارې خپل حرکات په ښه توگه کنټرولوي، چې دا ټکي يې د برياليتوب مهم لامل گڼل کېږي.
 ۷. جنگي بنديان بايد ونه وژل شي او په ځانگړي توگه هغوی چې جنگي مجرمان نه وي.
 ۸. د علم زده کړه په اسلام کې ډېر ارزښت لري.
- فعايلت: له لوست څخه کومې گټې تر لاسه کېږي؟ بيان يې کړئ.**

ارزونه:

۱. لاندینيو پوښتنو ته ځوابونه وړاياست:
۱. د بلدر د غزا علت څه ؤ؟
۲. د بلدر په غزا کې د مسلمانانو او مشرکانو شمېر او تجهيزات څومره وو؟
۳. د بلدر د غزا نتيجه څه وه؟
۴. د بلدر غزا په کوم کال او کومه سيمه کې واقع شوه؟
- ب. لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.
 ۱. () خپل حريف شپيه او () خپل حريف وليد ډېر ژر ووژل.
 ۲. () چې د پاچه عمر خاوند و، خپل حريف ته يې وخت ورکړڅو ()
 ۳. () و توانېدو چې د قافلي مسير ته تغير ورکړي او مکې ته يې روغه ورسوي.



کورنۍ دنده:

۱. د بلدر د غزا مهم ټکي په خپلو کتابچو کې وليکئ!
۲. پدې لوست کې د لاندینيو کسانو رول ته په کتلو سره د هوی په اړه مناسبې جملې وليکئ:
 - حمزه بن عبد المطلب، علي بن ابي طالب، عیبة بن الحارث، شيبه بن ربيعه، عبيه بن ربيعه، وليد بن عبيه، ابو جهل، ابو سفیان، اخنس بن شریک، حباب بن مندر.

د احد غزا

د احد غزا د احد په سيمه کې، چې د مدينې منورې شمال لوري ته موقعت لري، د هجرت په درېم کال د شوال په ۷ مه نېټه پېښه شوه.



د بدلي اخیستلو له پاره د قریشو تیاری:

پدې اساس قریشو په یوه اتفاق له مسلمانانو سره د یو پرېکمه جنگ له پاره په تیاري نیولو پیل وکړ، د هغې قافلې ټول مالونه یې چې د بدر د غمیزې پېښې لامل شوي وو، پدې لاره کې وقف کړل، د راتلونکي کال په را رسېدلو سره د مکې خلک له درېسو زرو ۳۰۰۰ مسلح جنگیالیو سره چې درې زره ۳۰۰۰ اوښان، اووه سوه ۷۰۰ جنگي زغړي، دوه سوه ۲۰۰ آسونه او د جنگیالو د احساساتو د ښو پارولو له پاره یو شمېر ښځې ورسره ملګري وې، د مدينې منورې په لوري روان شول.

په مدينه منوره کې د شوری جوړېدل:

د مشرکینو لښکر د حرکت د خبر له رسېدو سره سم رسول الله (ص) له خپلو ملګرو سره مشورتي غونډه جوړه کړه، خو د مشرکینو په وړاندې خپله تیاري ونیسي، د پیغمبر (ص) شخصي نظر دا و چې باید د مدينې منورې په داخل کې له مشرکینو سره جګړه وشي، د مناقینو رئیس عبد الله بن ابی بن سلول هم لهې نظر سره خپله موافقه اعلان کړه.

ځينې صحابه کرامو لکه حضرت حمزه (رض) له مدينې منورې څخه وتل وغوښتل، نو هماغه وړ چې د مسلمانانو د ډېر ټينگار په نتيجه کې رسول الله (ص) دا تصميم ونيوه چې د کفارو سره د مقابلي له پاره له مدينې منورې څخه بهر ولاړ شي.

له جنگ څخه د عيد الله بن ابی را گرځېدل:

عيد الله بن ابی چې اصلي موخه يې د مجاهدينو د مورال ټيټول او دبنمن نه جرات ورکول وو، له خپلو درې سوو تنو ملگرو سره بېرته مدينې منورې ته راستون شو.

د مسلمانانو د صفوفو نو تنظيمول:

کله چې رسول الله (ص) له خپلو ملگرو سره د احد غره ته ورسېد، پخوسو تنو ښو تجربو په کارو غشو وپشتونکو ته يې د عيد الله بن جبير په مشرۍ دنده وسپارله، څو د هغې غونډۍ په سر چې وروسته په جبل رمات ونومول شوه سنگر ونيسي، چې له يوې خوا دبنمن پر غشو ولي او له بلې خوا به دبنمن دي ته نه پرېږدي چې په ناڅاپي ډول پر مسلمانانو د شا له خوا حمله وکړي، پيغمبر (ص) دوی ته ډېر ټينگار وکړ چې د پيغمبر (ص) له امر پرته به په هېڅ ډول خپل ځای نه تغير نه ورکوي، تردي چې که جنگ پای ته هم ورسېږي او مشرکين و تنسي.

د جنگ پيل:

دواړه لوري د يو بل په وړاندي ودرېدل، طلحة بن ابی طلحة عديري د مکې د مشرکينو له لوري پداسې حال کې چې په اوبن بې سپور و د جنگ ميدان ته را وړاندي شو، او د مقابلي له پاره يې د حريف غوښتنه وکړه، زبير بن العوام (رض) يې د مقابلي له پاره ور وړاندي شو، او له مهلت ورکولو پرته يې په هغه باندي د زمري په څېر حمله وکړه او د سر په پرې کولو سره يې هغه په ځمکه وپرځاوه، د دې صحفې په ليدلو سره رسول الله (ص) په لوړ آواز د تکبير نوره کړه چې ټولو صحابه کرامو ورسره د تکبير آوازونه پورته کړل.

له هغې وروسته جنگ په ډېره تېرۍ سره پيل شو، د مشرکينو د بيرغ اخيستونکي يو پر بل پسې ووزل شول.

د مسلمانانو ځانو نه قربانول:

مسلمانانو د جنگ ميدان په بشپړه توگه تر خپل کترول لاندي درلود، د خپلو جنگي کارنامو او لور همت په ښکارولو سره يې مشرکانو ته ماتې ورکړه او ټينبني ته يې اړ کړل.

د ځينو غشو ويشتو نكو تېروتنه:



پدې نازكو او حساسو شېبو كې چې د مسلمانانو وړو كې ټولې د مشركينو پر لورې لښكر باندې د برياليتوب په حال كې و، د مسلمانانو ځينو غشو ويشتو نكو لويه تېروتنه و كړه، هغسوی د ځيمنتونو د ټولولو په هيله او پدې گومان چې گویا جنگ پای ته ورسېد او مشركين وتښتېدل، د رسول الله (ص) له امر پرته يې خپل ځای پرېښود، لاندې راكوز شول، او د ځيمنتونو په ټولولو مشغول شول.

پر مسلمانانو باندې د مشركينو دويم ځل حمله:

پدې اساسو شېبو كې په ناڅاپي توگه د مشركينو څخه يوې ډلې چې په آسونو سپاره وو، پر مسلمانانو د شا له خوا حمله وكړه، لومړی يې عبدالله بن جبير او دده نهه تنه ملگري چې له ده سره په جبل رمات كې پاتې وو په شهادت ورسول، او لدې څخه وروسته يې مسلمانان له هرې خوا په ناڅاپي توگه محاصره كړل او حمله يې پرې وكړه، چې پدې وخت كې جنگ د مشركينو په گټه تغير وموند، د مسلمانانو لښكر غير منظم او ټيټ شو، تر دې چې تر ميخ يې د رسول الله (ص) د وژل كېدو بده اوازه هم خپره شوه، خو رسول الله (ص) خپل آواز لوړ كړ او مسلمانان يې خپلې شا او خوا ته راټول كړل، چې په نتيجه كې د دېښمن حمله په شا وتمبول

شوه. مشر کينو نه يواځي دا چي دويم ځل حمله يي ونه کړه، بلکي ونه توانيدل چي د جنگ له ميدان څخه بير څه شي له خپلو ځانونو سره واخلې او بيا خپلي قراگاه ته له رسيدلو څخه وروسته يي د مکې لاره ونيوله.



د حمراء الاسد د غزا له پاره تياري:

د احد په غزا کي د مسلمانانو ۷۰ تنه شهيدان شول چي حضرت حمزه او حضرت مصعب بن عمير رضی الله تعالی عنهما هم پکي وو، او پيغمبر (ص) هم زخمي شو، مشر کينو د مسلمانانو د شهيدانو بدنونه مثله (د بدن اندامونه يي غوڅ) کړل او د مکې د مشر کينو ۳۷ تنه په هلاکت ورسيدل.

د لوست گڼي:

۱. مسلمانان بايد د خپل لارښود د اوامرو اطاعت وکړي، او هېڅکله د لارښود له اوامرو څخه سرغړونه ونه کړي، (رابطه په معصيت او گناه کي اطاعت لازم نه دی).
۲. د مسلمانانو رهبر او لارښود بايد په مهمو او ارزښتناکو مسائلو کي د نظر له خاوندانو سره مشوره وکړي.
۳. د خپل هېواد او خپلو خلکو څخه د دفاع په منظور لازم تدبيرونه نيول او له ټولو امکاناتو او روا وسائلو څخه گټه اخيستل.

اووه ویشتم لوست

د سلام فضیلت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا تَأْذَنُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْهُ تَحَابُّتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» رواه مسلم

د رواي پيژندنه:

د دې حديث رواي په اول لوست كې پيژندل شوی دی.

د کلمو معنا:

۱. تُوْمِنُوا: تر څو چې كامل مؤمنان شي.
۲. تَحَابُّوا: چې يو بل سره مينه وکړي.
۳. إِذَا فَعَلْتُمْهُ: کله چې تاسې هغه انجام کړ.
۴. أَفَشُوا: خور کړي.

د حديث شريف معنا:

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي دي :
تر هغې به جنت ته داخل نه شي تر څو پوره مؤمنان نه شي، او تر هغې پورې به د کامل ايمان خاوندان نه شي تر څو چې يو له بل سره د زړه له کورمې دوستان نه شي، آيا تاسې ته داسې يو کار درونه بښایم که چيري مو انجام کړ، نو په خپلو کې به مو مينه زياته شي؟ په خپلو کې يو پر بل سلام اچوي! ۱

د حديث شريف حکمت:

اسلام د سولې دوستۍ او صميميت دين دی ، نو اړينه ده چې مسلمانان د خپلو کړنو او ويناوو په ذريعه دا صفات په ځان کې ثابت کړي ، نو پر همدې بناء کله چې يو مسلمان د بل مسلمان سره مخ کېږي نو اولي الفاظ چې د دوي د خولې نه تر هر څه مخکې راوځي هغه د سلام (السلام عليكم ...) الفاظ دي .

نو څوک چې پر چا بدي الفاظو (السلام عليكم ...) سلام واچوي ، برسيره پر دي چې هغه ته يې د خير دعاء و غوښته او د هغه د سلاميا غوښتونکي شو ، هغه ته يې دا پيغام هم وړاندي کړ چې زما له طرفه پوره مطمئن شه ، هيڅ کوم شر به زما له پلوه تاته و نه رسېږي ، همدا رنگه زما له پلوه به ستا سر مال او ابرو ته هيڅ کوم شر و نه رسېږي ، د سلام په ويلو سره انسان مقابل جانب ته خپله دوستي ښکاره کوي ، او د هغه زړه ته اطمنان ورکوي ، نو بالاخره به پابله کي بسوه د دوستي او صميميت او محبت څخه ډکه فضا او ټولنه رامېخ ته کېږي .

د الله جل جلاله پيغمبر د سلام اچول د تل پاتې دوستۍ لامل بللی دی ، او مونږ يې د سلام اچولو ته تشويق کړي يو .

فعاليت : په ډلبيزه او يا انفرادي توگه د سلام اچولو گټې وښايي .

د حديث شريف گټي:

- ۱ . د سلام په اچولو سره انسان د پوره ايمان خاوند گرځي : ځکه چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم د پوره ايمان درلودل لامل د مسلمانانو تر منځه دوستي ښودلې ده ، او د دوستي پيدا کېدلو لامل يې د سلام اچول ښودلې ، نو پردي بنا د سلام په اچولو سره انسان د پوره ايمان خاوند گرځي .
 - ۲ . جنت ته د ننوتلو شرط د ايمان درلودل دي: ځکه چې جنت د مؤمنانو لپاره دی ، ولي ايمان سره بايد نیک عمل هم ملگری وي ، نه بد اعمال .
 - ۳ . يو له بل سره دوستي ساتل د پوره ايمان له نښانو څخه دي:
 - ۴ . د سلام اچولو کلتور (دود) بايد د مسلمانانو تر منځه ژوندی وساتل شي:
- نو اړينه ده چې خپل ماشومان د سلام په اچولو سره عادت کړو ، او دا وروښايو چې پر بل څرنگه سلام اچول کېږي ، او هم د سلام جواب په څه ډول سره ورکول کېږي .

ارزونه:

۱. د لاندې حديث نيمگري جملې پوره کړئ:
لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى... وَلَا تَقْرَبُوهَا حَتَّى.....
وَلَا أَذْکُرْکُمْ عَلٰی شَيْءٍ إِذَا..... تَحَابَبْتُمْ؟.....السلام بينکم
۲. د لوست حديث وړايست، او معنا يې کړئ.
۳. د حديث د راوي په باره کې معلومات وليکئ.
۴. د حديث حکمت وښايست.
۵. د حديث څخه لاس ته راوړل شوي گڼې ذکر کړئ.

کورنۍ دنده:

- د لاندې ذکر شوي حديث عبارت د معنا سره په يادو زده کړئ.
- «أَوَلَا أَدْرَأْکُمْ عَلٰی شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوَهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشَرُّ السَّلَامِ بَيْنَکُمْ.»

د وخت او سلامتيا (صحت) ارزښت

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال النبي صلى الله عليه و سلم: « نِعْمَتَانِ مَغْبُوتٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَ الْفِرَاحُ » رواه البخارى و الترمذى.

د راوي پيشونده:

عبد الله بن عباس بن عبد المطلب د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د تره خوي ؤ ، او په وروکالي کې د اسلام په دين مشرف شوى ؤ ، د الله جل جلاله رسول ورته دعاه کړى وه ، د صحابه ورو تر منځه تر ټولو ښه فقيه او د تفسير په علم پوهه وه، او د پيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه يې تر دو زرو زيات احاديث روايت کړي دي ، او د هجرت په درې شپيتم کال په طائف کې وفات او خاورو ته وسپارل شو .

د کلمو معنا:

۱. نِعْمَتَانِ: دوه نعمته .
۲. مَغْبُوتٌ: تاوان يې پکې ليدلى دى .
۳. الْفِرَاحُ: وزگارټيا .

د حديث شريف معنا:

د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : دوه نعمتونه دي چې ډير و خلکو په کې تاوان ليدلى او ورڅخه په غفلت کې واقع دي : چې هغه سلامتيا (روغ صحت) او وزگارټيا ده .

د حديث شريف حکمت:

تر ټولو ستره پاڼگه د انسان لپاره روغ صحت او فارغ وخت دى، ځکه چې ټول ارزښتونه د الله تعالى د توفيق څخه وروسته د همدې دوه نعمتونو پورې تړلي دي ، لدې امله د دې دوه نعمتونو څخه گټه اخيستنه د ژوند څخه گټه اخيستل دي، او ضايع کول يې د ژوند ضايع کول دي .
د انسان فکر هغه وخت ښه توليد کوي کله چې د هغه بدن سالم وي يعنې سالم فکر په سالم بدن کې وي، او د فکر د ښې ودې لپاره بايد پوره وخت د خان سره ولري ، مگر ډيرى خلک د دې دوه نعمتونو په ارزښت نه پوهيږي، او له دې څخه هم غافله دي چې عمر يې څومره په تيزۍ

سره تیربزي ، نو پدې حدیث کې پیغمبر صلی الله علیه وسلم مونږ ته لارښوونه کوي تر څو له دې دورو نعمتونو څخه ښه گټه واخلو ، او د الله جل جلاله په عبادت او د دینا او آخرت په جوړولو کې یې و لگوو.

فعالیت : په ډليزه توگه د وخت د ارزښت او ورڅخه د گټې د پورته کولو په باره کې خبرې وکړي .

د حدیث شریف گټې:

۱. سلامتیا او د وخت درلودل د الله جل جلاله دوه ستر نعمتونه دي: نو انسان باید د دې نعمتونو شکر اداء کړي او ورڅخه ښه گټه واخلي .
۲. د بدن سالم ساتلو ته پاملرنه: ځکه چې د ځان ساتل د علاج څخه غوره دي، انسان باید د صحت په سالم ساتلو کې یې غوري و نه کړي، دا ځکه کله چې د انسان د بې غوري په صورت کې د هغه د بدن پر غړۍ کار پرېږدي، او یا یې بدن په کومي ناوړه مریضي اخته شي ، نو په هغه وخت کې به پېښمانیا هیڅ گټه ونلري.
۳. زیاتره خلک له دې دورو نعمتونو څخه په غفلت کې دي: هغه وخت یې په ارزښت پوهیږي کله چې یې هر څه له لاسه وتلي وي.
۴. د سلامتیا او ځوانۍ ارزښت پېژندل: د انسان بریالیتوب پدې کې دی چې د سلامتیا او ځوانۍ ارزښت وپېژني.

ارزونه:

۱. د لاندې ذکر شوي حدیث شریف ناقصي جملې پوره کړي:
« نِعْمَانٌ..... فِئِهْمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ.....و.....»
۲. د حدیث عبارت ورائی ، او معنایې کړئ .
۳. کوم احکام چې د حدیث څخه لاس ته راځي وپې ښایئ .

کورنۍ دنده:

۱. د لوست حدیث د معنا سره دښوونکي په مشوره په ښایسته خط پر یوه تخته ولیکئ ، او لیکل شوی حدیث په چپله کوټه کې د دیوال پر مخ راوړوړي .
۲. د حدیث په اړوند یوه لنډه مقاله ولیکئ ، او د لیکني لپاره یو مناسب عنوان غوره کړي .

د رشوت حراموالی

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
(الرَّائِثِي وَالْمُرْتَشِي فِي النَّارِ)) رواه للطبراني في المعجم الكبير.

د راوي پيشندانه:

دغه لوی او جلیل القدر صحابي عبد الله بن عمرو بن العاص رضی الله تعالی عنه دی، نسب یې له نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره په کعب بن لؤي کي یو خای کبړي.

دغه صحابي عالم، د قرآن کریم قاري او د احاديثو د حافظانو له جملي څخه دی، زیات شمېر احاديث یې روایت کړي دي، او د هجرت په (۶۵) کال وفات شو.

د کلمو معنا:

۴. الرَّائِثِي: رشوت ورکونکي.
۵. الْمُرْتَشِي: رشوت اخيستونکي.
۶. فِي النَّارِ: په جهنم کي به وي.

د حديث شريف معنا:

د حضرت عبد الله بن عمرو بن العاص رض څخه روايت دی چي رسول الله (ص) فرمايلي دي:(رشوت ورکونکي، او رشوت اخيستونکي به دواړه په اور(جهنم) کي وي.

د حديث شريف حکمت:

رشوت هغه ناوړلي او کرغېړنه پېديه ده چي دټولنو ټول اساسي بنسټونه له منځه وړي، دانسانيت لسمه ټولوي، يې باوري، اداري او مالي فساد خپروي، عامه گڼي لوت کوي، حق تلفي، ظلم، او بې عدالتي منځ ته راوړي، نو ځکه بايد ددغه شوم اوناروا کار سر بايلد سخته وي.

فعاليت: د رشوت بيلگي او اضرار په گروبي ډول بيان کړئ.

د حديث شريف گڼي:

۱. د رشوت ورکونکي سزا: په غاښه وختونو کي رشوت ورکونکي ددې لپاره بسوی ورکوي چي ناحقه پرېکړه بايد دده په گڼه وشي. داچي بډی ورکونکي له يو بلوړه دظلم

لامل ،او له بل پلوه رشوت اخيستونکي ته دگناه او تيري زمينه برابروي الله (ج) ورته جهنم ته دد اخليلو سخته سزا ټاکلې ده .

۲. د رشوت اخيستونکي سزا: د اسلام په مقدس دين کې حاکمان اودواک خاوندان په دې مکلف دي چې هميش بايد پر حق کلک ولاړ اوسي، اود انسانانو ترمنځ د عدل، انصاف، او د حق پريکړې وکړي اود هر نوعه فاسدو، اونا حقه فيصلو څخه ډوډه وکړي. که چيرې څوک بدي واخلې او پر حقايقو پرده واچوي الله (ج) به يې د جهنم اور ته د اخل کړي دا ځکه چې دې له پورې خوا دحرام مال خوړولکې ، او هم د سمي لارې څخه د انحراف د گناه مرتکب شوي دي .

فعاليت: د رشوت اوډالۍ ترمنځ څه توپير دی؟ په هکله يې په خپل منځو کې پری بحث وکړئ.

ارزونه:

۱. لاندې کلمې معنا کړئ:

الرَّاشِي:

المُرْتَشِي:

فِي النَّارِ:

۲. د رشوت اخيستونکي اورشوت ورکړونکي سزا بيان کړئ.

۳. د رشوت په فرد اوټولنه بدي اغيزې څه دي؟

کورنۍ دنده:

حاديث په يادو زده کړئ، او هم د رشوت د زياتونو په باره کې لنډه مقاله وليکئ!

دېرشم لوست

د حلال کسب طلب

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (طَلَبُ كَسْبِ الْحَالِالِ قَرِيصَةٌ بَعْدَ الْفَرِيصَةِ). مسند الشهاب القضاعي

د راوي پيژندنه:

د دغه جليل القدر صحابي نوم عبدالله د پلار نوم يې مسعود او د بنو هذيل قبيلي ته منسوب دی، شپږم شخص ؤ چې د اسلام په مبارک دين مشرف شو، دوه ځله يې حبشي ته هجرت کړی دی او په درېيم ځل يې له حبشي څخه مديني منوري ته هجرت وکړ. د رسول الله (ص) سره به تل يوځای او ملاگرى ؤ چې له دې امله د اصحابو ترمنځ په صاحب العصا، صاحب الرسادة او صاحب المطهرة^(۱) مشهور ؤ په نوبه خوره لهجه به يې تل د قرآنکریم تلاوت کاؤ د علم او پوهې سمندر ؤ د علمي مقام ترڅنگ د حق د سنگر يو غښتلی مجاهد هم ؤ، په بدر، احد، خندق او نورو ټولو غزاگانو کې يې برخه اخيستي ده د هجرت په دوه دېرشتم (۳۲) کال د حضرت عثمان (رض) له شهادت څخه وروسته يې د نيمگړې نړۍ څخه رحلت وکړ.

د کلمو معنا:

۱. طَلَبٌ: لټول.

۲. كَسْبُ الْحَالِالِ: حلال کار او عمل کول.

۳. فَرِيصَةٌ بَعْدَ الْفَرِيصَةِ: فرض دی پس له نورو فرضونو څخه يعنې داسلام پنځو

ارگانو، اوياد پنځه وخته لمونځونو څخه وروسته.

د حديث شريف معنا:

د عبد الله ابن مسعود (رض) څخه روايت دي چې پيغمبر(ص) فرمايلي دي: دحلال کسب لټون دنورو فرضونو پسې فرض عمل دي.

د حديث شريف حکمت:

هر انسان په ژوند کې خوراک، څښاک، پوشاک، اوداسې نورو شيانو ته اړتيا لري اوددې شيانو لاس ته راوړل کسب او کار پورې تړاو لري. ددې لپاره چې انسان هوسا ژوند وکړي، او د فقر

۱ - يعنی رسول اکرم (ص) ته به يې امسا په لاس کې ورکوله، تکيه او بالهنت به يې ورته ايښود، او مسواک به يې ورته په لاس کې ورکاوه.

او احتياج څخه مصورون وي په همدې بناء پر هر کس دحلال کسب لپه لازمه ده ترڅو ددې لارې څخه حلاله روزي لاس ته راوړي په خپله يې هم وځوري نورته يې هم ورکړي او په عامه څيز به کارونو کې يې هم مصرف کړي.

فعاليت: زده کوونکي دې په نوبت سره دهغه پيغمبرانو نومونه واخلې چې لاندې کارونه يې کول: دهقاني، ترکافي، زغري، جوړول، چوپايي.

د حديث شريف گڼي:

۱. حلاله روزي گڼل عبادت دی: الله(ج) زمکه په راز راز نعمتونو پوځلي ده او هم يې درزق لاس ته راوړلو سرچيني زياتې پيدا کړي دي ترڅو انسانان دخپل شتون او بقا لپاره ورڅخه استفاده وکړي البته دغه نعمتونو ته لاس رسې لپاره کاراو کسب اوزحمت گاللو ته اړتيا ده.

دحلال رزق لپه پر هر مسلمان فرض ده دحلال رزق لپون عبادت او دپيغمبرانو سنت دي پر هر مسلمان دا واجب دي چې دمشروع لارو څخه رزق وگټي ترڅو د سوال او احتياج له ذات څخه ځان وژغوري بهتره او غوره روزي هغه ده چې دلاس په زيار وگټل شي، دالله(ج) غوره پيغمبر داورد (ع) به دخپل لاس گټلي روزي خوړله.

۲. د حلال کسب ارزښت: د اسلام سپيڅلي دين انسانان کار او کسب ته هڅوي، کار او کسب پر هر مسلمان واجب بولي. په شرعي نصوصو کې دټولو کسونو په هکله لکه: تجارت، زراعت اوبزگرې،صناعت، چوپايي اودداسې نورو کسونو فضيلتونو بيان شويدي. دحلالې روزي دلاس ته راوړلو په خاطر کارکول دالله(ج) په لار کې دجهاد برابر ثواب لري. پيغمبر(ص) ديو کس سره مصافحه وکړه چې دهغه لاسونه دکار له امله زينبره او شلار وو پيغمبر (ص) وفرمايل: (دا هغه لاس دي چې الله(ج) يې ډير خوښوي).

داسلام له نظره هغه څوک دستاينې وړدی چې کار او عمل کوی. يراخي کسب او کار دی چې شخصي اوټولنيز احتياجونه پوره کوي. دپياوړي اقتصاد سرچينه کسب او کار کول دي کاسب او کارکوونکي ته خپله کورنۍ، خپل خپلوان اوټول وگړي په درنده سترگه گوري اود هرچا په وړاندې محترم وي.

۳. بې کاري(کار نه کول) او بلد عواقب يې: بې کاري ياکار نه کول هغه بلد خصلت دي چې هيڅ سالم عقل يې نشي زغملای کار نه کول په شريعت کې مرود خصلت دي ددې

لياره چي په جامعه کي بيکارۍ د فقر سبب ونه گرځي پيغمبر(ص) بيکارۍ په کلکه غندي او فرمايي: (بیشکة الله(ج) بيکاره ناست بنده بد گي).

حضرت عمر (رض) هغه ځوانان چي عبادت په بهانه مسجد کي بيکاره ناست وولسه مسجده ورستل اورته يي وويل: (ورځي، هيڅکله له اسمان څخه په خپله سره او سپين زر نه راټويږي).

هر څوک چي کار او عمل پرېږدي اوسستی ورباندي غاښه شي پر کورنۍ او ټولنه بار او بوج وي درستان يي کم وي، څوک يي نه خونبوي، دهر چا په وړاندي ملامته وي، د مالي عباداتو اونورو سره دکومک کول څخه يي برخي، اود بښگي لاس يي ترهر چا زيات لنډ وي.

۳. د ځمکي تعمير او ابادي: الله (ج) زمکه دانسان دژوند زانگو او انسان يی ددې زمکي معمار پيدا کړې دی. انسان ددې لپاره زمکي ته رالېږل شوي چې د زمکي مخ په ودانيو، کرلو، جوړولو... اباد او دژوندانه لپاره يي برابر کړي ترڅو انسانان وکولای شي په ارامه او اطمنان سره عبادت اود الله(ج) بنده گي وکړي چې د زمکي تعمير او ابادي دانسان په يي ساری هلو ځلو پرې تړاو لري.

فعاليت: زموږ خور پيغمبر حضرت محمد(ص) له بهت څخه مخکي کوم کوم کارونه کړي؟
ددور نومونه واخلي.

ارزونه:

۱. د حديث شريف راوي په بابله لنډ معلومات وړاندې کړئ.
۲. د حديث شريف اجمالي معنا ووايست.
۳. لاندي خالي ځايو ته ډک کړئ:
(طَلَبُ..... الْحَالُ..... بَعْدُ.....)
۴. د حديث شريف دوي گڼي وليکئ.



پورتني لوست په خپلو کتابچو کي وليکئ.

د الله (ج) نعمتمونه

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال : قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، لِرَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُهُ : اُعْتَبِمُ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ : شَيْبَاكَ قَبْلَ هَرَمِكَ ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ ، وَوَعْدَاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ ، وَفِرَاعَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ . (المستدرک للحاکم

د راوي پيژندنه:

د دې راوي پيژندنه په تيرو لوستونو کې تيره شوی ده.

د کلمو معنا:

۱. يَعْظُهُ : ورته يې نصيحت کاوه.
۲. اُعْتَبِمُ : غنيمت وگڼه.
۳. خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ : پنځه شیان مخکې له پنځو څخه.
۴. شَيْبَاكَ قَبْلَ هَرَمِكَ : خوږاني دې مخکې له کمزورتيا څخه.
۵. وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ : او خپله روغتيا مخکې له مريضتيا څخه.
۶. وَوَعْدَاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ : او خپله غنيوالی مخکې له فقر څخه.
۷. وَفِرَاعَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ : او خپله وزگار تيا مخکې له مصروفتيا څخه.
۸. وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ : او خپل ژوند مخکې د خپل مرگ څخه.

د حديث شريف معنا:

دعبد الله بن عباس رض څخه روايت دي چې رسول الله ص يوه کس ته نصيحت کاوه ورته يې وويل: (پنځه شیان مخکې له پنځو څخه غنيمت وگڼه :خپله خوږاني مخکې له خپلې کمزورتيا څخه غنيمت و گڼه، او خپله روغتيا مخکې له خپلې مريضتيا څخه غنيمت و گڼه، او خپله بساوالي او غنيوالی مخکې له خپل فقر څخه غنيمت و گڼه، او خپله وزگار تيا مخکې له مصروفتيا څخه غنيمت و گڼه، او خپل ژوند مخکې د خپل مرگ څخه غنيمت و گڼه).

د حديث شريف حکمت:

د کاپياتو خالق الله (ج) انسانانو ته ډول ډول ظاهري ، اوباطني نعمتمونه ورپه برخه کړی دي ، لکه: روغ صحت ، مال او دولت ، خوږاني ، علم او پوهه اوداسې نور ، بناء حتمي ده چې انسان د

الله (ج) د نعمتونو شکر ادا کړي او شکر يې هله پر خای کېږي چې ژوند او وخت څخه اعظمي استفاده واخيستل شي، او په نیکو لارو چارو کې مصرف کړل شي ترڅو د نعمتونو دخالق او دهغه مخلوق د خوښۍ سبب وگرځي. پېغمبر ص موبز ته په دې حديث کې دغه نعمتونه او ورڅخه د ښې استفادې لارې چارې را په گوته کړي.

فعاليت: زده کوونکي دي په گروبي شکل دالله (ج) د نعمتونو نومونه واخلې.

د حديث شريف گټې:

1. خوږاني د الله (ج) لورې نعمت دی: د انسان عمر دلحظو، دقيقو، مياشتو څخه عبارت دی، او دژوند هره لحظه چې تيرېږي انسان مرگ ته ورنږدی کېږي خوږاني هغه نعمت دی چې په هکله به يې قيامت په ورځ دبنده څخه پوښته کېږي انسان په خوږاني کې دداسې نعمتونو څخه برخه مند وي چې دځوانۍ په تيريدو سره يې بيا هيڅکله نشي تر لاسه کولای په خوږاني کې بنده د کامل عقل، ښه ذهن، او پياوړي قوت او طاقت څښتن وي هرڅه ښې ژر يادوي، د کارونو په مقابل کې زيات تحمل او حوصله لري هر جسمي کړنې او کارونه به ښه شان انجاموي، مگر کله چې ضعيف او ځوانی يې تيره شي نو د بدن هلوړکي يې نرم او کمزوري شي بيا د ډوډر څه کولو ارزو لري، خو ورڅخه عاجز او ناتوانه وي که و غواړي چې ښې کارونه وکړي، مگر د ضعيفوالي له امله يې نه شي کولای. چې دسالمې ټولني جوړول، ښو او عالي اخلاقو تر ريجول، ذهيتونه مقف کول، علم او پوهه دوگړو تر منځ عامول، دجامعي دافرادو تر منځ د مهذب مسلمان انځور انځورول دا هر څه مستقيما دځوانانو مسؤ وليت دی د ځوانۍ عمر عبث تيرول نه جبرائيدونکي زبان دي.
2. روغ صحت او سلامتيا ستر نعمت دی: روغ صحت هم دالله ج له نعمتونو څخه ستر نعمت دی صحت او مريضې دواړه داسې څيزونه دي چې د انسان په واک او اختيار کې نه دي روغتيا د انسان پر سرهغه تاج دی چې هغه يواځې ناروغان ويني خو صحت من يې احساس نه کوي مگر کله چې روغ صحت الله ج د انسان څخه واخلې بيا يې په ارزښت پوره شي سالم عقل په سالم جسم کې وي روغتيا او صحت دالله ج هغه مهرباني ده چې ددې په وسيله بنده کولای شي دنيري او خروي کارونه په ښه شان تر سره کړي بيا پر هر مسلمان لازم دي چې ددغه ارزښتناک نعمت څخه گټه واخلې او کوشش وکړي چې دژوند هره لحظه بیکاره او دنيک عمل څخه علاوه په بل څه تيره نه کړي.

مريضی دداسي ضعیفه حالت څخه عبارت دی چې بنده دهر نیک او خیر کار څخه محرومه وي.

۳. د پانگي اومال داری- نعمت: **دالله ج د نعمتونو له جملې څخه یو شتمني او مال داري ده چې د بشري ټولني نیکمرغي ورپرې تړلي ده.** حالله شتمني **الله ج** ته د نزدیکت ، د پست او ایزو ساتلو ، د بندگانو د حقوقو داداکولو ، د خپلوانو سره د صله رحمې، ذریعه او سرچینه ده. بډایي او شتمني هغه وخت نعمت دی چې ورڅخه په سمه توگه استفاده وشي ، او که چیرې په ناروا ، حرامو او ناوړه لارو چارو کې ولېږول شي نو بیا لویه بد بختي ده. ددغه نعمت د شکر دادا کولو لار د فرضي او نفلي صدقاتو ورکول دي د فرضي صدقو څخه مراد د زکاتونو ، فدیو ، کفارو ، نذرونو ورکول دي چې بنده د بخل شومیا څخه پاکوي او په مؤمن کې د ایثار ، فداکاری، ورکړې اوسخا احساس راژوندي کوي ددې لپاره چې مسلمان باید یواځې د زکات په ورکولو بسوالی ونه کړي ، بلکه نفلي صدقي باید ورکړي او په نورو اجتماعي خیریه کارونو کې برخه واخلي لکه: مدرسی ، مکتبونه ، روغتونونه پلونه ، رنۍ ، کینول ، سرکونه جوړول ، د ټولني د ټولني د ټولني بې وزله طبقې نابینایانو ، شلو گوجانو ، کونډو ضرورتونه پوره کول هغه فقیران چې په کار قادر وي ورته دکارونو زمینه برابرول.

۴. خپل ژوند غنیمت وگڼه مخکې له مرگه: **ژوند هغه فرصت دی چې له لاسه ووت بیا هیڅکله نه راځي او هرکله چې انسان مړ شي دده دنیکو عملونو دروازه بنده شي .** پس له مرگه هر انسان د بیا ژوند څخه علاوه بل د هېڅ شي ارزو نه کوي دهمدې کبله مخکې له دې چې دغه نعمت له لاسه ورځي باید ورڅخه گټه واخیستل شي او په ژوند کې هغه اعمال ترسره شي چې داخترت د ابدې ژوند لپاره سودمند وي مخصوصا داسې اعمال چې ثواب یې پس له مرگه هم بنده ته ور رسېږي لکه: دعلم ښوونه ، د نیک اولاد روزنه ، لارې پلونه او سرکونه جوړول ، مسجلمونه ابادول ، داوښو څاگانې وپستل ټول د خیر هغه کارونه چې انسانان ورڅخه په ژوندانه کې استفاده کوي.

فعالیت: زده کورنکی دې د وخت دارزښت په اړوند په انفرادي یا ګروپي شکل معلومات وړاندې کړي.

ارزونه:

۱. لاندې عبارات معنا کړئ:
شَبَّاکٌ قَبْلَ هَرْمِکَ: وَصَحَّتْ قَبْلَ سَقْمِکَ: وَغَنَاءٌ کَ قَبْلَ فُقْرَکَ: وَحَيَاتُکَ قَبْلَ مَوْتِکَ.
۲. حدیث شریف معنا وړایاست!
۳. د پورتنیو مطلبونو څخه یو مطلب غوره او په اړوند یې لنډه مقاله ولیکئ.

 کورنۍ دنده:

د لوست مطلوبو ته په خپل تعبير په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

دوه دېرشم لوست

د مزدور حق بايد دېر ژور وکړل شي

عن جابر قال : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (أَعْطُوا الْأَجْرَ قَبْلَ أَنْ يَحِضَّ عَرَفُهُ).
رواه سنن ابن ماجه

د راوي پيش لنډنه:

نوم يې جابر اود پلار نوم يې عبد الله د مدينې منورې د تخرج له قبيلې څخه ؤ ، پلار اوزوی دواړه جميل القدره صحابه ورو پيغمبر ص ورته پينځه ويشت ځله په يوه شپه کې دمغفرت دعاه کړی د بدر او احد څخه علاوه يې په ۹ غزواتو کې د رسول الله ص سره اشتراک کړی دی. په خپل وخت کې دمدينې منورې لوی مجتهد او مفتي ؤ. او د هجرت په ۷۸ کال کې يې له فاني دنيا څخه سترگې پټې کړی.

د کلمو معنا:

۱. وَأَعْطُوا: ورکړی.
۲. الْأَجْرَ: مزدورتنه.
۳. قَبْلَ أَنْ يَحِضَّ عَرَفُهُ: د هغه اجوره اومزدوري.
۴. قِيلَ أَنْ يَحِضَّ عَرَفُهُ: مخکې له دې چې دهغه دوجود خو له وچه شي.

د حديث شريف معنا:

له حضرت جابر بن عبد الله (رض) څخه روايت دی چې پيغمبر (ص) فرمايلي دي: (مزدور ته دهغه مزدوري مخکې له دې ورکړئ چې دهغه خوله وچه شي).

د حديث شريف حکمت:

په ټولنه کې انسانان يو پر بل مادي او معنوي ځانگړي حقوق لري لکه: دمسور او پلار حقوق ، دمشرانو حقوق، دگاونډيانو حقوق اوداسې نور، چې ددې حقوقو په قطار کې يوه هم داچير(مزدور) حق دی او هغه ته دهغه دزحمت گاللو اومشقت تيرولو په مقابل کې مزدوري ورکول دي. داچې دنورو حقوقو تيری هغه که په هر شکل اورنگ کې وي ناروا دی په همدې اساس پيغمبر ص فرمايلي دي چې داچير په حق تيری مه کړئ او هغه ته دهغه حق يې له ځسپوه ورکړی.

فعالیت: مالک او اجیر ته څه کول په کار دي؟ په گروپي شکل يې ځواب وړایاست

د حدیث شریف گڼي:

۱. د اجیر (مزدور) مزدوري څښهول ظلم او گناه ده: مزدور دخپل وجود انرژي ددې لپاره مصرفوي چې څه وگڼي، او خان ته حلاله روزي پيدا کړي اوددې په انتظار کي وي چې دخپل زحمت او مشقت بدله جوړتر لاسه کړي نو لازمه ده چې دهغه مزدوري دی دومره ژر هغه ته ورکړل شي چې حتی دهغه دوجود خوله هم نه وي وچه شوي، اوپه دې کار کي ځبه اوتاخیر ظلم او گناه ده پیغمبر ص فرمایلي دي: (دغڼي له خوا د مزدور مزدوري يا د فرضدار قرض څښهول گناه ده). په بل حدیث کي راغلي دي پیغمبر (ص) فرمایلي دي: (زه به د اخرت په ورځ د الله (ج) په حضور کي د هغه مزدور حق غوښته كوم چې په کار وگمارل شي او بیا د هغه مزدوري هغه ته ورکړل شي).
۲. د اجیر (مزدور) حقوق: په نړۍ کي شتمن، او بې شتر غریب دوه ډوله انسانان او سیري چې يو بل ته د ژوندانه په هره گړۍ کي محتاج دي د بهایي څښتن غریب ته د کار لپاره اوغریب مالدار ته د مزدوري لپاره اړتیا لري.
په اسلام کي د مالک او مزدور ترمنځ علاقه په وروړلو، کومک، مهرباني، اویوبل ته په وفادارۍ ولاړه ده نو لازمه ده چې د اجیر او مزدور سره نیکه روڼه اوبڼه چلند وشي، ورته د کار پروخت مناسبه غذا ورکړل شي، د کار کولو مناسبه وسایل ورته مهیا شي، هغه ته دهغه مزدوري پروخت ورکړل شي، هغه ته پر په خپل ټاکلي وخت رخصت ورکړل شي، اجوره او مزدوري باید د کار په تناسب او یا جوړه وي اود هغه له بې وزلي څخه نساړه استفاده ونه شي. د اجیر په حقوقو تیري لویه گناه ده
۳. کار او مزدوري دهر کس حق دی: کار او مزدوري دژوندانه هغه اساسي رکن دی چې بې له مزدوري شخصي، اوتولنبر اقتصادي پرمختگ، نړیوال تمدن نا شوني دی. دنړي په هر گوټ کي، هر وخت، هر کس ددې حق لري چې کار او مزدوري وکړي اود خپل توان په اندازه هر کار چې وغواړي دخان لپاره يې خوښ کړي په دې شرط چې داسلام دعالي مقاصدو اوشرعې قوانینو او مقرراتو سره په ټکر کي نه وي.
۴. په کار او وظیفه کي سستي او غفلت کول گناه ده: کار او وظیفه یو امانت دی بڼا په شخصي او دولت پر مامور واجب دي چې دغه امانت په پوره اخلاص، دیانت داری، وفاداری، دوخت په پابندی، او بې له تقصیر سره انجام کړي ترڅو هغه معاش چې

ددې لارې څخه يې تر لاسه کوي ځان ته حلال ، او د شخصي او ملي خيانت څخه ځان وژغوري .
پيغمبر (ص) فرمايلي دي: (کله چې ستاسې څخه څوک کوم کار کوي بايد هغه بنده وکړي).
په کارونو او وظيفو کې سستي، غفلت او عيث وخت تيرول اجتماعي خيانت دي .
همداراز دولتي وسايل او شتمني، ملي امانت دی او بايد په سمه توگه و کارول شي په شخصي کارونو کې ورڅخه استفاده وانه اخيستل شي .

فعاليت: په اجير دداسې کار تحصيلول چې هغه يې تران ونه لري څنگه کاردي؟

ارزونه:

۱. د حديث شريف راوي څوک ؤ ؟په اړوند يې معلومات وړاندې کړئ .
۲. د حديث شريف په رڼا کې د مزدور حقوقه کوم دي؟
۳. لاندې کلمي او عبارات معنا کړئ:
أَعْطُوا :
الْأَجِيرَ :
أَجْرَهُ :
قِيلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْفُهُ .

کورنی دنده:

۱. حديث شريف سره د معنا په يادو زده کړئ .
۲. د مزدور د حقونو په باره کې يوه لنډه مقاله وليکئ .

دری دېرشم لوست

د علم زده کړه فرض ده

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ). رواه ابن ماجه

د راوي پيشوندنه:

د دې حديث شريف د راوي نوم حضرت انس او د پلار نوم يې مالک انصاري دی د پيغمبر (ص) په کور کې لوی شوی او پوره لس کاله يې د پيغمبر (ص) خدمت کړی دی، د فقهاوو او مجتهدينو اصحابو له جملې څخه گڼل کېږي پيغمبر (ص) ورته د اوږده عمر، په مال کې د برکت او جنت نه د تللو دعا کړې ده، د هجرت په ۹۳ کال د بصري په ښار کې وفات شوی دی.

د کلمو معنا:

۱. طَلَبٌ : پاتېنه.
۲. الْعِلْمُ : پوهه.
۳. فَرِيضَةٌ : فرض دی.
۴. عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ: پر هر مسلمان باندې.

د حديث شريف معنا:

حضرت انس رض د پيغمبر ص څخه روايت کوي چې پيغمبر فرمايلي: دعلم طلب پرهر مسلمان فرض دی.

د علم مفهوم: علم يراخي، هغه کلمه ده چې ټولر الهامي او ديني معلوماتو، او دينوي غير الهامي څېرې پر او تحقيقاتو ته شامله ده او يواځې په کوم خاص فن يا خاصو احکامو پورې متحصره نه ده.

د حديث شريف حکمت:

علم هغه روښنالي ده چې د نړۍ سعادت او نیکمرغي، ټولنيز عدالت، اقتصادي پياوړتيا، سياسي او ساينسي زغلمده پر مخگ وړپورې تړلې دی. علم دی چې انسان د جهالت د تورو تيارو څخه خلاصوي او ورته خیر او سو کاله ژوند ورپه برخه کوي. د نړۍ په ډگر کې چې څومره لاس ته راوړنې تر سترگو کېږي داهر څه دعلم له برکته دي. که چيرې علم نه وي نو نړيواله بې نظمې،

ټولنيز طبقاتي ډول ډول ظلمونو تور خاډر به د زمکې پر سر خپور وی. په همدې بناه پيغمبر ص
دعلم زده کړه پر هرچا لازم بولي.

هڅونه: دعلم له لارې لاس ته راوړنو ژوند ي مثالونه دی زده کوونکي په گروبي شکل په
گوته کړی.

د حدیث شریف گټي:

۱. د علم فضیلت: د جاهلیت د تور تمونو د لمنځه وړلو لپاره د هر څه لومړی الله ج خپل
پیغمبر ته دعلم په زده کولو امر وکړ داځکه چې دټولو مشکلاتو حل په علم پوری اړه لري
علم الله ج د معرفت او هغه ته دنزدیکت ذریعه ده دعلم زده کړه د الله ج ستر عبادت دی
علم هغه ستر نعمت دی چې الله ج خپل پیغمبر ته وایي چې د علم دزیادت غوښتنه کوه
او داسې وايي: (ای زما زبه زما په علم کې زیاتوالی راوی). علم ددنیا او اخرت سعادت او
نیکیختي ده.

۲. د علم طلب: هر څه چې څومره ارزښت ولري دهغی پایته هم په هغه اندازه ارزښتناکه
وي لکه چې د علم زده کړه لازمه ده دعلم پایته اړطلب هم لازم دي نو داضروري ده چې
دیوهي دلاس ته راوړلو به غرض زیات کوښښ او زیار وروستل شي داځکه چې دعامو
انسانانو علم کسی ښه لري اوبې له هلو ځلو ددې قیمتي نعمت ترلاسه کول ناممکن دي
که د صحابه کرامو اوتابعینو چې تر ټولو غوره انسانان دي سیرت ته یې څیر شو گورو
چې هغوی دعلم په خاطر په خالي نس شپي اوورځي تیروي دمیاشتنو میاشتنو پیاده سفرونه
به یې کول.

څوک چې دعلم په طلب کې ورځي دهغه سفر عبادت اود الله ج په لاره کې حساسیوي او الله
ج ورته جنت دداخلیدو لاره هواروي ملايکي ورته خپلي وزري پر زمکه غوروي په اسمان کې
ملايکي او په اوبو کې ماهیان ورته دمهفرت دعا غواړي.

۳. دکوم علم زده کړه فرض ده: علمونه ډیر اقسام لري چې دځینو علومو زده کړه په
هرکس فرض عین ده اود ځینو علومو زده کړه فرض کفایي ده داپه دې معنا چې که چېرې
په ټولنه کې یې یوڅه کسان زده کړه په غاړه واخلي توفرضیت یې د نورو له ذمی څخه سا
قطیږي. هغه علم چې چې زده کړه یې پر هرکس فرض عین ده د هغه اعتقادي ،او عملي
احکامو څخه عبارت دی چې الله ج بنده گان دهغی پر زده کړه مکلف کړي دي لکه: په

الله ج ایمان درلودل، دالله ج په ملایکو، پیغمبرانو ، اسماني کتابونو، داخورت دورځي په حالاتو ایمان لرل. د اسلام پنځو ارکانو زده کړه لکه لمونځ ، روژه، زکات او حج کول. په هر حال د حدیث څخه دا په ډاگه معلومېږي چې د هر علم زده کړه ضروري ده.

۴. د علم زده کړه پر هر مسلمان فرض ده: د علم زده کړه په هر نارینه ، اوښځینه مسلمان فرض ده ښځي چې د ټولني نیمه برخه تشکيلوي عموماً هغه احکام چې سرو ته په کي خطاب شوي وي ښځو ته هم شاملېږي. د پیغمبر ص په زمانه کي ښځو هم د سرو په څیر د علم زده کړي کولې او حتی ډیرې لوې لوې قبیله زنانه هم موجودې وې چې سرو په دپیغمبر ص له وفات څخه وروسته هغوي ته په مسایلو کي مراجعه کوله او له هغوي څخه به يې پوښتنې کولې، لکه ام المؤمنین عایشه رضي الله عنها، مگر د دوی دزده کړې زمينه باید داسلامي احکامو مطابق تنظیم کړای شي.

هڅونه: د علم د زده کړې په اړه په خپلو کي سره خبرې وکړئ.

ارزونه:

۱. د حدیث شریف معنا وړایاست.
۲. لاندې کلمي معنا کړئ:
 - ✓ طَلَبُ:
 - ✓ الْعِلْمُ:
 - ✓ فَرِيضَةٌ:
۳. د حدیث شریف گټي وړایاست.

کورنۍ دنده:

۱. حدیث شریف سره د معنا په یادو زده کړئ.
۲. د حدیث له مطالبو څخه د یو مطلب تر عنوان لاندې یوه مقاله ولیکئ!

غضب

د غضب تعريف: غضب په لغت كې په ښكاره او زور سره د يو چا څخه د شي اخستلو ته وايي. او د فقهاوو په اصطلاح كې: پرته د مالک له اجازي نه د محترم او منقوم مال اخيستل پداسي توگه سره چې د ده لاس ورڅخه لښو كړي غضب بلل كېږي.^۱

د غضب د ناروا والي دليل:

د غضب حراموالي په قران كريم، احاديثو او اجماع باندې ثابت دی. لومړی قران كريم: **اللّٰهُ جَلْ جَلَالَهٗ فَرَمٰىبِى: «وَمَا تَأْكُلُواْ اَمْوَالَكُم بَيْنَكُمۡ بِالْبَاطِلِ وَتُدْنُوْا بِهَا اِلٰى الْحٰكِمٰتِ لِتَأْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ»** (البقره، ۱۸۸) ژباړه: تاسې د يو بل مالو په ناروا مه خورئ او مه يې چارواكو ته په رشوت كې وركوئ، پدې خاطر چې تاسې به په ناروا د خلكو د مالونو څخې برخه د پوهې سره خوړلي وي.

دويم: حديث: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: **«لَا يَحِلُّ مَالُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ اِلَّا بِطَيِّبِ نَفْسٍ مِّنْهُ»**.^۲ د مسلمان د خوښې څخه پرته د هغه مال خوړل جواز نلري.

درېم: اجماع: مسلمانانو د غضب په حراموالي اجماع كړې او دا يې لويه گناه شمېرلي ده كه څه هم د خلا نصاب ته ونه رسېږي.

فعاليت: دوه زده كوونكي دې دغضب صورت په ټولگي كې تمثيل كړي.

د غضب احكام: غضب درى حكومونه لري:

۱- گناه: په هغه صورت كې چې څوك پدې پره شي چې له ما سره د پردي شخص مال دى او بيا يې هم د ځان سره ساتي گناه ده او په اخرت كې ورباندې نېول كېږي.

۲- غضب شوى مال كه چيرې غاصب سره شتون ولري وركول يې لازم دي:

د رد او بيرته وركولو مصارف په غاصب دي او هغه وخت مسترد گرځي چې د مالک لاس ورباندې ثابت شي، چې پدې كار سره غاصب د تاروان څخه خلاصېږي.

۱- تكملة فتح القدير ۳/۷/۲۶۱.

۲- رواه البيهقي ۴/۲۹۱.

۳- کله چي غضب شوی مال له منځه تللی وي تاوان به ورکوي:
برايه ده چي دا تلف د الله جل جلاله له لوري وي او که د مخلوق له لوري.
که چيري غضب شوی مال منلي وي د مثل ورکول يې لازم دی او که منلي نه وي بيا يې
قيمت ورکول لازم دي.

د غضب په هکله مسائل:

۱- چا چي د کرم مسلمان د ساز او سرود سامان لکه طبله، ارمونه، چمبه، شپيلې او دي ته
ورته نور شيان مات کول تاوان د صاحبينو په نظر نلري، ځکه چي دا د گناه لپاره تيار
شوي، نو قيمت کول يې باطل دي، همدا راز شرعاً يې له منځه وړل واجب دي، او د امام
صاحب په نظر تاوان لري، ځکه چي پرته لدې کارونو څخه نوره گڼه هم نلري اخيستل
کيږي، او همدا راز پلورل يې هم روا دي.^(۱)
که چيري پر چا په ناپوهۍ پدې گمان چي دا زما دی څه غضب کول، هيڅ گناه ورباندې
نښته او نه ورباندې نيول کيږي، ځکه چي دا خطا ده او په خطا انسان نه نيول کيږي.

د قيمت د وجود حالات:

قيمت په دري حالاتو کې واچيږي:

۱. کله چي له منځه تللی شي منلي نه وي لکه حيرانات.
۲. کله چي له منځه تللی شي د منليانو له ډلې څخه وي خو د مثل پيدا کيدل يې په بازار کې
حقيقتاً او حکماً ناشوني وي.
۳. کله چي يو مثلي د بل جنس مثلي سره گډ شي لکه غنم د وريشو سره.^(۲)

۱- جوهرة النيرة ۳- ۳۳۴- کتاب الفصيح.

۲- وگوره: الدر المختار ۵/ ۱۲۹.

ارزونه:

- أ. لاندې پوښتنو ته ځواب وړاياست:
 - ۱- غضب لغتاً او اصطلاحاً تعريف كړئ.
 - ۲- د غضب اړوند احكام بيان كړئ.
 - ۳- په كومه حالاتو كې دغضب شوي مال قيمت لازمهږي؟
- ب- لاندې خالي ځايونه په مناسبو كلمو سره وركړئ:
 - ۱- كه چيري څوك پدې گمان چي مال يې خپل دى څه غضب كړي نلري .
 - ۲- په زور باندې د يو چا مال اخيستل بلل كېږي.

 **كورنۍ دنده:**

د خلكو په مالونو باندې دتيري كولو ضررونو په اړه يوه مقاله وليكي، چي له پنځو كرنېو څخه كمه نه وي.

لقطه (موندل شوی مال)

د لقطي معنا:

لقطه په لغت کې موندل شوي مال ته وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح کې: د نامعلومه مالک او غير مباح مال موندل لقطه بلل کېږي.

د لقطي حکم:

د اشخاصو په اعتبار د لقطي حکم اختلاف لري، چې ځني وخت غوره، مکروه او کله

حراميدای هم شي، چې تفصيل يې په لاندې ډول بيانېږي:

۱- که چيرې څوک پخپل امانت باوري وي او موندونکي مال خپل خاوند ته ساتلی او ورسپارلی شي، بيا د موندل شوي مال ترلاسه کول ورته غوره او مستحب دي، ځکه چې دا د ده د واجباتو څخه شميرل کېږي.

۲- که چيرې څوک پخپل امانت باوري نه وي او دا ويره ورسره وي چې ځان ته يې مباح ونه گرځوم، بيا ورته د موندل شوي مال ترلاسه کول مکروه دي.

۳- که چيرې يو چا پخپل ځان د خيانت باور درلود او دا يې نه گڼله چې دا به خپل خاوند ته وسپاري بيا يې اخيستل حرام دي^۱.

د موندل شوي مال حکم له دې امله چې تاوان به لري او که نه؟

لقطه يا موندل شوی مال د هغه چا سره چې موندلی يې دی امانت شميرل کېږي که پرته له تيري څخه هلاک شي تاوان نلري، خو که يې د تسليمولو څخه منعه وکړه بيا هلاک نشو تاوان لري.

د لقطي ډولونه: لقطه په دوه ډوله ده:

- ۱- د ساکنو مالونو موندل: لکه د ورک اوبڼ، غوا، پسه او داسې نورو خاورو يو موندل^۲.
- ۲- د غير ساکنو مالونو موندل.

^۱ - بدائع الصنائع ۶/۲۰۰، فتح القدير ۴/۲۳۳، الدر المختار ۳/۳۰۶.

^۲ - بدائع الصنائع ۶/۲۰۱.

فعالیت: یو شمیر زده کورنګي دي په تېرلګي کې دلفطې صورت تمثيل کړي.

د لفظي سره څه کول پکار دي؟

په موندونکي باندې لازم دي چې اعلان يې کړي، بخاري او مسلم د زيد بن خالد الجهني څخه روايت کوي فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه د لفظي په هکله پوښتنه وشوه، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «عَرَفْتُهَا سَنَةً» ژباړه: يو کال پورې يې اعلان کړه.^۱ اوس د اعلان څرنگوالی، موده، ځای، د اعلان مصارف او هغه څه چې ورک مال ورته اړتیا لري، د رد او بېرته ورکولو شرط او ځان ته د خپلولو حکم يې څېړو.

د اعلان څرنگوالی:

د موندل شوي مال اعلان او غږ به په هغه ځایونو کې د څو نېټانو په بيانولو سره کوي چې ډير خلک پکې راتولېږي لکه بازارونه او د مسجدونو دروازي.

څوک به اعلان کوي؟

اعلان به خپله موندونکی او يا د موندونکي نائب کوي.^۲

د اعلان موده: دا څيره څو اړخه لري:

الف: که چيرې موندل شوی مال د اهميت وړ وي، پوره يو کال به اعلانېږي. خو فسوی پسر دي ده چې د اعلان موده خپله موندونکي ته دي پريښودل شي چې تر هغې پورې دي اعلان وکړي ترڅو خلکو کې مشهوره شي، تر کاله اعلانول يې ضرور ندي.

ب: که چيرې موندل شوی مال حقير يا ناچيزه وي، يېني چې د غله لاس ورباندې نه پسرې کېږي، هومره ورځې به اعلانېږي چې څومره موندونکي ته مناسبې ښکاري.

ج: که چيرې ډير ناچيزه شي وي لکه يو دانه خرما او يا د دې پشان نور پرته له اعلان څخه دي خيرات کوي.

د اعلان ځای: د موندل شوي شي اعلان به په بازارونو، د جوماتونو دروازو او د خلکو تړلمخايونو کې کېږي.

^۱ - د دي حديث تخريج البرار پخپل مسند کې کړی، الهدایة ۲/ ۳۶۶.

^۲ - الدر المختار ۳/ ۳۵۰.

د اعلان اجوره: د اعلان مصارف هغه چي اجبار، تلويزيون او راډيو ته ورکول کېږي موندونکی شخص به يې گالي، ځکه دا د ده د و اجابتو او ښېگڼو څخه شميرل کېږي.

د موندل شوي مال خاوند ته د واپسې شرط: د مالک له لوري به موندونکي ته داسې نښه ويل کېږي چي په هغې باندې د نورو څخه جلا کېږي لکه د يو جې. د خو لي تار، وزن، شمير او داسې نورې نښې او يا دا چي شاهدانو باندې يې ثابت کړي چي دا د همدې دی.

د موندونکي د مالک کېدو حکم:

الف: که چيرې موندونکي بهای يا غني وي د موندل شوي مال نه ورته گڼه اخيستل روا ندي، بلکه فقيرانو ته به يې خيرات ورکوي براه ده چي پر دو ته يې خيرات ورکوي او که چيلرانو ته اگر که پلار، مور، ښځه او يا يې زوی او لور وي، ځکه چي دا پردی مال دی، پرته د هغه له خوښي څخه ور نه گڼه اخيستل جواز نلري.

ب: که چيرې موندونکي غريب وي بيا ورته گڼه اخيستل روا دي گواکي داسې ده لکه چي په ځان يې خيرات کړی وي.

ج: که چيرې وروسته له خيرات يا گڼه اخيستلو څخه د هغه مالک پيدا شو، د خيار خاوند دی. که همداسې خيرات يې پرېږدي نو ده ته به يې ثواب رسېږي، او که له موندونکي څخه تاوان اخلي، او يا دا غوره گڼي چي له هغه غريب څخه يې ترلاسه کوي کوم ته چي خيرات ورکول شوی که چيرې هغه غريب پيدا کړي.

د: دا ټول احکام د حل او حرمت په موندل شوي مال کې پلي کېږي.

ارزونه:

✓ لاندې شيان په لنډ ډول بيان كړئ:

۱- لقطه لغتاً او اصطلاحاً تعريف كړئ.

۲- د لقطې حكم په لنډ ډول بيان كړئ.

۳- د لقطې سره څه كول پكار دي؟ بيان يې كړئ.

۴- ورك شوى مال بايد په كوم ځاى كې او تر كومې مودې پورې اعلان شي؟

۵- د لقطې د مالک كيدلو اړوند احكام وړاىاست.

✓ لاندې خالي ځايونه په مناسبو كلمو ډك كړئ:

۱- موندل شوى مال د موندونكي په مال كې مگر كه

..... وي گټه اخيستل ورته روا دي.

۲- د لقطې د اعلان مصارف به گالي.

كورنى دنده:



كه چيرې تاسو څه پيدا كړي دلوست په رڼا كې بايد څه ورسره كورنى ددې موضوع په اړه په پنځو كرښو كې يوه مقاله وليكئ.

مزارعت (دهقاني)

هارون خپله ځمکه سهيل ته د کرلو لپاره د حاصلاتو په نيمایي، دريمه او يا څلورمه برخه ورکوي دې کار ته د فقهي په علم کي مزارعت او مونږ ورته دهقاني وايو.

د مزارعت تعريف:

مزارعت ته په پښتو ژبه کي کښت يا دهقاني وايي. او د فقهاوو په اصطلاح کي د ځمکي د خاوند له خوا د دهقان سره د حاصلاتو په يوه معلومه برخه (نيمایي، دريمه، څلورمه، شپږمه) عقد ته مزارعت ويل کيږي^۱.

د دهقاني رکن:

د دهقاني رکن، ايجاب او قبول دی.

د دهقاني حکم:

امام ابو حنيفه رحمه الله تعالی د مزارعت عقد باطل گڼلی او صاحبينو په څلورو ډولونو بنسټولي چې درې يې روا او يو ډول يې باطل دی، په لاندې توگه:

۱- د جواز صورتونه:

الف: چې تخم د ځمکي په خاوند او کولبه په دهقان وي.

ب: چې تخم، کولبه او کار په دهقان وي او د ځمکي د خاوند يراخي ځمکه وي.

ج: چې ځمکه، تخم او کولبه د يو وي او عمل په بل وي.

دا پورتي درې واړه صورتونه روا دي.

۲- د بطلان صورت:

کله چې ځمکه او کولبه په يوه، تخم او کار په دهقان وي دا ډول ځمکه ورکول باطله دهقاني ده، ځکه چې دلته د کرلي اجوره د حاصلاتو په څيني برخه کي راغلي، حال دا چې هغه نامعلومه ده، نو جواز نلري.

۱- بدائع الصنائع ۶/ ۱۷۵، الدر المختار ۵/ ۱۹۳.

فعالیت: بیرشمیر زده کورنګي دی د مزارعت عقد هغه شکلونه چي د دوی په سیمو کي رايح دي بیان کړي.

د مزارعت شرطونه:

د هغه چا په نظر چي دهقاني ېې روا گڼلې ده د صحت لپاره ېې ورته اته شرطونه ايښي دي چي په لاندې ډول بيانېږي:

- ۱- عاقدین به د عقد اهلیت لري يعني عاقلان به وي.
- ۲- د دهقاني موده بايد معلومه وي.
- ۳- ځمکه به د کرکيلې جوگه وي.
- ۴- مالک به ځمکه دهقان ته پرېږدي او خپل لاس به ورڅخه لښوي.
- ۵- حاصلات به د دهقان او ځمکي د خاوند تر منځ په تیت او پراگنده توگه شریک وي، تر څو د شراکت معنا متحققه شي.

۶- د تخم خاوند به معلوم وي چي په چا دی په دهقان يا خاوند د ځمکي ، تر څو له دې لاري د ځمکي او دهقان گټه خرگنده شي.

۷- دهقان او د ځمکي خاوند به خپله برخه معلوموي.

۸- د تخم جنس به معلوم وي، تر څو اجوره معلومه شي^(۱).

د صحیحې دهقاني احکام:

صحیح مزارعت خپل احکام لري چي مونږ ېې په لاندې کرښو کي رالښوو:

- ۱- د دهقاني ټول کارونه چي د کښت د اصلاح لپاره تر سره کيږي په دهقان باندې دي، لکه ساتنه او په تخم باندې د ځمکي لاندې مصارف کول.
- ۲- د کښت مصارف لکه سړه، خښاوه، غوښل (تريش) په دواړو باندې د خپلې برخې په اندازه دي.
- ۳- حاصلات به د هغه ټاکلي شرط لاندې چي د دواړو تر منځ ورباندې اتفاق شوی وي ویشل کيږي، که چيري ځمکي حاصلات ونه کول د هر يوه لپاره هېڅ شی نشته.
- ۴- د دهقاني عقد د هغه چا په حق کي چي تخم ورباندې وي غير لازم شمیرل کيږي په بل لوري چي تخم ېې ندی اچولی لازم گڼل کيږي.

۱- تسنن الصالحين شرح کنز الدقائق ۵/۲۷۹.

- ۵- خبروېول او کول د عرف او عادت مطابق ټاکل کېږي.
- ۶- که چېرې یو له عاقدینو د کښت د رسیدو څخه وړاندې مړ شي، کښت به تر پخلي پورې پریښودل کېږي او د دهقان لپاره هیڅ نشته، ځکه د اجاري عقد د مودې د نه ختمیدو لسه و چې باقي پاتې دی^۱.

فعالیت: څو تنه زده کورنګي دې د دهقاني د شرطونو د ګټو په هکله معلومات ورکړي.

د دهقاني پای:

- ۱- په لاندې حالاتو کې دهقاني پای ته رسېږي.
- ۲- کله چې د دهقاني موده پای ته ورسېږي
- ۳- همدارنګه دهقاني په عذرونو سره هم پای ته رسېږي، عذرونه عبارت دي له:
 - ۱- کله چې د ځمکې خاوند ډیر فرسودار او د ځمکې پلورلو ته اړ شي.
 - ۲- کله چې دهقان ته عذر پیدا شي، یعنې داسې ناروغ شي چې د کار توان ونلري.

ارزونه:

- ۱- لاندې شیان په لنډ ډول بیان کړئ:
 - ۱- مزراعت لغتاً او اصطلاحاً تعریف کړئ.
 - ۲- د جائز مزراعت صورتونه په لنډ ډول وریاست.
 - ۳- د مزراعت شرطونه په لنډ ډول بیان کړئ.
 - ۴- د دهقاني د اړونده احکامو په هکله معلومات ورکړئ.
- ب- لاندې خاوند په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 - ۱- کله چې ځمکه او..... په یوه، تخم او..... په دهقان وي دا ډول ځمکه ورکول په دهقاني باندې باطله دهقاني بلل کېږي.
 - ۲- حاصلات به د هغه ټاکلي شرط لاندې چې د دواړو تر منځ وړاندې اتفاق شوی وي

کورنۍ دنده:

د لوست مهم مطالب په خپلو کتابچو کې وليکئ.

۱- منابع الصناع ۶/۱۸۱، الدر المختار فی رد المحتار ۵/۱۹۹.



اووه دبرشم لوست

مساقات (باغباني)

کریم، حکمت ته خپل باغ د لاس ته راتلونکو میوو په یوه معلومه برخه د خدمت لپاره ورکوي، د پورتنیو دوو کسانو دا معامله د باغباني په نامه یادېږي او د فقهي په اصطلاح کي ورته مساقات وايي.

لومړی: د مساقات معنا:

مساقات ته په پښتو ژبه کي باغباني وايي.

او د فقهي په اصطلاح کي: باغبان ته د میوو په یوه ټاکلي مشاع (تیمه) برخه باندي د میوه لرونکو ونو ورکول باغباني بلل کېږي.^(۱)

دویم: د باغباني حکم:

امام ابو حنیفه (رح) باغباني باطله بولي، مگر صاحبین یې د څه شرطونو سره روا گڼي، خو فطری د همدوی په قول ده، ځکه نبي اکرم صلی الله علیه وسلم د خیر له خلكو سره همداسي عمل کړی دی.

درېم: د باغباني رکن:

د باغباني رکن ایجاب او قبول دی.

خلوړم: هغه ونې چې باغباني یې جواز لري:

د میوه لرونکو ونو لکه خرما او انگور، همدا راز د نورو ونو او بوټو لکه بانجانو د بوټو وړکول په باغباني باندي روا دي، ځکه چې د باغباني جواز د اړتیا له مخي راغلی نو ټولې ونې پکي راتلاي شي.^(۲)

پنځم: د باغباني او دهقاني تر منځ مهم توپيرونه په لاندې ډول دي:

۱- کله چې یو د متعاقبیتو څخه د باغباني نه پلي کېدل غواړي، نو په ترسره کېدو یې مخوړېږي حال داچې دهقاني داسي نده.

^۱ - التسهيل الضروري لمسائل القنوري ص ۵۶۵.

^۲ - بدائع الصنائع ۶/ ۱۸۵.

۲- کله چي د باغباني موده پوره شي، عقد به د ميوې تر پخېدو پوري دوام مومي، باغبان ته د دې مودې مزدوري نه ورکول کيږي او ميوه به په ونه کې پرته له اجوري څخه تر پخېدو پوري وي، د دهقاني په خلاف.

۳- کله چي باغباني فاسده شي، باغبان ته به مناسبه مزدوري ورکول کيږي، حال دا چې مراعت داسې ندي.

۴- استحساناً په باغباني کې د مودې ټاکل شرط ندي، ځکه چي د هرې ميوې د پخېدو موسم معلوم دی، حال دا چې دهقاني داسې نده.

فعاليت: پر شمېر زده کوونکي دې د مسافات عقد په هغو مېرو کې چي د دوی په سيمو کې شتون لري تمثيل کړي.

شپږم: د باغباني شرطونه:

باغباني خپل ځانگړي شرطونه لري چي لنډيز يې دا دی:

- ۱- باغبان او مالک دواړه بايد د عقد اهليت ولري، يعني د عقل خاوندان به وي.
 - ۲- مالک به خپل لاس د ونو څخه لټووي، يعني ونې به باغبان ته سپاري.
 - ۳- په لاس ته راتلونکو ټولو مېرو کې به دواړه شريک وي.
- اووم: د باغباني احکام:**

د صحيحې باغباني لپاره فقهاؤ کرامو ځانگړي احکام راوړي چي لنډيز يې دا دی:

- ۱- ټول هغه کارونه چي ونه پرې ساتل کيږي او ورته اړتيا لري لکه اوبه، ويايي جوړول، ساتنه او القاح (پيوند کول) په باغبان دي.
- ۲- ټول هغه مصارف چي د ونو د قوت نښلولو لپاره دي لکه سره يا کود، د ځمکې اړول او د مېرو په ټولولو باندې راځي، دواړه به يې د خپلې برخې په اندازه مشترک گالي.
- ۳- که چيري باغ مېره ونکه هېڅ يو د بل څخه څه نشي اخيستلای.
- ۴- د باغباني عقد په دواړو لازم دی.
- ۵- د ځمکې خاوند، باغبان په کار کولو مجبورولای شي، مگر نه د عذر په صورت کې.
- ۶- لاس ته راغلي مېره به د ټاکلي شرط سره سم د دواړو تر منځ وېشل کيږي.^۱

۱- بدائع النائع ۶/ ۱۸۶، تبيين الحقائق شرح كنز الدقائق ۵/ ۲۸۴.

انٺم: د باغباني پاي:

باغباني په هغه شيانو پاي مومي په كومو چي دهقاني پاي ته رسيري او عبارت دي له لاندې شيانو څخه:

- ۱- کله چي د ټاکلي شرط سره سم باغباني پاي ته ورسيږي.
- ۲- کله چي يو د عقايدو څخه خپل ژوند له لاسه ورکړي.
- ۳- همدارنگه په غدرونو باندې هم پاي ته رسيري او دا غدرونه عبارت دي له:
الف: کله چي باغبان معلوم او مشهور غل وي.
ب: کله چي باغبان داسي ناروغ شي چي د کار جوگه نه وي.

فعاليت: څو تنه زده کوونکي دي د مسافات د يويز شرط حکمت په هکله خپلو ملگرو ته

معلومات ورکړي.

ارزونه:

- ۱- لاندې شيان بيان کړئ:
- ۲- مسافات په لغت او اصطلاح کي تعريف کړئ.
- ۳- د مسافات او مزارعت ترمنځ توپرونه په گوته کړئ.
- ۴- د باغباني شرطونه ووايست.
- ۵- د باغباني لومړی او دوم حکم بيان کړئ.
- ۶- دباغباني، دريم او څلورم حکم ووايست.
- ۷- د باغباني، پنځم او شپږم حکم بيان کړئ.
- ۸- دباغباني، عقد په کوم وخت پاي مومي؟
- ۹- لاندې خالي ځايونو په مناسبو کلمو ډک کړئ:
۱۰- باغباني له دهقاني څخه پدې کي توپير لري چي د مودې پوره کيدو سره سره..... د ميري تر پيچيدو پوري دوام مومي.
۱۱- په باغباني، کي د مودې ټاکل..... ځکه چي.....

کورنۍ دنده:

هغه مهم توپيرونه چي باغباني يې له دهقاني سره لري په خپلو کتابچو کي وليکئ.

وقف

لومړی: د وقف معنا:

وقف په لغت کې خمس او ساتلو ته وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح کې:

۱- وقف د ځمکې يا جنس بندول دي پداسې حال کې چې د ملکیت حکم يې واقف سره پاتې او گټه يې خیراتیري وقف بلل کېږي.

۲- او يا د عین بندول او خیراتول دي د ټولني د خدمت لپاره. لومړی تعریف امام ابوحنیفه رحمه الله تعالی او دویم یارانو کړی دی.^(۱)

دویم: د وقف د روا والي دلیل:

وقف د دې په خاطر روا شوی چې محتاج خلک د بنسټ شوي عین څخه پداسې توگه گټه واخلي چې اصل عین يې باقي وي، نو پدې ډول به وقف شوی مال د واقف لپاره صدقه جاريه وي، نبي اکرم صلی الله علیه وسلم فرماني: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْفَضَّ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ أَمْشَاءَ: مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَكَلٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ»^(۲) ژباړه: کله چې انسان مړ شي ټول اعمال يې قطع کېږي مگر درې شیان دي چې دا ورته د مرگ څخه وروسته هم گټه رسوړي هغه: تل پاتې صدقه، گټور علم او نیک اولاد چې ورته دعا کوي.

دریم: د وقف حکم:

امام ابوحنیفه رحمه الله تعالی وقف جائز غیر لازم عقد گڼي، بنا پر دې مالک يې بیره نه غوښتلای شي او ورڅخه د ده لاس نه لښیږي، مگر که چېرې د وخت قاضي ورباندې پریکړه صادره کړي او یا د ده تر مرگ پورې تړاو ولري بیا د مالک له لاسه وځي.^(۳)

د یارانو په نظر کله چې وقف صحیح وي لازم گڼل کېږي او د مالک د لاسه د وقف له وینا سره سم وځي.

لنډه دا چې د امام ابوحنیفه رحمه الله تعالی په نظر وقف جائز غیر لازم عقد دی او د یارانو په نظر کله چې صحیح واقع شي وقف شوی د مالک له لاسه وځي.

۱- فتح القادیر ۵/ ۳۲.

۲- صحیح مسلم.

۳- الدر المختار ۳/ ۱۳۹، الی ۳۹۲.

څلورم: د وقف رکن:

د وقف رکن هغه لفظ او صيغه ده چې په وقف دلالت کوي.
پنځم: د وقف شرطونه:

۱- وقف کرونکی باید عاقل او بالغ وي.

۲- وقف کرونکی به آزاد، د بنېل شوي شي مالک او هوښيار وي.
د موقوف شرطونه:

۱- وقف شوی مال به ځمکه او يا هغه شي وي چې د بقا سره تړېنه گڼه اخيستل کېږي لکه د جهاد لپاره د سلاح او اسونو وقف کول.

۲- وقف شوی مال به معلوم او څرگند وي.

۳- وقف شوی مال به د وقف په وخت کې د واقف ملکیت وي.

۴- وقف شوی مال به بېل او جلا وي تیت او پراگنده به نه وي.

فعالیت: پر شمېر زده کرونکي دې د وقف څو صورتونه تمثيل کړي.

شپږم: د وقف کتونکی يا ناظر:

واقف ته روا ده چې د وقف نظارت پخپله وکړي او يا يې هغه چاته وسپاري چې ورته وقف شوی وي، همدارنگه پرته له دوی دواړو شخصه بل څوک هم ورته ټاکل کېږي، که نوم يې معلوم وي لکه فلاڼی او يا ورته څه صفونه وټاکي لکه چې ورواڼي: هوښيار، عالم او يا نور داسې صفونه ولري نو زما د وقف نظارت به کوي.

د وقف د ناظر شرطونه په لاندې ډول بيانېږي:

۱- د وقف ناظر باید مستقي او پرهېزگار شخص وي.

۲- د ورسپارل شوي دندې کفایت باید ولري.

اووم: د ناظر دنده:

۱- د وقف شوي شي ساتل.

۲- د وقف شوي شي آبادول.

۳- وقف شوی شي په کرایه يا دهقاني ورکول او د دې لپاره لایحه او مخصصه کول.

اتم: د ناظر گوښه کول:

واقف د وقف ناظر گوښه کولی شي.

نهم: د وقف اړوند مسټلي:

۱- يواځې زامنو ته پرته له لورنو د مال وقف کول مکروه تيزهې دي، ځکه چې دا کار د جاهليت کړنو ته ورته دی.

۲- د وقف مصارف به د وقف شوي مال له گټې څخه ورکول کېږي.

۳- که چېرې کوم جومات ږنگ او بيا هيڅوک يې ابادولو ته غاړه کښيږدي، پداسې حال کې چې خلک ورته اړتيا ونلري ځکه چې بل مسجد ورسره آباد شوی وي، دا ځای د شپځينو (امام ابو حنيفه او امام ابو یوسف) په نظر همداسې ترقيافته مسجد پاتې کېږي، ابادونکی او د ده وارثان يې بيرته مالک کېدای نشي. همدارنگه د بل ځای سره يې تبادلولای هم نشي او نه يې بل مسجد ته د اسبابو انتقال جواز لري، برباره ده چې لمونځ پکې کېږي او که نه کېږي.^(۱)

۴- د مسجد په ديوال د تير ايښودل په کراهه او يا پرته له کولې رواندي.^(۲)

فعاليت: خوښه زده کوونکي دې د وقف د شرطونو گڼي په انفرادي توگه خپلو ملگرونه

بيان کړي.

ارزونه:

لاندي سوالونه خراب کړئ:

۱. وقف په لغت او اصطلاح کې څه ته وايي؟
۲. د وقف شوي مال شرطونه بيان کړئ.
۳. د وقف شوي مال ساتونکی بايد څوک اوسي؟
۴. د وقف د ساتونکي دنده څه ده؟
۵. ايا هغه ځمکه چې دمسجد په نوم وقف شوی وي تل لپاره دمسجد په نوم يادېږي؟

لاندي جملې بشپړې کړئ:

۱. زامنو ته پرته له لورنو د مال وقف کول
۲. د وقف کوونکي شرطونه په لاندي ډول دي:

کورنۍ دنده:

د لوست مهم مطالب په خپلو کتابچو کې وليکئ.

^۱ هندي فتاویٰ ۲ - ۴۵۸ - الفصل الاول فيما يمسیر به مسجداً.

^۲ - الدر المختار ۳/ ۴۰۶.

صلح (سوله)

زېد او زبير په خپل منځ کې په يو بڼې باندې شخړه وکړه، يو وايي: بڼې زما دی. او بل وايي زما دی. د کلي سپين زير و د دوی تر منځ د دوی په خوښه پرېکړه وکړه، زېد ته يې د مدعي په بڼې درېمه برخه د صلح (سولې) په بنياد ورکړه او زبير پرې قانع شو. خو که دوی محکمي ته مراجعه وکړي نو قاضي د دوی تر منځ صلح نه کوي، چې د شخړې په لومړي ډول له منځه وړلو ته صلح او دويم ډول له منځه وړلو ته قضا ويل کېږي.

د صلحي تعريف:

صلحه په لغت کې سمو لو ته وايي.

او د فقهاؤ په اصطلاح کې: هغه عقد چې شخړې له منځه وړي صلحه بلل کېږي.^(۱)

د صلح حکم:

د خلکو تر منځ د شخړو له منځه وړل بڼه کار دی.^(۲)

د صلح د روا والي دليل:

صلح په قرآن کریم، احاديث او اجماع باندې روا شوي ده.

۱ قرآن کریم: الله تعالي فرمايي: (وَالصُّلْحُ خَيْرٌ) ^(۳) صلح کول غوره او بهتر کار دی.

۲ نبي اکرم ﷺ فرمايي: «الصُّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا صُلْحًا أَحْلَ حَرَامًا أَوْ حَرَّمَ حَلَالًا» ^(۴) ژباړه: صلحه (سوله) د مسلمانانو تر منځ روا ده مگر هغه صلحه ناروا ده چې

حلال حرام، او حرام حلال کړي.

۳ اجماع: ټولو علماؤ کرامو د صلحي په روا والي د دې لپاره اجماع کړي چې ستونزې او

مشکلات له منځه يو سي.

د صلحي د روا والي حکمت:

د اختلاف او تفرقي له منځه وړل د محبت او دوستي. فضا د مسلمانانو تر منځ ساتل دي.

^۱ - وگوره: تکلمة فتح القدير: (۳۷۷) تبين الحقائق: ۹۷.

^۲ - وگوره: تبين الحقائق: جلد، ۵، ص: ۳۰.

^۳ - سورة النساء، آيت ۲۸.

^۴ - وگوره: السنن الكبرى للسيهتي: جلد، ۲، ص، ۲۵.

د صلحي حالات:
کله چې دوه تنه يو پر بل باندې د څه مال دعوه وکړي مدعي عليه به له لاندې درې حالاتو څخه خالي نه وي:

۱ په دعوا به اقرار کوي: لکه دا چې احمد په بکر باندې د يو جرښير دعوه وکړي، بکر د ده دعوه ومني، د سپين زېرو له مداخلې وروسته دواړه په بل شي سره روضه، جوړه وکړي، معنا دا چې دعوه يې په جرښير کړي وي او جوړ جاري په غوا وکړي، گويا داسې ده لکه چې جرښير يې د غوا په بدل کې پلورلی وي، دا ډول صلحه روا ده او د بيعي احکام ورباندې مرتبېږي، ځکه چې د بيعي په معنا ده.

فعاليت: خوښه زده کونکي دې د صلحي صورتونه نښل کړي.

۲ د دعوا څخه د مدعي عليه انکار: په پورتي صورت کې بکر د جرښير څخه منکر شي بې او بکر نه مني، مگر د احمد له ډېر اصرار څخه وروسته سپين زېري په بکر څه شي ومني او بکر ته يې ورکوي دا ډول صلح هم جواز لري.

۳ د مدعي عليه د چوپټيا او سکوت حالت: معنا دا چې په پورتي مثال کې بکر د احمد په دعوا سکوت اختياروي او هيڅ نه وايي، دې صورت کې هم د کلي مشران په بکر څه مني او احمد ته يې تسليموي دا هم جواز لري.

د صلحي احکام: صلحه خپل ځانگړي احکام لري چې په لاندې ډول بيانېږي:

۱. د دعوا کوونکو تر منځ د شخړې او جنجال له منځه وړل، کوم چې وروسته لدې د دواړو دعوه پدې اړوند نه اړېدل کېږي.

۲. که چېرې دعوا په پټي وي او صلح هم په پټي باندې تر سره شوي وي شفيع ته د شفعي حق ثابتېږي، ځکه چې مدعي بها پټي يې په مصالح بها پټي و پلوره، ځکه چې د پټي په پلورلو باندې شفعه ثابتېږي.

فعالیت: زده کورنکي دي په انفرادي توگه د مسلمانانو ترمنځ د صلحي گڼي بيان کړي.

ارزونه:

- لومړۍ پوښتنه: لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:
۱. صلحه په څو ډوله ده؟ په لنډه توگه يې بيان کړئ.
 ۲. د صلحي يو مثال وړایاست!
 ۳. په صلحه کې د مدعي عليه حالات وړایاست!
 ۴. د صلحي اړوند احکام بيان کړئ.
 - دويمه پوښتنه: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو سره ډک کړئ:
 ۵. صلحه په لغت کې ته وايي. او په اصطلاح کې.....
 ۶. که چيرې دوه په پټي وي او صلحه هم په پټي باندې تر سره شوي وي شفيع ته

کورنۍ دنده:

د صلحي د گڼو په هکله يوه مختصره مقاله وليکئ.

شرکت

د شرکت تعریف:

شرکت په لغت کې اختلاط او گډولو ته وايي.

او د فقهاؤ په اصطلاح کې: عبارت له هغه عقد څخه دی چې د شریکانو تر منځ په سرمایه او گڼه کې تر سره کېږي، معنا دا چې شریکان یو بل سره پدې اتفاق کوي څرنگه چې زموږ سرمایه گڼه ده همدا شان گڼه مو هم سره گڼه ده.^(۱)

د شرکت د روا والي دلیل:

شرکت په قرآن کریم، احادیثو او اجماع باندې ثابتېږي.

۱. الله تعالی فرمایي دي: **وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخَالِفَاءِ لَنُفِی بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ** ^(۱) ډیر داسې شریکان شته چې یو پر بل باندې تېری کوي.

نبی کریم ﷺ فرمایي: **«يُقْرَأُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ تَأْتِيَ الشَّرِیْکِیْنَ مَا لَمْ یَخْتِمْ أَحَدُهُمَا صَاحِبَةً فَسَادَ خَانَ** ^(۲) خړخت من بینهما».

ژباړه: دا قدسي حديث دی رسول الله ﷺ وايي: الله تعالی فرمایي: زه د دوه شریکانو درېم يم په ساتنه او مرسته کې او تر هغه وخته پورې ورسره يم چې تر څو خپل ملگري سره خیانت ولکوي، پس هر کله چې دوي خیانت وکړ، زه ورڅخه وځم او خپله مرسته ترې اخلم. معنا دا چې کله سره ښه او راست چلېږي الله تعالی یې په کار کې برکت اچوي او کله چې خیانت ورڅخه واقع شي مرسته او برکت ورڅخه پورته کېږي.

۱- وگوره، فتح القدير د عنايي سره، ج: ۲. ص: ۵. تسنن الصفاق: ج: ۳. ص: ۳۱۲. رد المحتار، ج: ۳. ص: ۳۲۴.

۲- سورت ص، آیت: ۲۴.

۳- اخرجہ السیثقي في السنن الکبری، ج: ۲. ص: ۷۸.

۲. اجماع: ټولو مسلمانانو د شرکت په جواز اجماع کړي ده.

د شرکت د روا والي حکمت:

خلاقو ته د مرستو لارې چارې برابرول پداسې شکل سره چې یو بل سره مالونه گډ او غټ غټ شریکونه جوړ کړي د کومو چې یو تن ته چلول گران وي.

د شرکت ډولونه:

۱. د املاکو شرکت.

۲. د عقودو شرکت.

د املاکو شرکت:

دا هغه شرکت دی چې دوه یا ډېر اشخاص پرته د شرکت له عقد څخه د یو عین مالکان شي او دا په دوه ډوله دي:

۱. اخیاري شرکت:

دا هغه شرکت دی چې د شریکانو په کړنې سره رامنځ ته شي، لکه یو شی په گډه واخلي، یا د بل چا له لوري ورته وپېل شي او دوي یې قبول کړي.

۲. اجاري شرکت:

دا هغه شرکت دی چې دوه تنو ته پرته د دوي له کړنې ثابت شي، لکه دوه تنو ته په گډه یو شی په میراث پاتې شي.^(۱)

فعالیت: یو شمېر زده کوونکي دې د شرکت ډولونه په ټولگي کې تشریح کړي.

د دې شرکت حکم: هر شریک ته د دې شرکت څخه روا نده چې د خپل ملگري په برخه کې پرته د هغه له اجازې څخه تصرف وکړي، ځکه چې یو په بل باندې هیڅ ولایت نه لري.

۱- وگوره، منابع الصناع، ج: ۶، ص: ۵۶. فتح القدير، ج: ۵، ص: ۳. رد المحتار، ج: ۲، ص: ۳۶۴.

د عقودو شرکت: د عقودو شرکت عبارت له هغه عقد څخه دی چې دوه یا ډیر کسان یې په مال او ګټه کې د انښراک په خاطر د یو بل سره کوي.

د عقودو د شرکت ټولونه: د عقودو شرکت په درې ټوله دی:

۱. د مالونو شرکت.
 ۲. د اعمالو او کارونو شرکت.
 ۳. د وجوهو شرکت.^(۱)
- د عقودو د شرکت رکن:

ایجاب او قبول د عقودو د شرکت ارکان دي.

لومړی د مالونو شرکت: دا هغه شرکت دی چې دوه تنه په مال کې شریک شي او یو بل ته ووايي: زه او ته دواړه په اخیستلو او پلورلو کې شریک یو او یا که چېرې مور ته الله تعالی ګټه را په برخه کړه دا به د دواړو تر منځ پدې شرط شریکه وي، دا شرکت په دوه ټوله دی:

۱. د عیان شرکت:

دا هغه شرکت دی چې دوه تنه د تجارت له پاره سرمایه پیاوړې شرط چې ګټه به یې د دواړو تر منځ وپشل کېږي را ټولوي او ازاد تجارت ورباندې کوي د عیان شرکت بلل کېږي.

دا هغه ټول شرکت دی چې د خلکو تر منځ په اوسني عصر کې رایج او خلک یې کوي، ځکه چې دا کوم حد نه لري چې سړی دې څومره سرمایه ولري چې دا شرکت ورباندې وکړي. بلکې هر څومره شي چې په واک کې لري هغه د بل سره شریکولای شي او د خپلې سرمایې او ټاکلې شرط مطابق په ګټه کې شریکېږي.

دې شرکت کې دا کېدای شي چې یو د شرکت مسئول او بل هیڅ مسئولیت ونه لري، یو کار کوي او بل یې نه کوي، په شرکت او حکم یې کوم اثر نه پورېځي.

۲. د مفروضي شرکت:

دا هغه شرکت دی چې شریکان په سرمایه، ګټه او تصرفاتو کې برابره ونه ولري د مفروضي شرکت بلل کېږي، بیا که چېرې د شریکانو سرمایه او نور شیان سره مساوي نه وي بیا ورته د

۱- وګوره، تسنن الحقائق شرح کنز الدقائق، ج: ۳. ص: ۳۱۳.

مفاوضي شرکت نشو ويالای، مثلاً: د يوه سړي سرمايه دوه زره افغانۍ او د بل يو نېم زر افغانۍ ده او په گډه تجارت پيل کړي د مفوضي شرکت ندى. ^(۱)

دا ډول شرکت روا دى، نبي کریم ﷺ فرمايي: "اقاوضوا، فَإِنَّهُ أَعْظَمُ لِلْبِرْكَاتِ"^(۲) تاسي د مفوضي شرکت وکړئ، دا څکه چې پدې کې برکت دى.

فعاليت: څر تنه زده کوونکي دې په انفرادي توگه د شرکت ديو يو شرط حکمت په هکله خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

ارزونه:

۱. لاندې پوښتنو ته ځواب وړاىاست:
۱. شرکت لښا او اصطلاحاً تعريف کړئ.
۲. د املاکو شرکت په څر ډوله دى؟ نومونه يې واخلئ!
۳. د عقود د شرکت ډولونه په لنډ ډول وليکئ.
۴. دعنان شرکت تعريف کړئ.
۵. د مفوضي د شرکت له تعريف څخه وروسته يې له عنان شرکت سره توپير وښايئ.
- ب. لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو سره ډک کړئ:
۱. اجباري شرکت: هغه شرکت دى چې..... ته پرته د دوي له..... ثابت شي، لکه.....
۲. د عقود شرکت په..... ډوله دى.

کورنۍ دنده:

د خپلې سيمې څخه د اجباري او عنان شرکتونو يوه مقال وليکئ.

۱- وگوره: المسوسط، ج: ۱. ص: ۱۵۱. فتح القدير، ج: ۵. ص: ۲۰. بدائع الصنائع، ج: ۶. ص: ۵۷. رد المحتار، ج: ۳. ص: ۳۷۳.

۲- وگوره: نصب الرأية في تخریج احاديث الهداية، ج: ۲. ص: ۳۷۵.

د وجود هو شرکت

د وجود هو شرکت:

دا هغه شرکت دی چې مخور خلک پرته له دې چې سرمایه ولري سره شریکيږي، د خپل اعتبار پر بنسټ شیان په پور اخلي او بیا یې په نقدو پلوري او کومه گټه چې وکړي پخپلو مخونو کې یې د ټاکلي شرط سره سمه وپشي.

دا ډول شرکت روا دی.^(۱)

پدې شرکت کې دا هم روا ده چې د یوه گټه لږه او د بل گټه ډیره وي، خو تاوان به په هغه اندازه ورباندې راځي، څومره چې ضامن شوی دی.

د اعمالو او ابدانو شرکت:

دا هغه ډول شرکت دی چې دوه یا ډېر کسان پخپله غاړه باندې د چا څه کارونه ومني او دهنو له تر سره کولو وروسته لاس ته راغلي، گټه پخپل منځ کې د ټاکلي شرط سره سمه وپشي. معنا دا چې خیاطان، آهنگران او یا نور کسبه خلک په شریکه یو کار ونیسي وروسته دکار او مصارفو گټه پخپل منځ کې وپشي.

فعالیت: د مضاربت او شرکت ترمنځ توپیر وایاست.

د عقودو د شرکت شرطونه:

۱. د گټې اندازه به ټاکلي او محدودده وي: معنا دا چې پښخمه، دریمه او یا څلورمه برخه کې به یو بل سره شریک وي، بڼه که چېرې مجبور له وي بیا شرکت فاسد دی.
۲. د گټې اندازه به مشاع (تپته) وي: بڼه که چېرې داسې وراځي چې لس افغانی، گټه یې زما ده او نوره ستا ده، دا شرکت فاسد دی.

د مالونو د شرکت شرطونه:

۱. د کار او عمل شرط کول: په عنان شرکت کې دا روا ده چې شریکان یو پر بل باندې او یا یو تن باندې کار شرط کړي، لکه چې داسې شرط کړي: دواړه به په شریکه اخیستل او

۱- وگوره: بدایع الصنائع، ج: ۶، ص: ۵۷. المسبوط، ج: ۱۱، ص: ۱۵۴. فتح القدير، ج: ۵، ص: ۳۰.

خرخول کور، که خدای تعالی گنجه را نصیب کوره زما او سنا گهوه ده، او یا داچی یو به اخیستل او خرخول کوی او گنجه به د دوارو شریکه وی.

۲. د گتو ویش: گنجه به په سرمايه وېشل کېږي، بڼه که چېرې سرمايه مساوي وي گنجه به یې هم مساوي وي، برابره ده چې کار یو تن کوي او یا دواړه، ځکه چې گنجه به یا په کار وېشل کېږي او یا په سرمايه. ۱

۳. هر کله چې د شرکت مال مخکې د مال له اخیستلو او یا گډولو څخه له منځه ولاړ شي شرکت باطلېږي.

۴. په عیان شرکت کې هر شریک د اخیستلو او خرخول واک لري، ځکه د شرکت په اساس هر یو بل ته د دې اجازه ورکوي ده.

د شرکت باطلوونکي: شرکت په لاندې شیانو له منځه ځي:

۱. د شریکانو له لوري د شرکت ماتول: کله چې د شریکانو له لوري شرکت مات او له منځه ولاړ شي شرکت باطلېږي.

۲. کله چې د شرکت یو شریکوال مو او له منځه ولاړ شي شرکت له منځه ځي.

۳. کله چې د شرکت مال وړاندې د شرکت له قیام څخه د منځه ولاړ شي شرکت باطلېږي. هغه شیان چې شرکت په کې نه صحیح کېږي:

کله چې شریکان په یو مباح عمل باندې هغه چې په لاسته راوړلو یې سړی مالک گرځي لکه ښکار، لرگي را ټولول، د معدنونو د ایستلو لپاره د ځمکې کیندل او داسې نور، دا ټول شریکونه صحیح ندی او فاسد شمیرل کېږي، چا چې څه راټول او وموندل د هغه دي.^۲

۱- وگوره: فتح القدير، ج: ۵. ص: ۲۱. تبیین الحقائق، ج: ۳. ص: ۳۱۸. بدائع الصنائع، ج: ۶. ص: ۶۲.

۲- وگوره: تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق، ج: ۳. ص: ۳۲۳. بدائع الصنائع، ج: ۶. ص: ۶۳. المسبوط، ج: ۱۱. ص: ۲۱۶ او ورسته پاڼه.

ارزونه:

الف: لاندې اصطلاحات تعريف كړئ!

۱. د وجوهو شرکت تعريف كړئ.
 ۲. د اعصالو او ابدانو شركتونه د مثال په وړاندې كولو سره شرحه كړئ.
 ۳. د عقودو د شركت شرطونه بيان كړئ.
 ۴. په كوم شركت كې د كار كول شرط گڼل كېږي؟
 ۵. په كومو حالاتو كې شركت باطلېږي؟
- ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو كلمو سره ډك كړئ:
- د عقودو شركت څو شرطونه لري؟ په لنډه ډول يې بيان كړئ.
۱. كله چې د شركت مال وړاندې د څخه د منځه ولاړ شي شركت
۲. د وجوهو شركت دا هغه شركت دی چې
سره شريكېږي

کورنی دنده:

د وجوهو او اعصالو د شركتونو د گټو په هکله په پنځو کرښو کې يوه مقاله وليکئ.

دوه څلورېنښتم لوست

شفعه

د شفعي تعريف:

په لغت كې: زيادت او جفت والي ته وايي.

او په اصطلاح كې: د ګاونډي له ضرر څخه د خلاصون په خاطر د ځمكې د تملك حق ته ويل كېږي.

د شفعي مشروعت:

د شفعي حق د دې لپاره ضروري دی تر څو له رومي شريك څخه د نوي شريك ضرر دفعه شي.

د شفعي حكم:

د شفعي غوښتل يوازي حق دی.

د شفعي اړوند ځيني اصطلاحات:

شفيع: هغه چا ته ويل كېږي چې د شفعي حق ولري.

مشفوع: هغې ځمكې ته ويل كېږي چې د شفعي حق ورپرې تړلی وي.

مشفوع به: له هغه ملكيت څخه عبارت دی چې له امله يې د شفعي حق ټاټېږي.

مشفوع عليه: د ځمكې اخيستونكي ته ويل كېږي.

د شفعي سبب:

د شفعي سبب د پلورل شوي ځمكې سره د شفيع د ځمكې پيرستوالی دی برباره خبره ده چې

دا پيرستوالی لار يا ګاونډيتوب وي.

په شفعه كې د شركت ډوله نه:

په شفعه كې شركت په دوه ډوله دی:

۱. په خرڅه شوي ځمكه كې شركت: هغه داسې چې شفيع په خرڅه شوي ځمكه كې برخه ولري.

۲. د خرڅې شوي ځمكې په حقوقو كې شركت لگا: د اوبو خوړلو حق، د خاصې لارې حق او داسې نور.

د شفعي ثبوت:

د شفعي حق د ځمکې د خرڅولو او د شفعي د اسبابو د وجود په صورت کې ثابتېږي. د شفعي شرطونه:

هغه بيمه چې شفعه په کې ثابتېږي بايد لاندې شرطونه ولري:

۱. عقار (ځمکه) بايد مملوکه وي اگر که د تقسيم قابليت ونه لري.
 ۲. بيمه بايد صحيح او نافذه وي.
- په لاندې صورتونو کې شفعه نه ثابتېږي:
۱. بالاعراضه هبه، صدقه، وقف، ميراث، وصيت يا هغه ځمکه چې د هغې بدل مال نه وي.
 ۲. هغه آبادي او وني چې ځمکه يې دولتي وي.
 ۳. د شريکانو په خپلو کې د عقار (ځمکې) تقسيم.
 ۴. هغه بيمه چې خپار شرط په کې شرط شوی وي.
 ۵. هغه ميمه چې د دولت له خوا د بولي په توگه پلورل شوي وي.
 ۶. هغه ميمه چې د دولت له خوا د استملاک يا د مسجد د جوړولو يا د مسجد سره د يو ځای کولو په منظور پلورل شوي وي.

د شفعي طلب:

د شفعي طلب او غوښتنه په لاندې دريو طريقو سرته رسېږي:

۱. ميراث (بې له ځنډه) طلب: دا هغه طلب دی چې هر کله شفيع د هغه مجلس څخه خبر شي چې په کې بيعي صورت موندلی وي فوراً پرته له ځنډه او پرته له هغه څه چې د ده په انصراف دلالت کوي د شفعي غوښتنه وکړي.
۲. د استشهاد طلب (د شاهدانو په واسطه): دا هغه طلب دی چې شفيع پر پلورونکي چې ځمکه يې په لاس کې وي يا پر پيرودونکي چې اگر که ځمکه يې په لاس کې نه وي شاهدان ونيسي، که چېرې شفيع د شاهدانو په نيولو توان ولري خو شاهدان ونه نيسي د شفعي حق يې باطلېږي.
۳. د تماک طلب (د دعوا طلب): د تماک طلب په محکمه کې د خصومت د دعوی له دایرولو څخه عبارت دی.

د شفعي ځيني احكام:

- ❖ شفيع په ټول حقوقو او وجاهيو کې د بايع په وړاندې د مشترې غونډې دى. ځمکه د شفيع په حق کې نورې ميعه ده، بربړه ده که شفيع د قضاء له لارې لاس ته راوړي وي يا د بايع په خوښه يې تر لاسه کړې وي، نو په همدې بناء شفيع د خیار عيب او خیار رؤيت حق لري.
- ❖ که چېرې شفيع ته د مېمې په ورکولو حکم وشي پداسې حال کې چې د مېمې پېسى پر مشرې باندې قرض وي شفيع ملګف دی چې هغه پېسى نښدي ورکړي.
- ❖ که چېرې پيرودونکي د شفيع له خبر ورکولو څخه وروسته په مشفوع ځمکه کې آبادي وکړي يا پکې ونې کېږي، شفيع کولى شي چې يا ځمکه پرېږدي يا د ځمکې قيمت او د آبادۍ او ونو مصارف ټول ورکړي، او يا اخيستونکي د آبادۍ په وړاندو او ونو اېستلو اړ کړي.
- ❖ که چېرې اخيستونکي د شفيع له خبر ورکولو مخکې په مشفوعه ځمکه کې زيادت راوړي (آبادي وکړي) نو شفيع اختيار لري چې يا ځمکه پرېږدي او يا د ځمکې قيمت او د زيادت د پيسو په ورکولو ځمکه واخلي.
- ❖ که چېرې مشفوعه ځمکه د طبعي حوادثو له امله له مېخه ولاړه شي، د تلف شوي برخې پيسې د اصل قيمت څخه کمېږي.
- ❖ شفعه نه تجزیه کېږي، شفيع نه شي کولى چې اخيستونکي د مشفوعه ځمکې د ځينې برخې اخيستلو او د ځينې نوري برخې پرېښودلو ته اړ کړي.
- ❖ د شفعي سقوط:
شفعه د موثبات د طلب په پرېښودلو او يا د هغې د صحت له شرطونو څخه د کوم شرط په له منځه تللو ساقطېږي.

فعاليت: زده کوونکي دې لاندې عبارتنه په خپلو منځونو کې توضیح کړي:

خايط، شفيع، شفعه، مدعی، مدعی عليه، دعوی.

ارزونه:

۱. شفعه په لغت او اصطلاح کي تعريف کړئ:
۲. شفعه څه حکم لري؟
۳. د شفعي د روا والي حکمت څه دی؟
۴. شفعه په څه شي ثابتېږي؟
۵. د شفعي شرطونه کوم دي؟
۶. د شفعي له حکمونو څخه دوه حکمونه بيان کړئ:
۷. د صحيح جملو په وړاندي دا (ل) نېټه او غلطو جملو په وړاندي دا (X) نېټه کړئ:
- ا- په شفعه کي ملکیت شرط دی، نو په وقف شوي ځمکه کي شفعه نه ثابتېږي. () .
- ب- که چيري جايداد چا ته بالعرضه نقل شوی وي لکه: ميراث، هبه (تحفه) يا وصيت شفعه په کي ثابتېږي. () .
- ج- د شفعي حق هغه چا ته نه ثابتېږي چي په مبيعه کي شريک نه وي. () .



د شفعي د حکمت په اړه لنډه مقاله وليکئ!

له خان خجته دفاع کول

کله کله داسې پېښېږي چې یو انسان د بل انسان پر خان، مال او ناموس د تیرې جرات کوي، په دې صورت کې مقابل لوری خپلې دفاع ته اړ کېږي، پدې درس کې موږ د دفاع لارې څېړو او دا معلوموو چې څوک څرنگه د خان خجته دفاع وکړي.

لومړی: د دفاع روا والی:

د شرعي دفاع مشروعیت په قرآن کریم، احادیثو او عقل ثابت دی.

الله تعالی فرمایي: **فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ** ^(۱) چا چې پر تاسو تېری وکړ، په هغه شان عمل ورسره وکړئ، څنگه چې درسره کړي، د الله تعالی خجته ورپرېږئ، زیاتې ورسره ونه کړئ، تاسې پوره شی چې الله تعالی د متقیانو ملگری دی.

نبی کریم ﷺ فرمایي: « **مَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ** » ^(۲) ترجمه: څوک چې په خپل دین مړ شو شهید دی، څوک چې د خان په دفاع کې مړ شو شهید دی، څوک چې په خپل مال مړ شو شهید دی، څوک چې په خپل ناموس مړ شو شهید دی.

د شرعي دفاع حالات:

کله چې څوک د بل چا په مال، خان او نفس تېری وکړي، مقابل لوري ته په کار ده چې د خپل قدرت سره سم څرنگه چې مناسب وي خپله دفاع وکړي، بل څوک هم کولای شي چې د ده مرسته وکړي، بیا لومړی به کمزوري لارې سنجوي، که چېرې یې په چټغو دفاع کولای شوه، وهل ورته جواز نه لري، همدا راز که دلاس په وهلو یې دفاع کولای شوه په کونک وهل ورته روا ندي، همدا شان نور چې پدې باندې خپله دفاع کونکی پوهېږي. ^(۳)

۱- البقرة: ۱۹۴

۲- الخرجه السیقي فی السنن الکبری، ج: ۳. ص: ۲۲۶.

۳- وگوره: بدائع الصنائع، ج: ۷. ص: ۹۳.

د شرعي دفاع شرطونه:

۱. تیری او تجاوز به له داسې جرمېې څخه وي چې جزا به لري بڼه د پلار، خاوند او ښوونکي تاديب تیری ندی.

۲. تیری او تجاوز به سملاسي صورت ښولی وي، معنا دا چې مؤجل او تهدید به نه وي.
۳. د تیری مخ نیوی به په مناسبه اندازه کوي تر څو د ده د گومان مطابق تیری رفع شي.
۴. د تیری مخ نیوی پرته له زور څخه په بله لاره امکان و نه لري.

فعالیت: څو تنه زده کوونکي دي له ځان څخه د دفاع د شرطونو په هکله خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

د شرعي دفاع د حکم حالات:

۱. د ځان څخه د دفاع حکم:

که چیرې کوم انسان په بل باندې د تیری تکل وکړي غواړي چې مو او یا یې کوم غړی له کاره وغورځوي، بیا به ده چې دا کار په انسان کوي او یا کوم حیوان باندې، بڼه هغه چا له پاره چې تیری ورباندې کيږي پکار ده چې د ځان څخه دفاع وکړي، که چیرې حمله کورنکي د مدافع له لوري مو شو هیڅ جنایي او مدني مسئول ندی، معنا دا چې دیت او قصاص ورباندې نشته، نې اکرم ﷺ فرمایي: (چا چې یو چا پسې توره را واېستله بیا یې کېښوده او همدی ورباندې ووهل شو وینه یې تاوان نه لري)

مسئله: که چیرې حمله کورنکي حیوان یا ماشوم او لښوني وي مدني پوښتنه به ورڅخه کيږي نه جنایي، معنا دا چې قصاص ورباندې نشته مگر دیت او د حیوان تاوان به گالي، نې کریم ﷺ فرمایي: «لَمُضْمَةٌ جُرْحُهَا جَبْرًا» د حیوان زخم تاوان نه لري.

۲. د مال څخه د دفاع حکم:

د خپل مال څخه دفاع کول روا دي له نې اکرم ﷺ څخه یو سړي پوښتنه وکړه که چیرې یو سړی راشي او له ما څخه مال اخلي څه وکوم؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمایي: مه یې ورکوه.^۱

^۱ - وگوره: تبیین الحقائق، ج: ۲. ص: ۱۱۰. بدائع الصنائع، ج: ۷. ص: ۹۳. الفتاوی الهندیة، ج: ۲. ص: ۷ الی ۵۱.

ارزونه:

۱- لاندې بوښتنو ته ځواب وړایاست:

۱. دفاع په کوم دلیل روا شوي ده؟ د قرآن کریم یو آیت او یو حدیث شریف ولیکئ.

۲. د دفاع حالات کوم دي؟

۳. شرعي دفاع کوم شرطونه لري؟ په لنډه ډول یې بیان کړئ.

ب- لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو سره ډک کړئ:

۱. د تادیب تیری بلل کیږي.

۲. که چیرې حمله کورنکې د مدافع له لورې مړ شو هیڅ ندی،

معنا دا چې وړباندې نشته.

 **کورنی دنده:**

د خلکو په مال، نفس، او پټ باندې د تېرې کولو د گناه په هکله یوه مقاله ولیکئ.

وصيت

د وصيت معنا:

وصيت په لغت کې عهد او وعدي ته ويل کېږي. او د فقهاوو په اصطلاح کې: هر هغه مال چې وروسته له مرگ څخه يې سړی پر ځان باندې د بل چا له پاره لازمي وصيت بلل کېږي.^(۱) د وصيت جوړونه: وصيت په دوه ډوله دی:

۱. مطلق وصيت: دا هغه وصيت دی چې يو څوک داسې ووايي: ما فلاڼي ته په فلاڼي شي وصيت کړی دی.

۲. مقيد وصيت: هغه چې داسې ووايي: که چېرې زه د دې ناروغي څخه مړ شوم فلاڼي ته دا شی ورکړی.

د وصيت د روا والي دليل:

وصيت په قرآن کریم، احاديثو، اجماع او عقل سره ثابت شوی دی.

۱. الله تعالی فرمائي: **كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا أَوْصِيَةً لِلَّذِينَ وَالَافْرَاقِبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ**^(۲) پرتاسو فرض دي چې کله د ځنګدن په حالت کې ياست او مال درڅخه پاتې کېږي، پر تاسې لازمه ده چې پلار، مور، او نږدې خپلوانو ته په نېکه (عدالت سره سم) وصيت وکړئ او دا په پرهېزگارانو باندې د دوي حق دی، همدا راز پدې هکله نور آيتونه هم شته.

يادونه: د وصيت فرضيت د ميراث د آياتو نړول سره منسوخ دی بړاخي جواز يې پاتې دی.

فعاليت: زده کونکي دې په انفرادي توگه د وصيت د يو يو شرط حکمت په اړه خپلو ملگرو ته معلومات ورکړي.

^۱ - وگوره: تبين الحقائق شرح كنز الدقائق، ج: ۱۸. ص: ۱۳۰.

^۲ - البقرة: ۱۸۰

بني كريم ﷺ فرمائي: «إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ عِنْدَ وِفَائِكُمْ بِثَلَاثِ أَمْرٍ لَكُمْ زِيَادَةٌ لَكُمْ فِي أَعْمَالِكُمْ»^(۱) **ترجمه:** بیشکله الله تعالی تاسي ته د څښکدن په وخت کي دا واک درکړي چې د خپل مال درېمه برخه چا ته د وصیت په بنیاد خیرات ورکړي، کوم چي بیا په آخرت کي ستاسي په نیکو اعمالو کي زیاتوالی راولي.

۱. اجماع: علماء کرامو رحمة الله عليهم د وصیت په روا والي اجماع کړي ده.
عقل: د عقل غوښتنه هم همدا ده چي سړی باید بڼه او نېک کارونه وکړي د دي له پاره که چيري کومه نېمگنیا ترې شوي وي هغه ورباندې جبره شي.

د وصیت د روا والي حکمت:

په دنیا کي خیر او ښېگڼه د دي له پاره خلکو سره کول چي د آخرت ثواب ورباندې تر لاسه کړي، ځکه خو شریعت دنیا د کښت او آخرت د درمند اخیستلو ځای ښودلی دی.

د وصیت حکم:

وصیت مستحب او غوره عمل دی او اندازه يې د ټول مال درېمه برخه ده او هغه وخت باید ورکړل شي چي د وصیت کوونکي ټول پرورنه ورکړل شي.
چا ته به وصیت کيږي:

د اجنبي شخص (يعني چي وارث نه وي) له پاره وصیت کول صحیح دي برباره ده چي مسلمان وي او که کافر، همدا راز د وارثانو اجازه هم شرط نده.

د وصیت رکن:

د وصیت رکن یواځي د وصیت کوونکي له لوري ایجاب دی چي همدا د امام زفر رحمه الله نظر هم دی.^(۲)

د وصیت شرطونه:

د وصیت کوونکي شرطونه:

۱. وصیت کوونکی به د تبرع او ورکړي اهل وي، معنا دا چي عاقل او بالغ په خپل مال کي د تصرف اجازه ولري.

۲. وصیت کوونکی به وصیت پخپله خوښه پرته له کوم زور او زياتي څخه کوي.^(۳)

۱- وگوره: مسند الصحابة في كتب السنة.

۲- وگوره: الدر المختار، ج: ۷. ص: ۲۲۹.

۳- وگوره: المنایة شرح الهمایة، ج: ۱۲. ص: ۵۵.

د وصیت د نفاذ شرط:

د وصیت د نفاذ او پلي کېدو له پاره دا شرط ده چې باید وصیت کونکی دومره قرضدار نه وي چې د ده ټول مال په کې له منځه ولاړ او ختم شي.

د وصیت مېطلات: وصیت په لاندې شیانو باندې له منځه ځي:

۱. کله چې د وصیت کونکي اهلیت له منځه ولاړ شي وصیت باطلېږي يعنې چې دائمي لېونی شي.
۲. کله چې وصیت کونکی د خپل وصیت څخه و ګرځي وصیت له منځه ځي.
۳. کله چې وصیت کونکی خپل وصیت له کوم شرط سره وتړي او بیا هغه ټاکلی شرط رامنځ ته نه شي وصیت له منځه ځي. ^(۱)

ارزونه:

أ- لاندې پوښتنو ته څواب وړایاست:

۱. وصیت په لغت او اصطلاح کې څه ته وايي؟
۲. وصیت په څو ډوله دی؟ د هر یو تعریف بیان کړئ.
۳. د وصیت حکم او اندازه یي بیان کړئ.
۴. د وصیت کونکي شرطونه وړایاست.
۵. د وصیت باطلونکي څو دي؟ په لنډه ډول یې وړایاست.

ب- لاندې جملې بشپړې کړئ:

۱. د وصیت د نفاذ او پلي کېدو له پاره دا شرط ده چې باید وصیت کونکی

۲. د اجنبي شخص له پاره وصیت کول دی برباره ده چې وي او یا..... وي.



د وصیت د ګټو او د هغه د لیکني په هکله یوه مقاله ولیکئ.

۱- وګوره: الدر المختار، ج: ۵. ص: ۴۶۹ الی ۴۷۱.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**